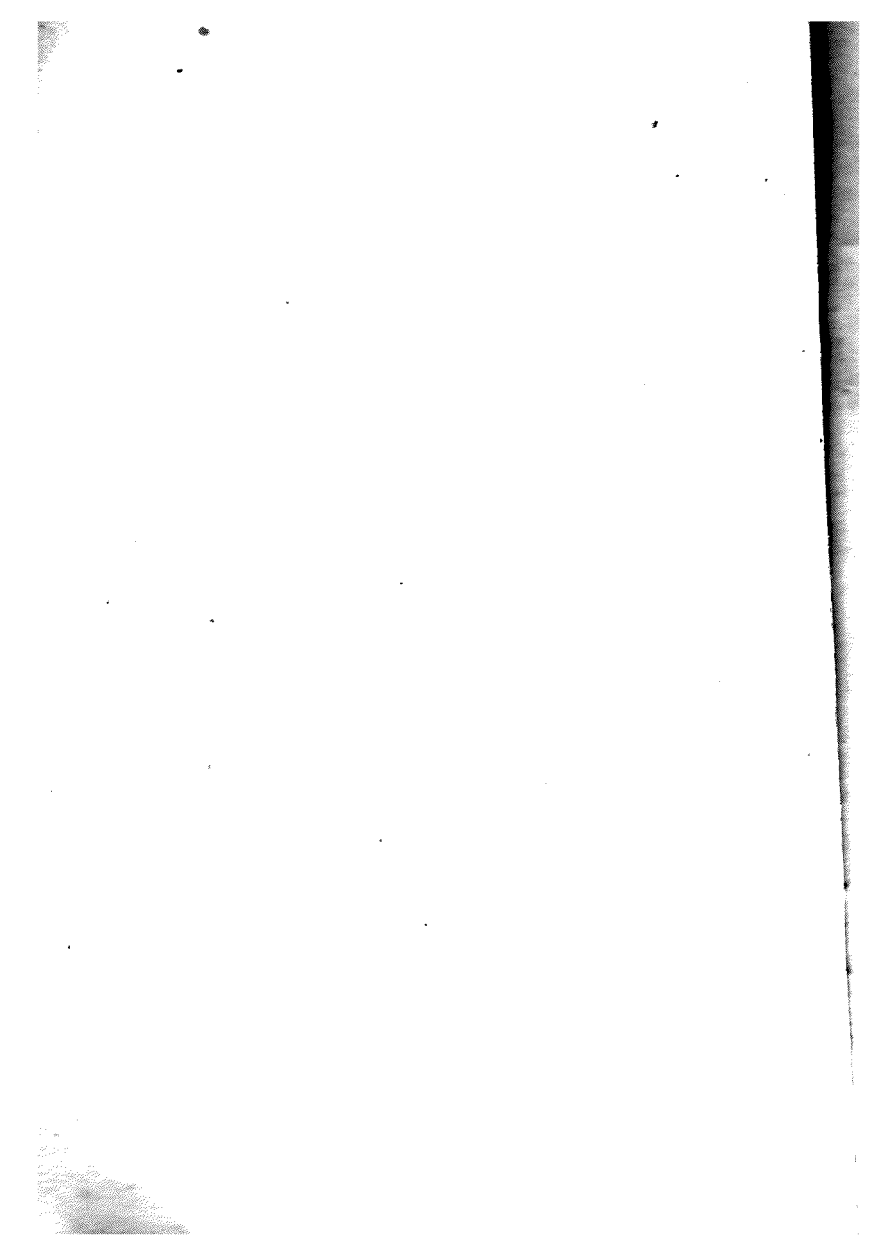

BIBLICKÉ ÚLOHY

Pre vzrast v Kristu

1950

PORADIE A SOZNAM BIBLICKÝCH ÚLOH:

	Strana
Predmluva	5
1. Narodenie Jána Krstiteľa — Narodenie Pána Ježiša	7
2. Návšteva pastierov — Prinesenie do chrámu	8
3. Ježiš do svojho dvanásteho roku	10
4. Krst a pokušenie Pána Ježiša	11
5. Jánovo svedectvo — Prví učeníci Pána Ježiša	13
6. Prvý zázrak — Pán čistí chrám	14
7. Znovuzrodenie — Rozhovor so Samaritánkou	17
8. Uzdravenie syna kráľovského úradníka — Ježiš vo svojej vlasti	20
9. Povolanie rybárov — Uzdravenie malomocného a Petrovej svokry	21
10. Pán Ježiš čini zázraky — O pôste	22
11. Kázeň na vrchu I.	25
12. Kázeň na vrchu II. — Veľkosť zákona	27
13. Kázeň na vrchu III. — Pravá zbožnosť	29
14. Kázeň na vrchu (Dokončenie)	31
15. Stotníkovo služobník — Syn vdovy z Naím — Pomazanie P. Ježiša	33
16. Ježiš opäť vo svojom rodisku — Podobenstvo o rozsievačovi	34
17. Sedem ďalších podobenstiev	36
18. Utíšenie búrky — Uzdravenie posadlého z Gadary	37
19. Jairova dcéra — Chorá žena	39
20. Zázraky na rozličných miestach — Vyslanie dvanástich	41
21. Smrť Jána Krstiteľa — Nasýtenie 5000 — Pán Ježiš chodí po mori	43
22. Chlieb Života	46
23. Ježiš poučuje svojich učeníkov	47
24. Premenenie — Uzdravenie posadlého	50
25. Ježiš predpovedá svoju smrť — Učí pokore	52

	Strana
26. Stratená ovca — O odpúšťaní	54
27. Uzdravenie slepého od narodenia	57
28. Dobrý Pastier	59
29. Návrat sedemdesiatich — Milosrdný Samaritán — Marta a Mária	61
30. Pokrytectvo a svetskost farizeov	64
31. Príprava na Pánov príchod — Uzdravenie ženy	65
32. Podobenstvo o stratenej ovci, o stratenom groši a o stratenom synovi — Nespravodlivý správca	67
33. Vzkriesenie Lazára — Úklady kňazov	69
34. Príchod Syna človeka — Prosiaca vdova	71
35. Farizeus a publikán — Pán Ježiš žehná dietky	73
36. Bohatý mládenec — Pracovníci na vinici	75
37. Slepý Bartimeus — Ježiš u Zachea a v Betanii	77
38. Vjazd do Jeruzalema — Druhé vyčistenie chrámu	79
39. Svadba kráľovského syna — Cisárska daň	81
40. Výstrahy Pána Ježiša	83
41. Starostlivá príprava — Podobenstvo o desiatich pannách	85
42. Podobenstvo o hrivnách — Deň súdu	87
43. Posledná večera — Umývanie nôh	89
44. Pamiatka smrti Pána Ježiša — Pán teší svojich učenikov	92
45. Vinný kmeň a ratolesti — Napomenutie a zasľúbenie	95
46. Posledná Kristova modlitba s učeníkmi — Boj v Getsemane	97
47. Pán Ježiš zradený, zajatý a predvedený pred Annáša	100
48. Pred Kaifášom a vysokou radou — Peter zapiera Pána — smrť Judášova	101
49. Pán Ježiš pred Pilátom a Herodesom	103
50. Pilátov posledný márný pokus — Ukrižovanie — Ježišova smrť a pochovanie	106
51. Zmŕtvýchvstanie — Návštevníci u hrobu — Ježiš sa zjavuje učeníkom	111
52. Pán Ježiš sa opäť zjavuje svojim učeníkom — Na- nebevstúpenie	114

PREDMLUVA

Touto knihou osmeľujem sa prispieť nášmu kresťanskému ľudu s pomocou Slova Božieho k tomu, aby čo najlepšie poznal a pochopil zakladateľa kresťanstva Ježiša Krista a jeho učenie, lebo je napísané: »Nieto v inom nikom spasenia, lebo ani nieto iného mena pod nebom, daného ľuďom, v ktorom by sme mali byť spasení.« Skt. 4, 12. Len vtedy, keď správne študujeme jeho život a učenie, môžeme viesť správny, šťastný, bohumilý život a byť užitočnými členmi ľudskej spoločnosti.

Obsah knihy chce aj veľmi zamestnaným ľuďom poskytnúť možnosť, aby pri ustavičnom shone a práci v čo najkratšom čase mohli si prečítať niečo duchovne vzdelávateľného, a aby si mohli pomocou otázok vyhľadávať v Knihe kníh, Písme sv. miesta, ktoré nám jasne a pravdivo popisujú osobnosť nášho Spasiteľa Ježiša Krista a jeho učenie.

Vyhľadávaním a skúmaním veršov v Písme svätom každý úprimný čitateľ pozná, že náboženstvo, ktoré Kristus učil nie je ani dnes prežitkom, ba dokonca, že ešte ani zďaleka nevyplnilo svoju vznešenú úlohu. Písmo sv. nevedomých poučuje, pochybujúcich utvrdzuje, zarmútených teší, chybujúcim ukazuje cestu k novému životu a činí ich šťastnými ľuďmi.

Dúfam, že toto dielko bude vľúdne prijaté a že nájde mnoho pozorných čitateľov medzi úprimnými kresťanmi.

A u t o r .

Čítanie Biblie: 1. Moj. 1—19.

1. úloha — 7. januára 1950.

NARODENIE JÁNA KRSTITEĽA — NARODENIE PÁNA JEŽIŠA KRISTA.

Úvod: Rodičia Jána Krstiteľa žili za vlády Herodesa Veľkého, ktorého rímsky senát r. 40 pr. Kr. prehlásil za kráľa. Bol to ťažiadostivý, tyranský a ukrutný muž. Zomrel r. 4. pr. Kr.

1. Prečo písal Lukáš svoje evanjelium? Luk. 1, 1-4.

Lukáš bol vzdelaný muž, lekár, Pavlov spoločník (viď Kol. 4, 14; 2. Tim. 4, 11). V evanjeliu popisuje hlavne ľudskú stránku nášho Spasiteľa, a veľa rozpráva o jeho liečivej moci. Uvádza 23 podobenstiev, mnoho divov a zázrakov, o ktorých v ostatných evanjeliách nie je písané.

2. Kto žil za kráľa Herodesa? Co je povedané o týchto manželoch? V. 5-7.

3. Co sa stalo raz pri službe v chráme? Ako to na knaza pôsobilo? Akými slovami ho anjel povzbudil? V. 8-14.

4. Aká mala byť práca a povaha zaslúbeného syna? Čím mal byť naplnený? V. 15-17.

5. Ako bol Zachariáš pre svoju neveru potrestaný? Aký bol výsledok jeho skúsenosti? V. 18-20. 57-66.

6. Ako bola zakrátko po tom Mária pripravená na svoje zvláštne materstvo? V. 26-35.

7. Ako prijali zprávu o zrodení Pána Ježiša? V. 38, 46, 47.

30. 9. 1950
8. Co povedal anjel Jozefovi, keď chcel Máriu prepustiť?

Mat. 1, 18-21.

9. Ktoré proctvo sa malo tým naplniť? 22. 23.

10. Aký význam malo Ježišovo meno? V. 23b.

11. Aký rozkaz bol v tejto dobe vydaný? Luk. 2, 1.2.

12. Kto musel tiež tento rozkaz splniť? V. 3-5.

13. Kam išli? V. 4. *12. Jozef & Mária*

14. Čo sa stalo za ich pobytu v Betleheme? V. 6.7

Pán Ježiš sa narodil r. 4. pr. Kr. Mnohých zmýlila skutočnosť, že Pán Ježiš sa narodil o štyri roky skôr, než ako my počítame. Príčina je tá, že od Kristovho narodenia nikto nepočítal; začalo sa tak počítať až o niekoľko storočí neskôršie. Mníchovi Dionýsovi Exigovi, ktorý r. 526 po Kr. uverejnil časové udania, vlúdila sa do počítania chyba štyroch rokov... Pretože je celkom nemožné teraz opraviť tieto dáta vo všetkých knihách a správach, roztrúsených po celom svete, počítame stále o štyri roky menej než skutočne od Kristovho narodenia je.

13. Do Betlehema, mesta Juditeho.

14. Narodil sa Pán Ježiš.

Čítanie Biblie: 1. Moj. 20—39.

2. úloha — 14. januára 1950.

NÁVŠTEVA PASTIEROV — PRINESENIE DO CHRÁMU.

1. Kto bol v tom istom kraji pri narodení Pána Ježiša?
Luk. 2, 8. *Pastieri & anjel. Boli se bární*

2. Kto k nim prišiel? Ako to na nich pôsobilo? V. 9. *velikou*

3. Čo im anjel zvestoval? V. 10.

4. Prečo to bolo radostné posolstvo? V. 11.

Toto anjelské posolstvo bolo uskutočnením dávnych nádejí predchádzajúcich storočí. Proroci o tom prorokovali. Tú-
3. *Nelujte se. Zvestuju vám radost velikou*

8. *4. Proroci se narodil spravitel.*

žobne čakal Iud Boží v žalári, vo vyhnanstve a v zajatí na túto chvíľu. Vykupiteľ Iudstva sa narodil. To bolo naozaj radostné posolstvo; prečo by sa z neho nemalo Iudstvo radovať? *5. Ke brate nemluvnatko v jesliach*

5. Podľa čoho mali poznať zaslúbeného Vykupiteľa? V. 12.

6. Čo videli pastieri potom? V. 13.

7. Čo spievali anjeli? V. 14. *7. Sláva na výsokostiach*

8. Čo si povedali a čo urobili pastieri? V. 15-20. *Bohu a*

9. Ako to pôsobilo na Iud a na Máriu? V. 18.19 *na ženu*

10. Aké meno dieťaťko dostalo? V. 21. *21. Ježiš*

11. Podľa čoho môžeme súdiť, že Kristovi rodičia boli chudobní? V. 21-24. *21. Podľa jejích obetí - dali 2 kvadriky*

12. Kto bol toho času v chráme? Čo je o ňom povedané?

V. 25. *25. Simeon. Spasiteľ Izraela a milovník*

13. Na koho čakal? V. 26. *26. Keď uvidí kr. J.*

14. Čo ho priviedlo do chrámu, keď tam bola Mária s dieťaťkom? Čo učinil? V. 27. 28. *27. Bol privedený od D. Chválil Boha, že ho uvidel.*

15. Čo prorokoval? Aká rana Máriu čakala? V. 29-35. *29-35. Keď jeho*

16. Kto bol ešte v chráme? Akej bola povahy? V. 36.37.

36. Anna - prorokynia vdova. Pôby a modlitby
Anna bola stará vdova, ktorá sa skoro vydala, ale po siedmich rokoch jej muž zomrel, a ona po celú dobu svojho vdovstva každodenne navštevovala ranné a večerné pobožnosti v chráme. Tiež v túto slávnú chvíľu prišla do chrámu a spievala chválospevy Bohu. *37. Chválila Bohu dnom i noci.*

17. Čo Anna učinila? V. 38.

38. Chválila Boha a mluvilila o ňom
Všetci mohli práve tak dobre vedieť o Spasiteľovom príchode ako títo dvaja. Všetci mohli pochopiť prorocko, vzťahujúce sa na jeho príchod; hriech a nevera však zaslepili ich oči a zatvrdili ich srdcia. Práve tak to bude aj pri druhom príchode nášho Spasiteľa. Niektorí budú na neho čakať, iní však pôjdu Iahostajne ďalej, až ich zastihne trest. Dan. 12, 10. *viechném.*

3. úkol — 21. ledna 1950.

JEŽÍŠ DO SVÉHO DVANÁCTÉHO ROKU.

Herodes - Mudrci od východu.

1. Kdo panoval v době, když se narodil Pán Ježíš? Kdo přišel do hlavního města? Mat. 2, 1.

»Mudrci« nebo lépe řečeno »kouzelníci«; slovo toto pochází z médského nebo perského. Jmenovaní náleželi ke kněžské kastě, a bezpochyby dosáhli světla z Písma svatého. Tito kouzelníci studovali hvězdnaté nebe a domnívali se, že ze světlých hvězdných drah vyzpytují skryté tajemství, a užívali Stvořitele. Hledali jasnější poznání, zahlobali se proto do prorockých spisů, předpovídajících příští božského Učitele. Velká byla jejich radost, když zjistili, že příchod Vykupitele se blíží a celý svět že má být naplněn slávou a poznáním.

2. Po čem se tázali? V. 2.

2. Mat. 2, 1-2. Herodes - Mudrci od východu.

Touto hvězdou byla vzdálená skupina zářících andělů.

Ve stáji nalézali se neobyčejní obyvatelé: Moudří a pyšní byli tu na kolenou. Byli zde též andělé a klaněli se Synu Božímu, který spal v náruči své lidské matky. Stáj byla tehdy krásnější než královský palác, neboť v jeslích odpočíval Spasitel všeho lidstva. Ležel zde tichý, krásný a milý, uprostřed zvířat, a přece Stvořitel všeho, — syn člověka a Syn Boží. Kněží se po celá stáletí snažili rozluštit tuto hádanku, a aj, hvězda betlémská ukazuje na dítě co rozřešení. Čtyři tisíce let se země otáčela kolem své osy, nežli se splnilo proroctví o zrození Vykupitele. 3. Zavrhnul se.

3. Jak se tato slova dotkla Herodesa? V. 3,

4. Co se vyptával? S jakým výsledkem? V. 4.5.

5. Kterými slovy předpověděl prorok Micheáš tuto událost? V. 6.

4. Spolali přivítání beránka a narození a klaněl se, kade se se, světlé zvěsti.

10

*5. Beránka z jidlové
5. Ale by Beránka Ebraho
vypie ten: jidlo, který z toho bude
jed. ten. Ten*

o. ...

7. aby se vyplatili na to dítě, ...

6. Co chtěl Herodes dále vědět? V. 7. ...

7. Jaký příkaz jim dal? Jak našli mudrci Pána Ježíše?

V. 8-10. kde byl P. J. a oni se ...

8. Co učinili, když došli na místo? V. 11-12. ...

9. Proč se nevrátili k Herodesovi? V. 12. ...

10. Co zjevil jedné noci Pán Josefovi? V. 13-14. ...

11. Kdy se opět mohl vrátit do své země? V. 15. ...

12. Co rozkázal, zlý Herodes učiniti? Které proroctví se ...

tím vyplnilo? V. 16-18a ...

13. Jaké vidění měl Josef po Herodesově smrti? V. 19-20.

14. Jak se zachoval k slovu Páně? V. 21. ...

15. Čeho se obával? V. 22a. ...

Archelaus byl syn Herodesa Velkého, po jeho samarské manželce, Maltace. Pro své tyranství byl u císaře obžalován, zbaven trůnu a vyhnan do Galilee, kde také zemřel.

16. Kam šel? Co se tím naplnilo? V. 22b, 23. ...

17. Co je praveno o Kristově dětství? Luk. 2, 40. ...

18. Co se přihodilo, když mu bylo 12 let? V. 41-51. ...

19. Co víme o něm a o jeho mládí? V. 52. ...

20. ...

21. ...

22. ...

23. ...

24. ...

25. ...

26. ...

27. ...

28. ...

29. ...

30. ...

31. ...

32. ...

33. ...

34. ...

35. ...

2. Ktoré proroctvo naplnil? V. 4-6.

3. Aké prísne slová hovoril nekajúcim, ktorí žiadali, aby ich pokrstil? V. 7-9.

4. Kto prišiel tiež k Jánovi, aby bol od neho pokrstený? Mat. 3, 13.

5. Ako sa to Jána dotklo? V. 14.

6. Akými slovami odpovedal mu Pán Ježiš? V. 15.

»Naplniť všetku spravodlivosť.« Kristus bol Boh, žijúci v ľudskom tele. Prijal na seba ľudskú prirodzenosť. Vzal na seba bolesti, chudobu a hriechy ľudstva, a poznal ich farchu tak ako nikto iný. Bol pokrstený pre človeka. Pri všetkom, čo činil, plnil spravodlivosť pre človeka.

7. Čo sa stalo, keď Pán Ježiš vystupoval z vody? V. 16. 17.

»Krstiť« je v gréčtine »baptizo« a znamená »ponoriť«, »pohrúžiť«, »pochovať«. Keď bol Ježiš pokrstený, hneď vystúpil z vody. Hlas s neba bol Otcov hlas. Otec povzbudzoval Syna, aby mohol zniesť pokušenia boje, ktoré ho na púšti očakávaly. Každá duša, oblečená do rúcha Kristovej spravodlivosti, má právo na tieto slová útechy a povzbudenia a má ich zachovať vo svojom srdci.

8. Čím musel Pán Ježiš tiež prejsť? Mat. 4, 1.

Duch Boží zaviedol Pána Ježiša na púšť, kde sa chcel sblížiť so svojim Otcem. Pán Ježiš sa nenechal pokúšať úmyselne. Išiel na púšť, aby tam mohol v samote uvažovať o svojom poslaní; pôstom a modlitbou chcel sa pripraviť na krvavú cestu, po ktorej mal ísť. Satan vedel, že Spasiteľ išiel na púšť, a pokladal túto dobu za najpriaznivejšiu, aby sa k nemu priblížil.

9. Ako dlho sa postil? V. 2.

10. Ako chcel pokušiteľ využívať telesné potreby Spasiteľa? V. 3.

11. Ako sa Kristus k pokušeniu zachoval? V. 4.

12. Čo potom diabol učinil? Na čo sa odvolával? Ako odpovedal Pán Ježiš na tieto pookušenia? V. 5-7.

13. Čo urobil satan ďalej? V. 8.

14. Za akých podmienok ponúkal mu svoju slávu a moc? V. 9.

15. Ako Pán Ježiš zvíťazil aj nad týmto pookúšením? V. 10.

Tak môžeme aj my odporovať pookúšeniu a prinútiť satana k ústupu. Ježiš zvíťazil, pretože pevne dôveroval Otcovi. Svojou vlastnou silou nemôžeme sa vyslobodiť z pookúšiteľovej ruky. Ale satan sa chveje a uteká aj pred najslabšou dušou, ktorá nachádza svoje útočisko v mocnom Bohu.

16. Čo urobil satan po márných pookúškoch? Kto potom pristúpil k Pánu Ježišovi a posluhoval mu? V. 11.

Čítanie Biblie: 2. Moj. 30—3. Moj. 4.

5. úloha — 4. februára 1950.

JÁNOVO SVEDECTVO. — PRVÍ UČENÍCI

1. Kniha a farizej PÁNA JEŽIŠA.

aby se ho otárali kdo on je? Vyznal že není Kristu

1. Koho vyslali farizeovia k Jánovi, len čo počuli o jeho kázaní? Ján 1, 19. 24.

2. Čo im Ján odpovedal? V. 20.

3. Čo sa ho pýtali potom? Ako znela Jánova odpoveď?

V. 21. 3. Kdo je? *Elias nebo prorok? Karel Nyssen.*

4. Akú ďalšiu otázku mu položili? Prečo sa ho tak horlivo vypytovali? V. 22. 4. Ktoré meno? *Jakou odpověď dal?*

5. Čo riekol Ján o sebe? V. 23.

Co naprosto sám a sám.
5. *Je jsem hlas volající na poušti.*
Ján považoval za najvyššie vyznamenanie, že bol prostým »hlasom« v službách Božích. Tiež my máme byť »hlasom«, ako bol Ján.

6. Čo sa ho ďalej farizeovia pýtali? V. 25.

6. První tedy křtí-li ho, El. ani prorok?

8. V Betševare na Jordánem.
 a) Beránek Boží, který svítila světlý svět.
 b) radil Ducha sestupujícího s nebe jako
 7. O kom svědčil Ján? V. 26. 27. holému a čistému
 8. Kde se to všechno stalo? V. 26. 27. vyjítka na něm.
 9. Aké svědectvo vydal Ján o Pánu Ježišovi, keď ho
 druhého dňa videl prichádzať? V. 29.
 10. Ktorými slovami poukázal na veľkú dôstojnosť Pána
 Ježiša? V. 30-32. *Natanael byni uverí D. sv. že se*
 11. Aké ďalšie *synem Božím* svědectvo o ňom vydal? 33. 34.
 12. Ako boli Jánovi učeníci upozornení na Pána Ježiša?
 V. 35. 36. *72. Kde ho Ján videl rešl. ať*
 13. Akým spôsobom prišli s ním do užšieho styku? V.
 37-40. *73. Tli s ním, kde bydllel.*
 14. Kto bol jeden z týchto dvoch učeníkov? V. 41. *74. Andrej.*
 15. Kde začal Andrej svoju prácu? S akým úspechom? Čo
 povedal Pán Ježiš o Šimonovi? V. 42. 43. *75. V bratia.*
 16. Ktorého učeníka našiel Pán Ježiš nasledujúceho dňa?
 Odkiaľ bol? V. 44. 45. *76. Filipa z Betsaidy.*
 17. Komu priniesol Filip zprávu o Pánu Ježišovi? Akým
 spôsobom? V. 46. *77. Natanaelovi Natanaelovi.*
 18. Ktorými slovami prejavil Natanael svoju pochybnosť?
 V. 47. *18. Může se Natanael co dobrého byti?*
 19. Čo o ňom Pán Ježiš povedal? V. 48. 49. *78. Pojd a uver.*
 20. Čo Natanael vyznal? O čom ho Pán Ježiš uistil?
 V. 50-52. *19. ať pravý Izraelský v němž
 byti nemu. 20. Místě by jsi sign i vni*
 Čtení Bible: 3. Moj. 8—25. *Protore vidlel
 uveril, ale se větší věci uver!*
 6. úkol — 11. února 1950.

PRVNÍ ZÁZRAK. — PÁN ČISTÍ CHRÁM.

1. Na jakou slavnost byl Pán Ježiš i se svými učedníky pozván? Jan 2, 1.2.

Tím, že byl Pán Ježiš na svatbě v Káni a dokonce tam učinil zázrak, vtiskl božskou pečeť na svatý svazek manželský. Je to důkazem, že Bůh schválil svazek manželský. Tím ovšem

není řečeno, že schválil všechno, co se stalo; ale svaté, radostné schůzky v domovech jsou mu příjemné a on je rád pociť svou přítomností.

2. Jaký nedostatek se také projevil? Kdo to Pánu Ježíši oznámil? V. 3. 4.

»Co mně a tobě, ženo?« Tato slova zní jaksí tvrdě a odmítavě, ale je to záviněno zčásti překladem a zčásti také naším způsobem společenského oslovování. Nejmenuje ji matkou, jelikož za daných okolností to nepřicházelo v úvahu. Ale oslovení »ženo« bylo tak uctivé, že i královny mohly být tak osloveny, a bylo tak šlechtetné, že se jím oslovovaly nejmilejší osoby.

3. Čím projevila Marie důvěru v moc svého Syna? V. 5.

4. Co přikázal Pán Ježíš služebníkům? V. 6-8.

5. Jaký byl výsledek toho? V. 9. 10.

6. Co zjevil tento první zázrak? V. 11.

Když Pán Ježíš dlel na zemi, byl současně Synem Božím a Synem člověka. Zázrak tento zjevil slávu, dobrotu a moc, Boží, jimiž Bůh oděl svého Syna, který »sebe samého zmařil«, aby lidstvo zachránil. V tom zvěstoval Pán Ježíš svého Otce. Jan 1, 18. Zázraky, které zde na zemi činil, nečinil pro sebe, nýbrž proto, aby jiným pomohl; v celém jeho životě nebylo ani stopy sobectví.

7. Kam šel potom Pán Ježíš? Z jakého důvodu? V. 13.

8. Co našel v chrámě? V. 14.

Pán Ježíš se zarmoutil, když vstoupil do chrámu a spatřil předsíň chrámovou v obyčejný trh. Byly tu nejen stáje pro dobytek, ale i stoly, u nichž sami kněží obchodovali jakožto dohazovači a penězoměnci. Bylo zvykem, že každý, kdo navštívil velikonoční slavnost, přinesl také peníz, který při vstupu do chrámu daroval knězi... Mnozí přišli z dalekých zemí, a nemohli přinést nebo přivéztí předepsaných obětí; za tím

účelem byla obětní zvířata jako skot, ovce holubi, vrabci atd. prodávána v chrámové předsíni, ale za neobyčejně vysoké ceny.

9. Co učinil? V. 15.

10. Jakými slovy káral prodávající? V. 16.

11. Na které místo z Písma svatého se učedníci rozpomenuli? V. 17; Žalm. 69, 10.

12. Co se tázali nevěřící Židé Pána Ježíše? V. 18.

Nevěra se táže po »znamení«, jakoby dílo Kristovo, které se všude koná, nebylo dostatečným znamením jeho božství. Pak nám hrozí nebezpečí, že vůbec neuvidíme přítomných důkazů díla Kristova.

13. Co jim odpověděl? V. 19.

Porovnáme-li Jana 2, 19 a Mat. 26, 61. 62, shledáme, že falešní svědkové, kteří se snažili o odsouzení Krista, převrátili jeho výpověď: »Zrušte chrám tento a ve třech dnech zase vzdělám jej.« Vysvětlovali to tím způsobem, jakoby byl tvrdil, že chce zrušit jejich chrám. Pán Ježíš jim však řekl, že zruší chrám (svého těla) a ve třech dnech opět vstane z mrtvých.

14. V čem se ukázala slepota Židů? Jaký byl pravý význam Kristových slov? Na co se rozpomenuli učedníci po jeho zmrtnýchvstání? V. 20-22.

»A rozpomenuli se učedníci jeho.« To napsal Jan dávno po zmrtnýchvstání našeho Spasitele. Pán Ježíš věděl, že jeho učedníci musí projít velkými pokušenými, proto pro ně shromáždil důkazy, aby jak v pokušeních tak po bolestných sklamaních, jichž se měli dožít, mohli pohledět zpět na cestu, a aby viděli za něho mluvící svědectví a tak poznali, že se jeho slova vyplnila.

Čítanie Biblie: 3. Moj. 26—4. Moj. 16.

7. úloha — 18. februára 1950.

ZNOVUZRODENIE — ROZHOVOR SO SAMARITÁNKOU.

1. Kto prišiel k Pánu Ježišovi v noci a čo mu povedal? Kto bol Nikodém? Ján 3, 1. 2.

Nikodém bol farizeus a mal vysoké postavenie vo vysokej rade.

2. Čo mu riekol Pán Ježiš? V. 3.

»Narodiť sa znovu« čiže »byť znovuzrodený«, »s hora narodený«. Znovuzrodenie je celkom božského pôvodu.

3. Aké námietky mal Nikodém? V. 4.

4. Ktorými dôraznými slovami opakoval Pán Ježiš svoju predchádzajúcu výpoveď? V. 5.

5. Čo povedal Pán Ježiš o pôsobení Ducha? V. 6-8.

»Vietor, kde chce, tam veje.« (Opravený preklad znie: »Duch vane, kde chce.« Iný preklad zase hovorí: »Duch veje, kde sa mu páči.« Ján 3, 8 je jediným miestom v Novom zákone, kde slovo »pneuma« nie je preložené slovom »Duch«, ale »vietor«.

6. Čo odpovedal Pán Ježiš na jeho ďalšiu otázku? V. 9-13.

V postavení, aké Nikodém zaujímal, mal o znovuzrodení všetko vedieť. Nikodém bol však zvyknutý považovať studené obrady a prísne bohoslužby za pravé náboženstvo a mohol len slabochopnosť, že človek sa musí obrátiť skrze vieru v Pána Ježiša.

7. Na ktorý predobraz svojej vlastnej obete sa odvolával? V. 14. 15.

Tento učený muž čítal jasné proroctvá so zastreným rozumom; teraz však začínal chápať ich význam, až nakoniec aj na sebe zakúsil znovuzrodenie vierou v Krista. S jeho duchovného zraku spadly šupiny, viera zaujala miesto pochybnosti a neistoty. Lúče svetla prúdily z tohoto tajomného rozhovoru a osvietily Spasiteľov kríž.

8. Ktorý dôkaz Božej lásky uviedol? Prečo prišiel Syn Boží na tento svet? V. 16. 17.

Pán Ježiš neprišiel svet zatratiť, lebo hriechom bol svet už odsúdený. Prišiel, aby ľudstvo zachránil pred kliatbou hriechu.

9. Aký je následok viery a aký nevery? Ako sa prejavuje vnútro človeka? V. 18-21.

10. Ako svedčil Ján o Pánu Ježišovi? V. 22-36.

Hoci sa zdalo, že Jánovo poslanstvo speje ku koncu, predsa by bol mohol ničť Kristovo dielo. Keby bol mal útrpnosť sám so sebou a vyslovil sa o zármutku a sklamaní, že musí ustúpiť, bol by zasial semeno nesvornosti, podporoval nepriateľstvo a žiarlivosť a ničil vážne postup evanjelia. Ján mal od prirodzenosti tie isté chyby a slabosti ako ostatní Iudia, ale styk s božskou láskou ho premenil. Pohyboval sa v ovzduší, povznesenom nad každú sebeckosť a ctižiadosť a nad nákazlivý jed žiarlivosti.

»On musí rásť a ja sa menšit.« Týmito slovami ako by chcel povedať: »Moje krstienie a učenie, ktoré poukazuje na prichádzajúceho Vykupiteľa, musí prestať, lebo Vykupiteľ už prišiel a nastúpil verejne svoj učiteľský úrad. Je to veľké duchovné pouučenie pre nás.

11. Čo urobil Pán Ježiš, aby nenastalo nedorozumenie medzi jeho a Jánovou prácou? Kadiaľ cestoval? Ján 4, 1-4.

Bolo to už asi v dobe, keď Ján sa nachádzal vo väzení, o čom sa dočítame u Luk. 3, 19. 20, a síce preto, lebo karhal

Herodesa pre Herodiadu, manželku jeho brata. Zdá sa, že bol uväznený v zámku »Mahaerus«; je to grécky názov a znamená: čierna pevnosť.

Pán Ježiš neobchádzal Samáriu ako Židia, ktorí Samaritánmi opovrhovali. Kristus bol povýšený nad židovskú namyslenosť a poveru, a bol puđený práve k tomuto opovrhovanému Iudu.

12. Čo urobil, keď prišiel k Jakobovej studni? Kto tam tiež prišiel? Aký rozhovor sa medzi nimi rozvinul? V. 4-10.

V Starom zákone o tejto studni niet ani zmienky; po vestnou sa stala až od tohoto rozhovoru Pána Ježiša so Samaritánkou. Táto studňa nachádza sa neďaleko mesta Sichar. Je vzdialená asi pol míle od Jozefovho hrobu na úpätí vrchu Garizm. R. 1698 zistil Mandress hĺbku studne na 32 m s 4,57 m vody. Iný muž navštívil toto miesto r. 1866, a zistil, že studňa je len 22.86 m hlboká. Pôvodne mala byť dvakrát tak hlboká. R. 1870 Farra zistil, že je len asi 6.10 m hlboká a prepadnutá.

13. Čo rozumela žena pod »živou vodou«? Ako jej Pán Ježiš odpovedal? V. 11-14.

14. Aký rozhovor za tým nasledoval? V. 15-18.

15. O čom bola žena teraz presvedčená? V. 19.

16. Ktorú spornú otázku položila Pánu Ježišovi, aby dala rozhovoru iný smer? Akú významnú odpoveď jej Pán Ježiš dal? Čo povedal o pravej modlitbe? V. 20-24.

17. Na koho skladala všetky svoje nádeje? Čo jej Pán Ježiš odpovedal? V. 25. 26.

18. Ako sa cítili učenici, keď prišli za Pánom Ježišom k studni a videli, že sa shovára so Samaritánkou? V. 27.

19. Akú zprávu priniesla táto žena do mesta? Aký to malo účinok? V. 28-30.

Z príbehu tejto jednoduchej ženy mali by sme si vziať praktické ponaučenie, že s prácou máme začať tam, kde bývame. Pán Ježiš povedal mužovi, ktorého uzdravil v kraji

Gadarénov: »Chod do svojho domu k svojim a zvestuj im, aké veľké veci ti učinil Pán!« Mar. 5, 19. Tajomstvo úspechu tejto ženy spočívalo v tom, že osobne hovorila s Pánom. Toto osobné stretnutie premenilo jej život hriechu na život spravodlivosti. Skôr než privedieme duše k Pánovi, musíme sa sami shovárať s Pánom, musíme sami byť premenení, znovuzrodení.

20. Opakuj rozhovor Pána Ježiša s učeníkmi! Čo bolo pre Krista najväčším uspokojením? V. 31-34.

21. Akým názorným príkladom zdôraznil horlivú činnosť v diele Božom? Kto dostane odplatu? Čo povedal Pán o siatbe a o žatve? V. 36-38.

22. Aké pozvanie dostal Pán Ježiš? Čo bolo výsledkom jeho diela v Samárii? V. 40-42.

Čítanie Biblie: 4. Moj. 17—34.

8. úloha — 25. februára 1950.

UZDRAVENIE SYNA KRÁLOVSKÉHO ÚRADNÍKA — PÁN JEŽIŠ VO SVOJEJ VLASTI.

1. Kam odišiel Pán Ježiš zo Samárie? Ján 4, 43-46a.

V tomto kraji býval Pán Ježiš nepretržite až do svojho tridsiateho roku, a hoci vo svojom kazateľskom úrade navštevoval často iné kraje, predsa najviac sa zdržoval tu.

2. Kto bol v tomto meste a o čo prosil Pána Ježiša? V. 46b. 47.

3. Ako skúšal Pán Ježiš jeho vieru? Čo odpovedal kráľovský úradník? V. 48. 49.

4. Aký účinok mala otcova prosba? Aká bola jeho viera a čo spôsobila? V. 50. 51.

5. Ako sa presvedčil o veľkej Kristovej moci? Ako na neho pôsobil tento div? V. 52. 53.

6. Koľko zázrakov učinil Pán Ježiš v tejto krajine? V. 54.

7. Aký úspech mala jeho činnosť? Luk. 4, 14. 15.

8. Čo robil v Nazarete? Ktoré proroctvo čítal? Čo potom povedal? V. 16-21.

9. Ako Iud zdanlivo prijímal jeho slová? Čo si medzi sebou hovorili? V. 22.

»Či nie je toto syn Jozefov?« Múdrost a moc, s aňou rozprával, a Iúbezné slová, ktoré vychádzaly z jeho úst, pôsobily na Iud hlbokým dojmom, takže nevera od nich odstúpila. Ale oni zatvrdili svoje srdcia. Spomenuli si, že bol »synom Jozefovým«, »tesárom«, a preto sa domnievali, že je celkom nemožné, aby bol Synom Božím.

10. Čo predpovedal Pán Ježiš? Ktoré príslovie uviedol? V. 23. 24; (Mat. 13, 57.).

11. Aký príklad im pripomenul? V. 25-27.

12. Ako to pôsobilo na Iud? Čo chceli urobiť? V. 28-30.

Čtení Bible: 4. Moj. 35—5. Moj. 19.

9. úkol — 4. března 1950.

POVOLÁNÍ RYBÁŘŮ UZDRAVENÍ MALOMOCNÉHO A PETROVÝ SVEGRUŠE.

1. Jakou touhu měl lid? Luk. 5, 1.

2. Co učinil Pán Ježiš? V. 2. 3.

3. Co přikázal Šimonovi po ukončení řeči? V. 4.

4. Co odpověděl Šimon? Jaký byl výsledek jeho poslušnosti V. 5-7.

5. Jakým dojmem působil tento zvláštní lov na učedníky? Která povzbuzující slova promluvil Pán Ježiš k Petrovi? V. 8-10.

Až dosud nikdo z učedníků nepripojil se cele k Pánu Ježíši, aby byl jeho spolupracovníkem. Ač byli svědky jeho divů a slyšeli jeho učení, nezanechali ještě svého dřívějšího zaměstnání. Petřův zájem o Pána Ježíše opět vychladl. Proto bylo třeba opětného povolání a nyní také rozumíme slovům: »Jsem člověk hříšný.«

6. Co učinili učedníci? V. 11.

7. Do kterého města prišiel opät Pán Ježiš?? Co tam činil? Jaká byla jeho řeč? Luk. 4, 31. 32.

8. Co se přihodilo mezi vyučováním? V. 33. 34.

9. Co učinil Pán Ježiš? Jak se zachoval nečistý duch? V. 35.

10. Jaký byl výsledek Kristova působení v tomto místě? V. 36. 37.

11. Kam šel Pán Ježiš ze školy? Co našiel v tomto domě? Oč byl požádán? V. 38.

12. Co učinil s nemocnou? V. 39.

13. Co činil lid po západe slunce? Jak pomáhal Pán Ježiš neduživým? V. 40. 41.

14. Jaký byl obsah jeho učení v Galilei? Mar. 1, 14. 15.

15. Kde se našiel toho času Jan Křtitel? Mat. 4, 12.

16. Kam odešel Pán Ježiš z Nazareta? V. 13.

17. Které proroctví tím naplnil? V. 14-16.

Čítanie Biblie: 5. Moj. 20 — Joz. 8.

10. úloha — 11. marca 1950.

PÁN JEŽIŠ ČINÍ ZÁZRAKY — O PÔSTE.

1. Kde odišiel Pán Ježiš skoro ráno z domu Šimonovho? Kto išiel za ním? Mar. 1, 35-37.

Písmo sv. hovorí o tom, že Pán Ježiš často celú noc strávil na modlitbách. Keď on cítil potrebu modliť sa, o čo viac

by sme ju mali cítiť my? Pán Ježiš miloval spoločenstvo so svojim Otcom. Keby sme menej dôverovali sebe a lepšie poznali Boha, venovali by sme tiež viac času modlitbám.

2. Akú odpoveď dal im Pán Ježiš? Čo robil? V. 38. 39.

3. Aký zázrak je tu zvlášť uvedený? Ako sa to stalo? V. 40-42.

4. Čo zakázal a čo prikázal Pán Ježiš uzdravenému mužovi? Aký následok malo neuposlušnutie zákazu? V. 43-45.

5. Ako bol Pán Ježiš prijatý po svojom návrate do Kafarnauma? Čo kázal ľudu? Mar. 2, 1. 2.

6. Akého chorého priniesli teraz k Pánovi? Akým zvláštnym spôsobom? V. 3. 4.

7. Akými potešujúcimi slovami oslovil Pán Ježiš porazeného? Komu to nebolo vhod? Čo povedal Pán Ježiš, keď poznal ich smýšľanie? V. 5-9.

8. Ako ukázal, že má moc odpúšťať hriechy? Ako to pôsobilo na zástupy? V. 10-12.

9. Kam išiel Pán Ježiš potom? Koho povolal za svojho učeníka? V. 13. 14.

10. Aký nasledovaniahodný príklad dal Pán Ježiš pri hostine v dome tohoto muža? Čo je našou jedinou nádejou? V. 15-17.

11. Akú otázku dostal Pán Ježiš vo veci pôstu? Čo odpovedal? Akým znázornením vysvetľoval toto učenie V. 18-22.

Ženich opustil na čas svoj ľud a dosiaľ sa nevrátil; preto je potrebné, aby sme sa postili a modlili.

12. Podaj krátku zprávu o uzdravení človeka, ktorý bol 38 rokov chorý! Ján 5, 1-9.

13. Kto stretol potom uzdraveného a o čom s ním rozprávali? V. 10-13.

Z jednoduchých slov, ktorými nám Biblia opisuje, ako Pán Ježiš uzdravoval chorých, môžeme sa mnohému priučiť:

ako musíme v neho veriť a ako dosiahneme odpustenie svojich hriechov. Sledujme príbeh tohoto bezmocného, trpiaceho človeka! Celých tridsaťosem rokov nemohol svojimi údmí pohnúť a predsa mu Spasiteľ hovorí: »Vstaň, vezmi svoje ležiško a choď.« Chorý mohol zavolať: »Pane, keď chceš, uzdrav ma, poslúcham tvoje slovo«; ale nestalo sa tak. On verí Kristovmu slovu, verí, že je uzdravený, a preto hneď vstáva zo svojho ležiška. Bez námietok poslúchol Kristov rozkaz a Boh sa mu premocne zjavil. Bol celkom uzdravený. Všetci sme hriešni a nachádzame sa v podobnom stave ako tento chorý. Nemôžeme sami odpykať hriechy minulosti, nemôžeme svoje srdce obnoviť a vlastnou silou dosiahnuť posvätenie. Máme však zaslúbenie Božej pomoci a tomu musíme veriť. Musíme svoje hriechy vyznať a úplne sa oddať Bohu. Len čo prejavíme úprimnú túžbu, že chceme slúžiť Bohu, hneď na nás naplní svoje zaslúbenia. Keď pevne veríme v odpustenie svojich hriechov a v obnovenie srdca Duchom svätým, učini aj Boh svoje; potom aj my budeme uzdravení od svojich hriechov a nedostatkov práve tak, ako tento chorý.

14. Prečo chceli Židia Pána Ježiša zabíť? Čo im povedal Pán Ježiš? Ako to na nich zapôsobilo? V. 16-18.

15. Čo povedal Pán Ježiš o vzťahu Otca k Synovi? Čo činí Otec na počesť Syna? V. V. 19-23.

16. Čo dosiahne veriaci? V.24.

17. Aká veľká moc je daná Synovi? V. 25-29.

18. Čo zvláštneho učinil Pán Ježiš zanedlho na to? Ktorú prácu mali konať? Akú moc dostali? Mar. 3, 13-15.

19. Vymenuj vyvolených apoštolov! V. 16-19.

Šimon bol nazvaný Petrom, ako aj Simeon a Kéfasom. Jakub a Ján dostali ešte meno Boanerges, čo znamená »synovia hromu«. Matúš sa volal tiež Lévi, Šimon z Kány Zelétes a Tadeus tiež Juda.

11. úloha — 18. marca 1950.

KÁZEŇ NA VRCHU I.

Úvod: Dosiaľ sme sa učili o všeobecnej činnosti Ježišovej. Vieme, že uzdravuje každú nemoc a káže evanjelium o Božom kráľovstve. Dosiaľ sme však málo informovaní o jeho učení. O tom nás poučujú ďalšie úlohy.

1. Kam išiel Pán Ježiš, keď ho okľúčilo množstvo Iudu? Kto bol v jeho bezprostrednej blízkosti? Mat. 5, 1.

2. Čo robieval Pán Ježiš, keď mal pri sebe svojich učeníkov? V. 2.

Hoci kázeň bola na vrchu určená pre učeníkov, Pán Ježiš rozprával tak, aby ju mohli počúvať aj zástupy.

3. Prečo sú chudobní duchom nazvaní blahoslavenými? V. 3.

Chudobní duchom sú pokorní, kajúci Iudia, ktorí pociťujú nedostatok duchovného života, a preto Božie Slovo radi prijímajú. »Ale na tohoto hľadím: na chudobného a na toho, kto je skrúšeného ducha a trasie sa nad mojím slovom.« Iz. 66, 2. V takých srdciach si Pán učiní svoj príbytok.

4. Čo povedal Pán Ježiš o žalostiacich? V. 4.

5. Čo povedal o tichých? V. 5.

Prvá pokora pochádza len od Boha, sebeckosť pokoj ruší. Keď v nás žije naše vlastné Ja, sme stále pripravení chrániť ho pred akýmkoľvek poranením a urážkou; keď však naše Ja je umŕtvené a náš život skrytý s Kristom v Bohu, budeme hluchí k výčitkám, slepí k posmechu a urážkam... V dome, kde vládne Kristova tichosť, tam sú Iudia šťastní. Tichosť neploď škriepky a nevracia zlé slová, ale ukľudňuje nepokojnú myseľ a ploď zhovievavosť a priazeň, ktoré ovládnu všetkých členov rodiny.

6. Kto má byť nasýtený? V. 6.

Hlad je mocný pud, smäd však ešte mocnejší. Bez potravy môže človek niekoľko dní žiť, ale bez vody byť nemôže. Vlastnosti telesných potrieb by nám mali ukázať, ako je dôležité, aby sme sa starali o naše duchovné potreby. Ak naše telo potrebuje potravu, o čo viac potrebuje naša duša chlieb života. Keď lačníme a žízňime po Slove Božom, nasýti nás Boh darmi svojej milosti.

7. Aké zaslúbenie je dané milosrdným? V. 7.

8. Aké slávne zaslúbenie platí pre tých, ktorí sú čistého srdca? V. 8.

Len jedna vec môže spôsobiť, že Pán skryje svoju tvár pred nami: hriech, ktorý znečisťuje srdce. Iz 59, 1. 2.

9. Čo je povedané o tých, ktorí pôsobia pokoj? V. 9.

Je veľmi ľahké vyvolať škriepky medzi bratmi a prevádzať podomový obchod s klebetami. Ale pravý kresťan sa snaží každú škriepku a odcudzovanie sa medzi bratmi odstrániť a opäť ich smieriť.

10. Prečo sú prenasledovaní pre spravodlivosť blahoslavení? V. 10.

Uvažujme: Prenasledovaní majú rovnaké zaslúbenie ako chudobní duchom.

11. Na koho sa vzťahuje ďalšie blahoslavenstvo? V. 11.

Človek, ktorého srdce je založené na Bohu, zostane aj v hodine najväčších súžení a skúšok taký istý, ako keď sa mu darí dobre, keď svetlo a priazeň Božia sú pri ňom. Ľudia si môžu jeho jednanie a pohnútky aj nesprávne vysvetľovať, on si však z toho nič nerobí, pretože vie, že ide o vyššie záujmy.

12. Ako mali myslieť a cítiť o potupe? Aké zaslúbenie a povzbudenie je takým dané? V. 12.

13. K čomu prirovnal svojich učeníkov? Čo sa má stať s neužitečnou soľou? V. 13.

Soľ je konzervujúci prostriedok. Ak soľ zeme stratí svoje konzervujúce vlastnosti, pokazi sa oboje, soľ zeme i zem.

14. Čomu ešte je podobná Kristova cirkev? V. 14.

15. Na čo je svetlo? V. 15.

16. Čo má robiť ľud Boží? Prečo? V. 16.

Pán Ježiš je svetlom sveta. Ján, 8, 12. Slovo Božie je sviecou našim nohám a svetlom našim chodníkom. Žalm 119, 105. Slovo Božie, ktoré Kristus prenáša do života svojich dieťok, činí ich svetlom sveta. Aká drahocenná je táto svätá zodpovednosť!

Čtení Bible: Soud. 9—1. Sam. 3.

12. úkol — 25. března 1950.

KÁZÁNÍ NA HOŘE II. — VELIKOST ZÁKONA.

1. Co pravil Pán Ježiš o sobě? Mat. 5, 17.

2. Kterými slovy potvrdil nezměnitelnost a věčnou platnost zákona? V. 18.

Ze zákona Božího nepomine ani jediná literka nebo puntík, dokudž nepomine nebe a země; a »země na věky trvá«.

3. Co pravil Spasitel o poslušnosti a o učení zákona Božího? V. 19.

To znamená, že kdo porušuje zákon, vejde jakožto nejmenší do království Božího; soud v království nebeském jmenuje ty, kteří zákon Boží přestupují a lid učí taktéž činiti, nejmenšími ze všech — nejsou schopní pro království nebeské. Nebudou na něm míti prážádného podílu.

4. Jaký důraz kladl na to, že je od nás požadováno víc než vnější ostříhání zákona V. 20.

5. Co pravil Spasitel o VI. přikázání? V. 21. 22.

6. Jak se máme zachovati k bratrovi, jemuž jsme ublížili?
V. 23. 24.

7. Co máme činiti tehdy, má-li kdo něco proti nám? V. 25. 26.

8. Jak dalekosáhlé jest sedmé přikázání? V. 27. 28.

9. Jakým způsobem zdůraznil Pán Ježíš nutné oddělení se od hříchu? V. 29. 30.

Bůh nežádá, aby se jeho dítky zmrzačily, to by mu nesloužilo ke cti. Chce jen říci, že máme-li něco na sobě, co je nám právě tak milé jako pravá ruka nebo pravé oko, zdržuje nás však od království Božího, musíme to jednoduše od sebe odtrhnouti a zahoditi.

10. Co pravil Pán Ježíš o manželském rozvodu? V. 31. 32.

11. Co je praveno o nepotřebném zapřísahání se, nevyžaduje-li toho úřední autorita? V. 33-36.

Pán Ježíš nemluvil proti soudní přísaze, při níž je velký Bůh slavnostně volán za svědka, že řečené je čistá pravda. Sám Pán Ježíš se nezdráhal pod přísahou vypovídati před vysokou radou.

12. Jaký jednoduchý způsob řeči měl by si každý věřící osvojit? V. 37.

»Ale buď řeč vaše: Jistě, jistě; nikoli, nikoli. Což pak nad to více jest, od zlého jest.« Souvislost ukazuje, že jsme varováni před neúčinným zapřísaháním se. Někteří chtějí každému slovu dodati neobvyklého důrazu a používají mnohých dokladů a přísah.

13. Jak nám Pán ukázal, že nemáme odpláceti zlým za zlé? V. 38-44.

14. Proč se máme řídit podle těchto pokynů? Jakého rozdílu Pán nečiní? V. 45.

15. Co je praveno o těch, kteří milují pouze své přátele a příznivce? V. 46. 47.

16. K jakému vysokému cíli máme spěti? V. 48.

KÁZEŇ NA VRCHU III. — PRAVÁ ZBOŽNOSŤ.

1. Čo nemá byť naším cieľom, keď niekomu niečo dávame? Mat. 6, 1.

2. Pred akým spôsobom dávania nás vystríha? Čo je v takom prípade jedinou odplatou? V. 2.

3. Akým spôsobom máme dávať dary? Ako to bude odmenené? V. 3. 4.

4. Čo je povedané o modlitbe pokrytcov? Akú cenu majú také modlitby? V. 5; Luk. 18, 11.

5. Aké poučenie je nám dané o skrytej modlitbe? V. 6.

V skrytosti, kde nás okrem Boha žiadne oko nevidí a žiadne ucho nepočuje, môžeme predniesť svoje najtajnejšie priania a túžby Otcovi, ktorý je plný milosrdenstva a zľutovania. V samote, kde sa duša stíši pred Bohom, bude k nášmu srdcu rozprávať hlas, ktorý vždy odpovie na volanie ľudskej núdze.

6. Čoho sa máme pri modlitbe vystríhať? Prečo? V. 7. 8.

Študuj dôkladne poučenie nášho Spasiteľa a modlitby, ktoré Písmo sväté obsahuje. Nikde nezakazuje modliť sa verejne; veď aj náš Spasiteľ a učeníci verejne sa modlili. Verejná modlitba by však mala byť vždy krátka. **Diho sa modlite, keď sa modlite v samote!** Prichádzajte v pokore k Bohu, s pocitom nehodnosti a s vedomím, že on je svätý a milosrdný! Ďakujte mu za jeho dobrotivosť! Oslavujte ho za jeho lásku a milosrdenstvo! Modlite sa v prostej viere, aby vám pomohol vo vašich potrebách, vždy však podľa jeho vôle! Na jedno nezabúdajme: Neopakujme často meno alebo názov božstva ani nerozprávajme so svojim Bohom tak ako snád so svojim susedom.

7. Akú krátku, ale obsažnú modlitbu dal nám Pán? Koľko prosieb je v nej zahrnutých? V. 9-13.

Pán Ježiš nemyslel, že sa máme modliť len Otčenáš. Modlitbu takej hĺbky nie je možné modliť sa častokrát za sebou, bez toho že by sme neupadli do márnivosti. Je skôr skúšobným kameňom pre naše modlitby, či sa shodujú skutočne s Božou vôľou. Ako dievky Božie, smieme svoje modlitby vyjadrovať vlastnými prostými a nenútenými slovami. Boh si viac cení niekoľko slov modlitby zo srdca, ako dlhé modlitby, pri ktorých nemyslíme.

8. Aké zasľúbenie je dané milosrdným a odpúšťajúcim? Čo je povedané o tých, ktorí nemajú ducha odpustenia? V. 14. 15.

9. Čoho sa máme pri pôste vystríhať? Ako sa máme postiť? Čo je povedané o odplate? V. 16-18.

10. Kde nemáme shromažďovať svoje poklady? Čo sa stane s pokladmi, shromaždenými na tejto zemi? V. 19.

11. Kde si máme skladať poklady? Prečo? V. 20. 21.

12. Čo hovorí Pán o duchovnom zraku človeka? V. 22. 23.

13. Na ktorú významnú skutočnosť poukazuje Pán Ježiš? V. 24.

14. Čo nemá byť našou hlavnou starosťou? Prečo? V. 25.

Rozkaz »nepečujte« nie je ospravedlnením pre lenivosť a bezstarostnosť. Boh žiada, aby sme vo svojom živote prejavovali obozretnosť, usilovnosť a opatrnosť. Keď sme vykonali svoju povinnosť, nemáme sa ďalej starať, ale prenechať ďalšie Bohu.

15. Prečo sa nemáme úzkostlivo starať o časné veci? V. 26-32. 34.

16. Čo máme predovšetkým hľadať? Aké slávne zasľúbenie je dané tým, ktorí tak činia? V. 33.

Čítanie Biblie: 2. Sam. 1—17.

14. úloha — 8. apríla 1950.

KÁZEŇ NA VRCHU (DOKONČENIE).

1. Pred čím nás Pán vystrihá? Prečo? Podľa čoho bude Boh s nami zaobchádzať? Mat. 7, 1. 2.

2. U koho máme s posudzovaním začať? Ako to Pán Ježiš znázornil? V. 3.

3. Čo máme teda robiť, skôr než začneme druhých opravovať? V. 4. 5.

Skúšajme sa, či sme vo viere. Môže sa stať, že to, čo nás u druhého bolí, pridáva sa tiež ešte nás. Snažme sa preto sami byť tými najlepšimi ľuďmi.

Nedomnievajte sa o nikom, že mu už niet pomoci. Veď aj my sme boli hriešnici a Kristus nás zachránil a doviedol do lepšieho života. Hriech síce nenávidíme, ale tým viac milujeme hriešnika a snažíme sa ho zachrániť pred hriechom.

4. Akou radou sa máme riadiť, keď niekto nechce počuť pravdu Božiu? Prečo? V. 6.

5. Ako nás Pán povzbudzuje, aby sme so všetkým prichádzali k nemu? V. 7. 8.

»Proste«, »hľadajte«, »klopte«. Mysli to vážne. Mnohí zostávajú stáť práve na prahu požehnania a nemajú odvahu riadiť sa podľa tohoto pokynu.

6. Ako zaobchádza telesný otec so svojimi deťmi? Ako to Pán Ježiš obracia na Otca nebeského? V. 9-11.

Matúš hovorí, že Pán nám chce dať dobré dary, ale Lukáš uvádza (Luk. 11, 13), že nám chce darovať Ducha svätého, v ktorom sú zahrnuté všetky ostatné požehnania. Pán je práve tak ochotný dať nám plnosť svojich požehnaní, ako sú pozemskí rodičia ochotní svojmu hladnému dieťaťu po-

skytnúť pokrm. Ak chceme dosiahnuť požehnanie, musíme mu všetko odovzdať. Potom bude láska Božia rozliata v našich srdciach.

7. Aké pravidlo dal Pán Ježiš o povinnostiach k blížnemu? V. 12.

8. Koľko ciest máme pred sebou? Ktorou bránou máme ísť? Čo je povedané o širokej ceste? V. 13.

9. Aká je pravá cesta? Kam vedie? Koľko ľudí ju nachádza v pomere k tým, ktorí sa nachádzajú na širokej ceste? V. 14.

Úzka brána neprepustí ani jedného pútnika obťažného sebestvom, svetským smýšľaním alebo inými hriechami. Toto všetko musí zostať vonku. Dokiaľ na týchto lípneme, nevošli sme ešte úzkou bránou.

10. Pred kým sa máme mať na pozore? V. 15.

11. Podľa čoho poznáme strom? V. 17. 18.

12. Čo sa stane so stromom, ktorý nenesie dobré ovocie? V. 19.

13. Podľa čoho môžeme poznať falošných prorokov? V. 16. 20.

14. Čo bude skúšobným kameňom našej povahy, nášho vyznania alebo poslušnosti? V. 21; Luk. 6, 46.

15. Čo povedia mnohí sklamaní v tento deň? Čo im Pán odpovie? V. 22. 23.

Toto budú hrozné slová. Pán Ježiš nie je služobníkom hriechu. On zomrel, »aby nás vykúpil od každej nepravosti a očistil sebe ľud zvláštny, horlivý dobrých skutkov«. Tit. 2, 14. Nemôžeme dostatočne zdôrazňovať, že viera v Krista vedie k čistému životu a ucelenému jednaniu.

16. K čomu prirovnáva Pán Ježiš tých, ktorí sú poslušní jeho slov? V. 24. 25.

17. K čomu prirovnáva neposlušných? V. 26. 27.

18. Ako zapôsobila reč Pána Ježiša na zástupy? Prečo?
V. 28. 29.

»Učil ich ako taký, ktorý má právo a moc, a nie ako ich zákonníci.« Zákonníci opierali svoje učenie o ľudské podanie, ale Pán Ježiš priniesol čiste božské poslanstvo pre ochranu ľudstva, a jeho slová boli naplnené duchom a životom. Ako poslal Otec jeho, tak posielal on zase nás. A keď sme jeho poslovia, nesieme tiež jeho poslanstvo, a v tomto poslanstve je moc a sila. »Každé slovo, ponúkaj v čas i nie v čas, karhaj, tresci napomínaj s celou shovievavosťou a s učením.« 2. Tim. 4, 2.

Čtení Bible: 2. Sam. 18—1. Král. 8.

77.

15. úkol — 15. dubna 1950.

SETNÍKŮV SLUŽEBNÍK — SYN VDOVY Z NAIM — POMAZÁNÍ PÁNA JEŽÍŠE.

- 1. Kam šel Pán Ježiš po svém kázání na hoře? Luk. 7, 1.**
- 2. Kdo tam k němu přišel? O co prosili starší z lidu Pána? Jakou příčinu k tomu měli? V. 2-5.**
- 3. Vyhověl Spasitel jejich přání? Koho cestou potkal? Jaký vzkaz přinášeli tito lidé od setníka? V. 6-8.**
- 4. Co pravil Pán Ježiš o těchto slovech? Jaký byl výsledek setníkovy víry? V. 9. 10.**

Učedníci uvěřili v Krista opravdově; jejich víra však ne sahala za hranice lidského chápání. Setník do určité míry pochopil mocné a dokonalé panství Boží.

- 5. Kam šel potom Pán Ježiš? Kdo šel s ním? Jaký průvod šel z města? V. 11. 12.**
- 6. Jak se dotkl tento výjev Pána Ježíše? Co řekl matce? Co učinil? Jaký byl výsledek toho? V. 13-15.**

7. Jak působily všechny tyto věci na lidi? V. 16-18a.

8. S jakou otázkou přišli potom Janovi učedníci k Pánu Ježíši? V. 18-20.

9. Jak zodpověděl Pán Janovu otázku? V. 21-23.

Pán Ježíš poukázal Janovým poslům na to, co již předem zvěstoval. Jan 5, 36. Slovo Boží, svědectví Janovo a dílo našeho Spasitele se navzájem shodovaly a byly tak nejlepšími důkazy.

10. Jaké otázky kladl Pán Ježíš lidu ohledně Jana? V. 23-26.

11. Co pravil o Janovi? V. 27. 28.

12. Na které dvě třídy se posluchači rozdělili? V. 29. 30.

13. Co pravil Pán Ježíš o onom pokolení? V. 31-35.

14. Co se přihodilo, když Pán Ježíš meškal v domě fariseově? V. 36-38.

15. Jaké pochybnosti zmocnily se farisea? V. 39.

16. O čem rozmlouval nyní Pán se Šimonem? V. 40-43.

17. Jak srovnával Pán Ježíš chování Šimonovo s chováním ženy? V. 44-47.

18. Která potěšující slova promluvil k ženě? V. 48.

19. Jaké ujištění jí dal, když pochybovači počali mezi sebou šeptati? V. 49. 50.

Čítanie Biblie: 1. Kráľ. 9—2. Kráľ. 1.

16. úloha — 22. apríla 1950.

PÁN JEŽIŠ OPĚT VO SVOJOM RODISKU — PODOBENSTVO O ROZSIEVAČOVI.

1. Koho Pán Ježíš uzdravil? Ako to pôsobilo na ľud? Čo však hovorili farizeovia? Mat. 12, 22-24.

2. Ako odpovedal Pán Ježíš práve na ich myšlienky? Aké poučenie si mali z toho vziať? V. 25-30.

3. Ktorý hriech nemôže byť odpustený? V. 31. 32.

Duch svätý pôsobí na srdce človeka, aby zanechal svoje hriechy a obrátil sa k Bohu. Keď človek neolútuje svoje hriechy, nemôžu mu byť odpustené. Kto v zatvrdilosti pripisuje pôsobenie Ducha svätého satanovi, zavrhuje Ducha svätého a hreší proti nemu; pre takých hriešnikov niet pokánia.

4. V čom sa prejavuje vnútorný život? Čo sa pozná po ovocí stromov? Čo zjavujú naše slová? V. 33-35.

5. Z čoho musíme v deň súdu vydať počet? V. 36. 37.

Ó tie neužitočné, nerozumné, pochabé, tvrdé, prázdne, nízke slová — preč s nimi! Dajme svoje srdce Pánu Ježišovi, aby nám ho naplnil. A čím bude srdce naplnené, tým budú ústa pretekať. Rozhodnutie večnosti závisí od našich vlastných slov.

6. Kde potom išiel Pán Ježiš? Kto išiel za ním? Čo musel urobiť? Mat. 13, 1. 2.

7. Aké podobenstvo im Pán Ježiš rozprával ako prvý? V. 3.

8. Kde padly niektoré zrnká? Čo sa s nimi stalo? V. 4.

9. Na akú pôdu padly iné zrnká? S akým výsledkom? V. 5. 6.

10. Kde padly ďalšie zrnká? Čo spôsobilo trnie? V. 7.

11. Aký úžitok priniesly zrnká, zasiaté do úrodnej pôdy? V. 8.

12. Ktorými slovami obrátil Pán Ježiš pozornosť svojich poslucháčov na toto dôležité poučenie? V. 9.

13. Čo sa pýtali jeho učeníci? Čo odpovedal? V. 10-13.

Pán Ježiš chcel ľudu v príkladoch z denného života predniesť bohaté duchovné pravdy, ktoré by ináč vôbec nechápali.

14. Ktoré proroctvo sa naplnilo na mnohých, ku ktorým Pán hovoril? V. 14. 15.

15. Čo je povedané o tých, ktorí si žiadali vidieť a počuť? V. 16. 17.

16. Koho predstavujú zrnká, ktoré padly na cestu? V. 18. 19.

17. Ktorú triedu ľudí predstavuje skalnatá pôda? V. 20, 21.

Toto je veľmi známe podobenstvo. Semeno znázorňuje Slovo Božie, pole — srdce človeka. Na nás záleží, ako upravíme pôdu nášho srdca, aby semeno Slova Božieho mohlo v ňom priniesť úžitok. Nepripusťme, aby zábavy, starosti, neklud a i. udusily Slovo Božie v nás.

18. Čo znamená pôda, plodiaca trnie? V. 22.

19. V akej pôde prináša semeno úžitok? V. 23.

Dobrá pôda sú tí, ktorých srdce milosť Božia spracovala pre prijatie Slova Božieho. V dobrej, mäkkej pôde, v srdci, ktoré sa nenútene poddáva vplyvu pravdy, nerušené starosťami a strachom, na ktoré pôsobí vlaha a slnečné teplo božskej milosti, môže evanjelium zapustiť hlboko svoje korene a rásť.

• Čítanie Biblie: 2. Kráľ. 2—19.

17. úloha — 29. apríla 1950.

SEDEM ĎALŠÍCH PODOBENSTIEV.

1. Aké ďalšie podobenstvo Pán Ježiš rozprával? Mat. 13, 24-26.

2. Opakuj rozhovor, ktorý mali služobníci so svojim pánom! V. 27-29.

3. Kedy mala byť pšenica oddelená od kúkoľa? V. 30.

4. Akú otázku položili učeníci Pánu Ježišovi, keď zanechal zástupy? V. 36.

5. Kto je rozsieváč? V. 37.

6. Čo predstavuje pole? Čo dobré semeno? Čo kúkoľ? Koho nepriateľ, ktorý seje? Čo žatva a ženci? V. 38. 39.

7. Čo sa stane v dobe žatvy Božej? V. 40-43.

8. K čomu ďalej prirovnáva Spasiteľ nebeské kráľovstvo? V. 31. 32.

9. Čomu ešte je podobné? V. 33.

10. Ktoré miesto Písma svätého naplnil Pán Ježiš tým, že učil v podobenstvách? V. 34. 35.

11. Ktorým podobenstvom poukázal Pán na zvláštnu cenu milosti Božej, ako aj na dôležitosť, aby sme ju hľadali? V. 44-46.

12. Ktorým podobenstvom Pán Ježiš výslovne ukázal, že všetci Iudia sa nikdy neobrátia? V. 47-50.

13. Čo sa potom pýtal svojich učeníkov? Čo odpovedali? V. 51.

14. Ako im chcel poukázať na dôležitosť študovania Slova Božieho? V. 52.

Čtení Bible: 2. Král. 20—1. Par. 12.

18. úkol — 6. května 1950.

UTIŠENÍ BOUŘE — UZDRAVENÍ POSEDLÉHO Z GADARY.

1. Co přikázal Pán jednoho dne svým učedníkům? Luk. 8, 22.

2. Jak působila plavba nebeského Mistra? Co se událo na moři? Jak veliké bylo nebezpečí? V. 23.

3. U koho hledali učedníci útočiště? Co učinil Mistr? S jakým výsledkem? V. 24.

Nebeský Mistr byl unaven a klidně usnul. Můžeme mít za to, že satan považoval tuto okolnost za dobrou příležitost, aby Mistra zahubil; proto bouře ustavičně vzrůstala. Silné, otužilé rybáře pojímala hrůza a oni bezpochyby viděli, že

veškeré jejich úsilí je marné a jejich osud zpečetěn. V evangeliích je výstižně zaznamenána jejich rostoucí bázeň a touha, aby je Spasitel vedl. Nejprve prosili: »Pane, zachovej nás, hynemeť.« (Mat. 8, 25.) Když byla bouře prudší, volali: »Mistře, Mistře, hyneme.« (Luk. 8, 24.) Když Pán Ježíš zdánlivě bezstarostně spal dále, vloudila se do jejich hlasu i výčitka: »Mistře, nedbáš, že hyneme?.« (Mar. 4, 38.) Nevěděli ještě, že s Pánem Ježíšem jsou všude bezpečni.

4. Jak pokáral jejich nevěru? Co pravili mezi sebou? V. 25.

5. Kdo je poťkal, když dosáhli protějšího břehu? V. 26. 27.

6. Co učinil ďábelník? Co řekl? V. 28.

Posedlý již dostatečně pocítil tíhu satanových okovů a procitla v něm touha po svobodě. Pokoušel se prositi o osvobození; démoni jej však přinutili, aby Pána Ježíše prosil, aby odešel. Ale Pán i v divokých výkřicích slyšel hlas spoutané duše, a vězněného vysvobodil.

7. Proč tak křičel? Jak ovládali démoni tohoto muže? V. 29.

8. Co se ho Pán Ježíš tázal? Jakou odpověď obdržel? V. 30.

9. Co prosili démoni? V. 31.

Slovo »hlubina« je zde řeckým slovem »abyss« a znamená totéž co »propast« ve Zjev. 20, 1. Jest to místo, kam byl satan a jeho andělé vyvrženi. Zdá se, že vědí, že je čeká odsouzení, ale doba vykonání soudu nad nimi se ještě nedostavila.

10. Jaké svolení jim Pán Ježíš dal? Co následovalo potom? V. 32. 33.

11. Co učinili pastýři? V. 34.

12. Co spatřili lidé, kteří slyšeli o tomto zázraku, a vyšli k Pánu Ježíši? Jak působil na ně tento pohled? Co činili očití svědkové zázraku? V. 35. 36.

13. Oč prosili potom Gadarenští Pána? Proč? Jak vyhověl Pán Ježíš jejich prosbě? V. 37.

14. Co chtěl uzdravený muž činiti? V. 38.

15. Co mu však Pán Ježíš přikázal? Jak se tento muž zachoval? V. 39.

Čítanie Biblie: 1. Par. 13—2. Par. 7.

19. úloha — 13. mája 1950.

JAIROVA DCÉRA — CHORÁ ŽENA.

1. Kam sa odobral Pán Ježíš po uzdravení posadlého z Gadary? Kto prišiel za ním? Mar. 5, 21.

Pán Ježíš svoje evanjelium nikomu nevnucuje. Opustil Gadarénov, ktorí boli k evanjeliu celkom ľahostajní a preplával sa na druhú stranu mora, kde bol ľud ochotný počúvať jeho slová. V Gadare zanechal ako svedka uzdraveného muža.

2. Kto mal k nemu zvláštnu prosbu? V. 22. 23.

3. Vyhovel Pán Ježíš jeho žiadosti? Kto ho nasledoval? V. 24.

Keď Pán Ježíš žil na zemi, neodmietol nikoho, kto k nemu prišiel a prosil ho o pomoc. S týmto otcom mal veľkú útrpnosť a jeho prosbe hneď vyhovel. »Ježíš Kristus ten istý včera i dnes a bude až na veky.«

4. Kto sa dotkol Pána Ježiša, keď sa uberal k Jairovmu domu, obklopený zástupmi ľudu? Ako dlho bola už táto žena chorá? V. 25-27.

5. Aká bola viera tejto ženy? V. 28.

6. Ako bola jej veľká viera odmenená? V. 29.

Nestačí len veriť tomu, čo o Pánu Ježišovi počujeme; musíme v Neho veriť. To je tá jediná viera, ktorá nám môže pomôcť. Pre mnohých znamená viera len domnienku. Ale viera, ktorá môže spasiť, je niečo, čím veriaci v Krista uza-

tvára smluvu s Bohom. Pravá viera znamená život. Živá viera znamená vzrast v sile, pevnú dôveru, ktorá veriacej duši odáva veľkú moc.

7. Čo Pán Ježiš hneď poznal? Čo sa pýtal? V. 30.

Hoci si Iud ženy nevšímal, zbadal Pán Ježiš, že sa ho vo viere ticho dotkla. Tak je tomu aj dnes. Dotyk vo viere prináša uzdravenie od chorôb, uzdravenie od hriechov.

8. Čo mu odpovedali učeníci? Čo potom Pán Ježiš učinil? Čo učinila žena? V. 31-33.

9. Ako ju Spasiteľ uspokojil? Čo ju uzdravilo? V. 34.

10. Akú zprávu dostal na ceste Jairus o svojej dcére? V. 35.

11. Čo mu Pán povedal, keď počul túto zvesť? V. 36.

12. Ktorým učeníkom dovolil Pán Ježiš vojsť do Jairovho domu? V. 37.

13. Aká nálada tam bola? V. 38.

14. Čo povedal Pán Ježiš prítomným? Ako prijali jeho slová? Čo s nimi urobil? Komu dovolil byť svedkom zázraku? V. 39, 40; Luk. 8, 51.

15. Čo povedal Pán Ježiš mŕtvemu dieťaťu? Mar. 5, 41.

16. Čo nasledovalo? Ako to pôsobilo na prítomných? Koľko rokov mala Jairova dcéra? V. 42.

17. Čo zakázal Pán Ježiš rodičom? Čo im však prikázal? V. 43.

Tu Pán Ježiš ukazuje, že s tým, čo môžeme urobiť sami, nemáme čakať na neho. Dievčatko zobudil k životu: to jej rodičia nemohli urobiť. Mohol jej tiež dať pokrm, ale povedal tým rodičom, pretože to bolo v ich moci.

Čítanie Biblie: 2. Par. 8—28.

20. úloha — 20. mája 1950.

ZÁZRKY NA ROZLIČNÝCH MIESTACH — VYSLANIE DVANÁSTICH.

1. Kto išiel za Pánom Ježišom po uzdravení Jairovej dcéry? Čo ho prosili? Čo sa ich Spasiteľ pýtal, prv než ich uzdravil? Mat. 9, 27-29.

Pán môže pre nás urobiť toľko, koľko veríme. »Veriacemu je všetko možné.«

2. Ako sa vyplnilo slovo Pána Ježiša, a čo im rozkázal? Ako sa oni zachovali? V. 30. 31.

Pán Ježiš nechcel zbytočne vzbudzovať pozornosť, aby mohol s úspechom konať svoje dielo.

3. Koho potom priviedli k Pánu Ježišovi? V. 32.

4. Čo učinil Pán Ježiš? Ako to zapôsobilo na ľud? Čo hovorili farizeovia? V. 33. 34.

Duša môže dostať svetlo zo Slova Božieho, ktoré prinášajú Pánovi učeníci, alebo priamym pôsobením Ducha svätého. Keď si však nevšimneme svetelného lúča, nastane čiastočné ochromenie pozorovacej sily, a ďalšie zjavenie svetla poznáme už ťažšie. Tak temnota rastie, až v celej duši nastane noc. Tak aj židovskí vedúci boli síce presvedčení, že s Kristom je božská moc, jednako však odporovali pravde a pôsobenie Ducha svätého pripisovali satanovi.

5. Kam išiel potom Pán Ježiš so svojimi učeníkmi? Kde začal učiť? Ako pôsobily jeho slová na ľud? V čom sa prejavila ich nevera? Mar. 6, 1-3.

6. Čo im musel povedať? V. 4.

7. Čo nemohol činiť? Čomu sa divil? V. 5. 6.

8. Aká rozsiahla bola činnosť Pána Ježiša? Mat. 9, 35.

9. Komu bolo ľúto? Prečo? Čo povedal svojim učeníkom? V. 36-38.

10. Čo dal Pán dvanástim vyvoleným učeníkom, keď ich zvolal? Mat. 10, 1-4.

11. Čo mali činiť? V. 7. 8.

12. Aké napomenutie im dal vo veci zemských potrieb? V. 9-11.

13. Ako sa mali zachovať tam, kde by ich prijali? Čo mali urobiť, keby niekde nimi a ich posolstvom opovrhli? V. 12-15.

Slovo »pokoj« malo ďalekosiahly význam, v ktorom boli zahrnuté všetky duchovné i telesné požehnania.

14. Aké rady a zaslúbenia im Pán dal? V. 16-22.

Služobník Boží mal by denne študovať veľkú evanjeli-začnú úlohu a svoje myšlienky zamestnávať mocnými pravdami Slova Božieho. Keď sa ho potom niekto bude pýtať na jeho vieru, dá mu Duch svätý slová, ktoré bude práve potrebovať. Dielom Ducha svätého je práve pripomínať nám Pánove slová. Ján 14, 26.

15. Čo predpovedal Kristus ďalej svojim učeníkom? Ako ich povzbudzoval? V. 23-28.

16. Ako znázornil starostlivosť nebeského Otca o nás? V. 29-31.

17. Aké zaslúbenie je dané tým, ktorí zbožným životom Krista vyznávajú? Čo je povedané o tých, ktorí ho zapierajú? V. 32. 33.

18. Kedy môžeme byť pravými Kristovými učeníkmi? V. 37-39.

Pán Ježiš obetoval pre naše spasenie všetko. Fil. 2, 5-8. Ak chceme Pána nasledovať, musíme tiež pre neho obetovať všetko.

19. Aké uistenie je nám dané, že Pán odmení i ten najmenší skutok lásky? V. 40-42.

20. Čo učinil Spasiteľ, keď dal učeníkom tieto príkazy? Mat. 11, 1.

21. úkol — 27. května 1950.

SMRT JANA KŘTITELE — NASYCENÍ PĚTI TISÍCŮ — PÁN JEŽÍŠ CHODÍ PO MOŘI.

1. Vypravuj, proč a jak přišel Jan Křtitel o život! Mar. 6, 17-28.

Herodes, který dal usmrtití Jana, nebyl Herodes Velký, jenž stavěl chrám a nechal v Betlémě povraždití dívky. Herodes Antipas byl synom Herodesa Velikého. Otec jeho ustanovil jej nejprve za následníka trůnu, ale podle poslední změny své závěti ustanovil jej za čtvrtáka nad Galileí a Pereou. Nejprve se oženil s dcerou Areta, krále Arabsko-petreského, a po krátkém čase učinil nabídku Herodiadě, manželce svého bratra, kterou ona ochotně přijala.

»Herodesovy narozeniny« — byl to buď výroční den, kdy se král narodil anebo kdy nastoupil na trůn. Oba dny jsou pojmenovány dnem narozenin.

2. Kdo pochoval jeho tělo? U koho hledali Janovi učedníci útěchu? Mat. 14, 12.

3. Kdo se mezitím také navrátil z misijní cesty? Mar. 6, 30.

4. Co jim řekl Pán Ježíš, vida, že potřebují odpočinek? Kam šli? Proč? V. 31. 32.

»Pusté místo«, kam Pán Ježíš odešel, aby si odpočinul, byla opuštěná, ladem ležící země. Matouš nám vypráví, že tam byla tráva (Mat. 14, 19), Jan poznamenává, že tam bylo »mnoho trávy« (Jan 6, 10) a Marek praví, že tam byla »zelená tráva« (Mar. 6, 39). Šli do tiché, spoře obydlené krajiny, aby byli vzdáleni od lidí a aby si mohli odpočinouti.

5. Co učinil lid, když viděl, že pluli pryč? Co cítil Pán Ježíš k lidu? Jak mu pomohl? V. 33. 34.

6. Co řekli učedníci Pánu Ježíši k večeru? V. 35. 36.

7. Co řekl Pán Ježíš Filipovi? Proč? Co odpověděl Filip?
Jan 6, 5-7.

Pán činil celý den zázraky. Otázka, kterou položil Filipovi, měla zkoušet jeho víru a dokázat, byl-li on a ostatní učedníci pozorní při zázracích, které viděli; chtěl také, aby věnovali zvláštní pozornost velikému zázraku, který chtěl právě učiniti.

8. Co pravil Spasitel dále? Kde se tam vzal chléb a ryby?
Mar. 6, 38; Jan 6, 8. 9.

9. Co přikázal Pán Ježíš? Jak se usadili? Mar. 6, 39. 40.

10. Co učinil Pán potom? Kolik ještě zbylo, když se všichni nasýtíli? V. 41-43.

Pět chlebů a dvě rybičky zdálo se příliš málo. »Cof jest to mezi tak mnohé?« Pán Ježíš však odpověděl: »Přineste mi je sem!« On mohl nasytiti celé množství i tím málem. V tom je ponaučení pro nás. Naše dary mohou býti sebenepatrnější; přineseme-li je však Pánu, může jich použití a učiniti z nich chléb, aby nasytíl množství, lačníci po chlebě života.

»Zbeřte ty droby, kteréž zůstaly, ať nezhynou!« Ačkoli mohl Pán Ježíš svým slovem učiniti chléb, učí nás, že musíme býti šetrní a pečliví.

11. Kolik jich bylo nasyceno? Jaký dojem učinil tento zázrak na lid? V. 44; Mat. 14, 21; Jan 6, 14. 15.

Když lid viděl, že Pán Ježíš má moc rozhojnit chléb tak, že se jím i tisícové nasýtíli, domníval se, že kdyby byl u nich stále, neměli by nikdy nedostatku; i rozhodli se, že jej okamžitě ustanoví za krále. Když to Pán Ježíš spozoroval, odešel, prve nežli se mohl jejich plán vyvinouti nebo býti úplně proveden.

12. K čemu přinutil Pán Ježíš své učedníky? Z jakých důvodů? Mar. 6, 45-47.

Život Pána Ježíše byl prací a zodpovědnostmi nesmírně

přetížen; přece si však vždy našel čas k modlitbě. Mar. 1, 35; Luk. 5, 16; 6, 12. Skrze Krista dolehl křik lidu k Otci nekonečného milosrdenství. Jako člověk úpěl před trůnem Božím, až jeho lidská přirozenost přetékala nebeským proudem, který spojoval člověčenstvo s božstvím. Ustavičným obcováním s Bohem dostalo se mu života od Boha, takže mohl pak sám udíleti světu život. Takové zkušenosti měli bychom mít i my.

13. Jak se dařilo učedníkům na moři? Co učinil Pán Ježíš? V. 48.

Pán Ježíš přišel ke svým učedníkům »při čtvrtém bdění nočním«. Čtvrté bdění počíná o třetí hodině ráno.

14. Jak působil zjev Pána Ježíše na učedníky? Jak je Pán upokojil? Mar. 6, 49. 50.

»Jáť jsem, nebojte se.« Tak těší Pán ty, kteří jsou neustále obkloповáni životními bouřemi. Všem bázlivým srdcím praví: »Aj, já s vámi jsem po všechny dny až do skonání světa.«

15. Co si přál Petr? Mat. 14, 28.

Uvažuj o slovech Petrových: »Pane, jestliže jsi ty!« Z těchto slov vyznívá pochybnost. Pán Ježíš jim právě řekl, že jest zde, Petr to však nemohl pochopit, jak by zde mohl být i nebo jak by mohl chodit po vlnách. Avšak »jestliže jsi ty...«, jsi-li to skutečně, tedy to dokaž, Pane můj! Dej, abych také mohl chodit po moři! Bázlivému, pochybujícímu Petrovi dal Pán Ježíš žádaný důkaz.

16. Co mu Pán Ježíš odpověděl? Vypravuj, jak se dařilo Petrovi! Kterými slovy káral Pán Ježíš jeho nedostatečnou víru? V. 29-31.

Pokud Petr upíral své zraky k Pánu, mohl po moři chodit; jakmile však pohleděl na ostatní učedníky a na své okolí, počal okamžitě klesati.

17. Jak bylo učedníkům, když Pán Ježíš vstoupil k nim na loď? Proč se báli? Mar. 6, 51. 52.

Učedníci zapomněli již na zázrak s pěti chleby. Jak rychle zapomínáme i my na podivnou prozřetelnost Boží a jako oni tápeme pak v pochybnostech a nevěře.

18. Kde přistáli? Jakého požehnání dostalo se obyvatelům oné krajiny? V. 53-56.

Čítanie Biblie: Neh. 5 — Job. 2.

22. úloha — 3. júna 1950.

CHLIEB ŽIVOTA.

1. Čo urobil ľud po nasýtení 5000? Kde išiel hľadať Pána Ježiša? Čo sa pýtali niektorí, len čo ho našli? Ján 6, 22-25.

2. Čo však Pán Ježíš vedel? K čomu ich napomínal? V. 26, 27.

3. Aké vysvetlenie im Pán Ježíš podal? V. 28. 29.

4. Čo žiadali od Pána Ježiša? Ktorú udalosť im pripomenul a ako ju vysvetľoval? V. 30-33.

5. Čo povedali, keď to počuli? V. 34.

6. Čím je Kristus? Čo zasľubuje tým, ktorí v neho veria? Prečo prišiel Pán Ježíš na tento svet? Čo je vôľa Otcova? V. 35-40.

7. Prečo reptali Židia? V čom sa prejavila ich nevera? V. 41. 42.

8. Kto len môže prísť k Pánu Ježišovi? Na ktoré biblické miesto poukázal? Kto jediný videl Otca? V. 43-46.

9. Ako môžeme dosiahnuť večný život? Aké ďalšie vysvetlenie podal Pán o chlebe života? Pre koho bol daný? V. 47-51.

10. Čo nemohol ľud pochopiť? Aké ďalšie vysvetlenie dal im Pán Ježíš? V. 52-58.

Jesť telo Syna Božieho a piť jeho krv znamená, prijať ho za svojho osobného Spasiteľa a veriť, že nám odpustí hriechy a že budeme v ňom dokonalí.

11. Kde toto učil? V. 59.

12. Čo povedali mnohí, ktorí to počuli? V. 60.

13. Čo povedal Pán Ježiš, keď videl, že reptajú? V. 61. 62.

14. Aký rozdiel robil medzi telom a duchom? Čo povedal Pán Ježiš o svojich vlastných slovách? Ako obvinil niektorých z tých, ktorí počuli jeho slová? Kto môže prísť k Pánu Ježišovi? V. 63-65.

15. Ako sa zachovali mnohí z jeho nasledovateľov, keď to počuli? V. 66.

Keď Ježišovi nasledovatelia dostali verejné pokarhanie pre svoju neveru, oddelili sa od Spasiteľa. Boli s ním nespokojní a chceli ho raniť, a uspokojiť tak zlomyseľnosť farizeov; preto sa k nemu obrátili chrbtom a s pohŕdaním ho opustili. Zmenili svoje smýšľanie, lebo je napísané, že od tej doby nechodili s Pánom Ježišom.

16. Čo sa pýtal Pán Ježiš svojich učeníkov? Čo odpovedal Peter? V. 67-69.

17. Akú hroznú vetu vyslovil Pán Ježiš o jednom učeníkovi? 70. 71.

Čítanie Biblie: Job 3—21.

23. úloha — 10. júna 1950.

JEŽIŠ POUČUJE SVOJICH UČENÍKOV.

1. Popíš uzdravenie slepého v Betsaide! Mar. 8, 22-26.

2. Čo zabudli učeníci vziať so sebou na loď? Pred čím ich Pán Ježiš vystríhal? Mat. 16, 5. 6.

3. Ako to učeníci chápali? V. 7.

4. Čo povedal Spasiteľ, keď poznal ich myšlienky? Ktorý zázrak im pripomenul? Čo mal pritom v úmysle? V. 8-10.

Pán Ježiš očakával, že u učeníkov nájde pravé pochopenie svojho božského poslania. Tieň križa začal už padať na jeho chodník. Spôsob, akým si učenici vysvetľovali otázku o kvase, bol dôkazom, že len málo rozumeli Spasiteľovi, s ktorým denne chodili a ktorého tak mnohé mocné skutky videli. Nepochopili pravdu a tú skutočnosť, že majú pred sebou Stvoriteľa všetkých vecí — toho, ktorý mohol povedať len slovo, a žiadané by sa stalo. Pán Ježiš chcel presvedčiť učeníkov o božskosti svojho poslania a pripraviť ich na smutné výjavy svojho ukrižovania, ktoré mal pred sebou.

5. Čomu sa divil? Čo konečne učenici pochopili? V 11. 12.

6. Akú dôležitú otázku položil Pán Ježiš učeníkom, keď boli sami? V. 13.

Pán Ježiš položil svojim učeníkom veľmi opatrne otázku o svojej božskej osobe. Vedel, že osud ľudstva závisí na tejto otázke, že práve ona bude kameňom úrazu. Satan sa tohoto bodu dotkol už na púšti slovami: »Ak si Syn Boží.« Pán Ježiš poznal tohoto svojho nepriateľa i veľkosť pokušenia, ktoré práve po tejto stránke učeníkov očakávalo. Veľmi rád by ich bol na to pripravil, pokiaľ bol ešte s nimi.

7. Za koho ho pokladal ľud podľa výpovede učeníkov? V. 14.

8. Akú priamu otázku dal potom učeníkom? Čo odpovedal Peter? V. 15. 16.

Peter od začiatku veril, že Pán Ježiš je zaslúbeným Vykupiteľom; mnohí však o tom pochybovali. Mnoho nasledovateľov Pána Ježiša očakávalo, kedy zaujme miesto na kráľovskom tróne, ale keď poznali, že Pán Ježiš nemá podobný úmysel, opustili ho. V ten deň, prv než ich viera bola ťažkosťami skúšaná, spočinul na učeníkoch mocne Duch svätý. Ich oči sa na malú chvíľu odvrátili od pozemských vecí, aby

pochopily neviditeľné, nebeské. Hoci bol človekom, poznali na ňom slávu Syna Božieho.

9. Kto zjavil Petrovi túto pravdu? V. 17.

10. Na čom chcel Pán Ježiš vybudovať svoju cirkev? Aká silná mala byť? V. 18.

»Na tej skale« — verejné doзнание, že som Vykupiteľom, ktorý prišiel, aby svetu zjavil živého Boha, aby mŕtvy, stratený človek mohol byť zachránený — na tej skale, na mne, ako doznávaš (pravdepodobne so zreteľom k Žalmu 118, 22), chcem vybudovať svoje shromaždenie, svoj chrám, svoju cirkev z tých, ktorí sú stúpenkami tejto drahocennej viery. Pán Ježiš nepovedal: »Na tebe, Peter, vybudujem svoju cirkev.« Mení tu výraz a hovorí: »Na tej skale« a tým tiež vysvetlil, že nemieni Petra ani ktoréhokoľvek iného z učeníkov.

Peter nebol tou skalou, na ktorej mala byť cirkev vybudovaná. Pekelné brány ho premohly, keď zaklínaním a prisahou svojho Pána zapieral. Cirkev bola vybudovaná na tom, ktorého pekelné brány nemohly premôcť, na Kristovi, ktorý vstal z mŕtvych.

11. Čo je podľa Petrovej výpovede uholným kameňom, na ktorom má byť cirkev založená? 1. Petr. 2, 2-8.

12. Akú moc a autoritu sľúbil Pán Ježiš Petrovi a ostatným učeníkom? Mat. 16, 19; Luk. 11, 52; Mat. 23, 13.

«Kľúče nebeského kráľovstva» sú Kristove slová. Všetky slová Písma svätého sú teda v ňom zahrnuté. Tieto slová majú moc otvoriť a zatvoriť nebesia. Ukazujú na podmienky, za ktorých môže byť človek prijatý alebo vylúčený. Tak sa stáva slovo tých, ktorí ho zvestujú, vôňou života k životu alebo smrti k smrti.

Spasiteľ neodovzdal evanjelizačnú prácu len Petrovi. Pri jednej neskoršej príležitosti, keď tieto slová Petrovi opakoval, dovoľával sa celej cirkvi. A to isté vlastne povedal aj dvanástim učeníkom, ako zástupcom. Keby bol Pán Ježiš vyvolil

jedného ako zvláštnu autoritu, nečítali by sme tak často, že sa nemohli shodnúť v tom, kto je z nich najväčší. Boli by sa iste podriadili praniu svojho Majstra a ctíli toho, koho by bol Spasiteľ vyvolil.

13. Na čo začal poukazovať Pán Ježiš od tej chvíle svojím učeníkom? Mat. 16, 21.

14. Ako prijal Peter zpravu o utrpení a smrti Pána Ježiša? Akými slovami ho Pán pokarhal? V. 22. 23.

Pokarhanie, ktoré Peter od Pána Ježiša dostal, jasne dokazuje, že Peter ešte často podľahol silnému vplyvu satana a preto tiež nemohol byť — ako sa mnohí domnievajú — tou skalou, na ktorej by mohol Pán Ježiš vybudovať svoju cirkev.

15. Aké pravidlá o učeníctve ustanovil Pán Ježiš? V. 24.

16. Čo sa stane s tým, kto chce zachovať svoj život pre tento svet? Čo však dosiahne ten, kto zasväťí svoj život Pánovi? V. 25.

17. Čo hovorí o tom Spasiteľ ďalej? V. 26.

18. Podľa čoho udelí Kristus odmenu pri svojom príchode? V. 27.

Čtení Bible: Job 22 — Žalm 9.

24. úkol — 17. června 1950.

PROMĚNĚNÍ — UZDRAVENÍ POSEDLÉHO.

1. Jakým zaslíbením obrátil Pán Ježiš pozornost lidu na slávu království Božího? Mar. 9, 1.

2. Co se událo několik dní později jakožto vyplnění tohoto zaslíbení? Jak se objevil Pán Ježiš při této příležitosti? Kteří učedníci byli s ním? V. 2. 3.

3. Kdo tam byl kromě učedníků? V. 4.

Výpověď Kristova, že někteří z přítomných neokusí smrti, dokud by se nepřiblížilo království Boží, vztahuje se bezpochyby na proměnění. Zde je v malém měřítku zobrazena sláva nebeského domova vykoupených.

4. Co pravil Petr Spasiteli? Věděl, co mluví? Proč ne? V. 5. 6.

Starosti a nesnáze Petrova života, smutné předtuchy o jeho a Páně budoucnosti v této slávě zmizely, a on ve své dětské prostotě snil o dalším rozvoji podobných radostí.

Pán Ježíš nežádá, aby se jeho dívky uchýlovaly do samoty. Naopak si přeje, aby šly do světa a zvěstovaly lidem radostné poselství slávy a spasení.

5. Co je zastíňovalo? Co pravil hlas s oblak? V. 7; 2. Petr. 1, 16-18.

6. Co se stalo s tímto zvláštním zjevením? Kdo tam zůstal? Mar. 9, 8.

7. Co rozkázal Pán Ježíš učedníkům, když sestupovali s hory? Co se dohadovali mezi sebou? V. 9. 10.

»A tázali se mezi sebou, co by to bylo z mrtvých vstátí.« Kdyby se učedníci nebyli zaměstnávali svými vlastními myšlenkami, byli by lépe rozuměli slovům Spasitelovým. A z téže příčiny nerozumí mnozí dnes Písmu svatému.

8. Jakou otázku měli učedníci k Pánu Ježíši? Co jim odpověděl? V. 11-13; Mat. 17, 10-13; Luk. 1, 13-17.

9. Co shledal Pán Ježíš, když přišel k ostatním učedníkům? Co činil lid? Mar. 9, 14. 15.

10. Kterou otázku položil Pán Ježíš zákonníkům? Co pravil jeden ze zástupu? V. 16-18.

Slova Kristova, vztahující se na jeho smrt, vyvolala smutek a pochybnost. Když si Pán vyvolil tři učedníky, kteří ho směli doprovázeti na horu, naplnila se srdce ostatních devíti žárlivostí. Místo, aby modlitbou a přemýšlením o slovech Kristových posilovali svou víru, zabývali se myšlenkami o

skleslosti a osobných nepříjemnostech. V tomto stavu zatemnělosti podnikli boj proti satanu.

11. Jak káral Pán nevěru lidu? Co poručil potom? Co činil duch, který byl v mladíkovi, v přítomnosti Boží? V. 19. 20.

12. Jakou otázku položil Pán Ježíš otci? Co odpověděl tázaný? V. 21. 22.

13. Co řekl potom Spasitel zarmoucenému otci? Jaké vážné odpovědi se mu dostalo? V. 23. 24.

»Můžeš-li tomu věřit.« Pán Ježíš opakoval slova otce, aby pokáral jeho nevěru, a současně jej povzbudil k víře.

14. Jak pokáral Pán Ježíš zlého ducha, který byl v jinochovi? V. 25.

Uvažujme o slovech »... a nevcházej více do něho!« Pán Ježíš si nepřejde, aby naše vítězství nad satanem bylo jen dočasné.

15. V jakém stavu byl mladík, když jej duch opustil? Co učinil potom Pán Ježíš? V. 26. 27.

16. Co se tázali učedníci Pána Ježíše, jakmile s ním byli sami? Co jim odpověděl? V. 28. 29.

Toto pokolení nijak nemůž vyjít, jediné skrze modlitbu a půst.« Chceme-li přemoci své oblíbené hříchy, musíme se o to vážně snažit. Chopíme-li se vážně práce, abychom dobyli vítězství nad svými přestupky, a prosíme-li s modlitbou a postem Pána o vítězství, pak je také skutečně dosáhneme.

Čítanie Biblie: Žalm 10—50.

25. úloha — 24. júna 1950.

JEŽIŠ PREDPOVEDÁ SVOJU SMRŤ. — UČÍ POKORE.

1. Ktorú udalosť predpovedal Pán Ježíš svojim učeníkom? Rozumeli učenici, čo tým Pán mieni? Prečo nie? Mat. 17, 22. 23; Luk. 9, 45.

Učenci sa nemohli shodnúť na tom, kto z nich je najväčší, preto im zostala skrytá pravda o veciach, ktoré sa mali v budúcnosti stať. Mohli to vedieť, keby stále nežili v domnienke, že Mesiáš zriadi v Jeruzaleme svetské kráľovstvo. Boli tak zaujatí vlastnými plánmi a predstavami o mieste, ktoré chceli v novom kráľovstve dostať, že neboli ochotní prijať nevítanú pravdu, ktorú im Pán Ježiš začal rozprávať o svojom utrpení a smrti.

2. Kde išli potom? Akú otázku položili vyberači dane, Petrovi? Mat. 17, 24.

3. Čo odpovedal Peter? Čo sa ho pýtal Pán Ježiš, keď prišli domov? V. 25.

Vyberačova otázka sa dotkla Petra v tom smere, ako by Kristus nebol verný chrámu. Horliac pre česť svojho Majstra, úsečne odpovedal, bez toho, že by sa Pána pýtal. Peter však pochopil otázku len čiastočne. Niektoré triedy Iudí boli oslobodené od platenia chrámovej dane — nie štátnej —, medzi ne náležali tiež kňazi, ktorí chrámu slúžili. Tým, že žiadali na Pána Ježišovi daň, nevzdali mu česť proroka alebo učiteľa, ale počítali ho medzi obyčajný Iud. Nedlho predtým uznal Peter Pána Ježiša za Syna Božieho, teraz však zanedbal príležitosť, aby oznámil pravú povahu svojho Majstra. Tým, že prisvedčil, dával za pravdu klamnej domnienke, ktorú by kňazi a zákonníci tak radi boli rozšírili.

4. Kto mal platiť chrámovú daň? Kto bol podľa toho od tejto dane oslobodený? V. 26.

5. Čo rozkázal Pán Ježiš, aby nevzniklo pohoršenie? V. 27.

Keby bol Pán Ježiš bez všetkého daň zaplatil, bol by uznal, vlastne potvrdil spravodlivosť kňazov a zákonníkov a svoje božstvo by zaprel.

6. Čo sa neskôršie pýtali učenci Pána Ježiša? Ako znela jeho odpoveď? Mat. 18, 1-3.

7. Kto mal byť najväčší v nebeskom kráľovstve? Ako by sa darilo tomu, kto by chcel byť prvý? V. 4; Mar. 9, 35.

8. Kto dal príklad pravej pokory? Fil. 2, 5-8.

9. Aké zasľúbenie je dané tomu, kto v mene Pána Ježiša prijíma dieťky? Čo hovorí Pán Ježiš o tom, kto by pohoršil jedného z maličkých? Mat. 18, 5. 6.

10. Čo povedal Pán Ježiš o pohoršení? V. 7.

11. Ako znázornil dôležitosť odstránenia akejkoľvek príčiny k pohoršeniu? V. 8. 9.

Na lekárovu radu musia si ľudia často dať odňať niektorý úd, aby zachránili celé telo a predĺžili život, ale pohľadu, dotyku alebo malej zábavy sa nechcú zriecť, aby mohli vojsť do života. Musíme sa vyhýbať každej príležitosti k hriechu a zriecť sa všetkého čo by nás svádzalo, aby sme hrešili alebo svoje srdcia vzdávali od Boha.

12. Čoho sa nemáme dopúšťať voči maličkým? Ako je zastúpený v nebi ten, ktorý má hoci len malú vieru? V. 10.

13. Čo chráni pred vyvyšovaním sa? Rim. 12, 3.

14. Ako sa máme chovať jeden k druhému? Mat. 18, 10.

Čítanie Biblie: Žalm 51—85.

26. úloha — 14. júla 1950.

STRATENÁ OVCA — O ODPÚŠŤANÍ.

1. Čo bolo Kristovým poslaním na tomto svete? Mat. 18, 11; Luk. 9, 56; 19, 10.

2. Ktorým podobenstvom znázornil Pán Ježiš svoje poslanie? Mat. 18, 12. 13.

3. V čom sa prejavila jeho láska a starostlivosť? Kto je naším nebeským Pastierom? V. 14.

Náš svet bol stratenou ovcou vo vesmíre. Následkom hriechu bol od neba oddelený, preto prišiel Pán Ježiš a položil zaň svoj život. Preto má každý hriešnik nádej. Nech by sme akokoľvek ďaleko od stáda zabehli, môže nám byť útechou, že nás veľký Pastier hľadá.

4. Čo máme robiť, keď niektorý brat zhreší proti nám? V. 15.

5. Ako sa máme zachovať ďalej, ak náš prvý pokus o smierenie sa nepodarí? V. 16.

»Choď a potresci ho medzi sebou a ním samým!« »A keby nepočúvnul, pojmi so sebou ešte jedného alebo dvoch!« Zatvrdilosť a hľadanie chýb je dielom satanovým. Posilňujme radšej vzájomnú dôveru a lásku. Kiež by sme všetci z bázne Božej a z lásky k bližným zatvárali svoje uši pred klebetami a obžalobami. Ak je o niekom domnienka, že chybné jednal, nemajú si o tom ostatní šepkať a túto chybu rozhlasovať. Tým ju len zväčšia. Kto tak jedná, vzdáva sa od Boha, ale satan plesá, že môže zoslabiť duše, ktoré by ináč mohli byť v Pánovi silné.

6. Kde máme podobnú vec predniesť, ak ani tento spôsob neprinesie úspech? V. 17.

Kto nechce odpustiť, zatvára si sám zdroj, z ktorého môže čerpať milosť Božiu. Nikdy si nemáme namýšľať, že máme právo zadržať iným svoje odpustenie, pretože nám snáď svoju vinu nevyznali! Máme byť plní milosrdenstva k tým, ktorí proti nám zhrešili, nech už nám svoj hriech vyznali alebo nie. Ani keby nás veľmi ranili, nemáme v sebe chovať pocity smútku alebo snáď ľutovať samých seba, ale máme všetkým, ktorí nám ublížili, tak odpustiť, ako dúfame a veríme, že dobrý Boh odpustí nám naše hriechy.

7. Čo sa stane v nebi, ak budeme jednať podľa Pánovej rady? V. V. 18-20.

Ak cirkev na zemi jedná podľa Kristovho návodu, je isté, že jej rozhodnutie nebesia potvrdia. Toto je dôležitá myšlienka ako pre cirkev tak aj pre hrešiaceho.

8. Akú otázku mal teraz Peter v tejto veci? Čo odpovedal Pán Ježiš? V. 21. 22.

9. K čomu prirovnáva Pán Ježiš nebeské kráľovstvo? V. 23.

10. Do akých ťažkostí sa dostal jeden zo služobníkov? Čo urobil? Ako sa zachoval kráľ. V. 24-27.

11. Čo urobil sluha, keď mu bol dlh odpustený? Čo dlžník prosil? Ako sa zachoval veriteľ na jeho prosbu o milosť V. 28-30.

12. Aké boli následky jeho nesmieriteľného ducha? V. 31-34.

Každý, kto ľahkomyseľným spôsobom zatracoval, bude raz musieť ísť po tej istej ceste, po ktorej viedol druhých, a bude musieť pocíťovať to, čo druhí pre nedostatok súcitu a lásky trpeli od neho.

13. Aké ponaučenie chcel nám Pán týmto podobenstvom dať? V. 35.

My tiež pre svoje hriechy dlhujeme desať tisíc hrivien ako ten služobník v podobenstve. Keď však príde k Pánu Ježišovi a budeme ho prosiť o odpustenie, odpustí nám rád všetky naše hriechy. Urážky tých, ktorí nám chcú ublížiť sú len ako sto denárov v porovnaní k našim vinám voči Bohu. Keď nám Pán tak ochotne odpustil, či nemáme aj my práve tak ochotne odpúšťať. »Keď vy neodpustíte ľuďom ich pokleskov, neodpustí ani váš Otec vašich pokleskov.« Mat. 6, 15.

14. Ktorý sviatok sa blížil? K čomu nútili Pána Ježiša jeho bratia? Verili sami v neho? Ján 7, 2-5.

15. Pre akú príčinu nemohol ísť Pán Ježiš na tento sviatok? Aký rozkaz dal svojim bratom? V. 6-9.

16. Čo urobil Pán Ježiš, keď jeho bratia odišli? V. 10.

UZDRAVENÍ SLEPÉHO OD NAROZENÍ.

1. Co se tázali učedníci Pána Ježíše, když potkali jednoho slepého? Jan 9, 1. 2.

Ve starých dobách měli za to, že každý, kdo je postižen neštěstím, toho zaslужuje. Lidé se domnívali, že příčinou toho je nějaký tajný hřích. Potom se začalo ukazovat prstem, šuškatí, pomlouvati a souditi. Ten, kdo již byl postižen nějakým navštívením nebo zkouškou, měl ještě nésti to břímě, že byl považován za velkého hříšníka.

2. Co odpověděl Pán Ježíš na jejich otázku? V. 3.

Ačkoli jim Pán Ježíš vyložil jejich omyl, přece jim nevysvětlil pravou příčinu navštívení toho muže: řekl jim pouze, jaký má býti toho následek.

3. Která důležitá slova řekl, prve než uzdravil slepého? V. 4. 5.

4. Popiš ten velký zázrak! V. 6. 7.

5. Co se tázali lidé, když viděli bývalého slepce? Co pravil tento člověk? V. 8-12.

6. Před koho byl převeden k výslechu? Kdy se tento zázrak stal? Co se tázali fariseové? Co jim odpověděl? V. 13-15.

7. Jak si odporovaly jejich názory o Pánu Ježíši? V. 16. 17.

Bezbožnost takového obvinění jest velká; ukazuje však na velikou slepotu těch, kteří pohrdli světlem. Horlili velmi pro sobotu, přesto však v tento den pomýšleli na zavraždění Pána Ježíše. Podle svých ustanovení měli dosti příčin, aby Spasitele mohli obžalovati. Děláním bláta nebo použití nějakého pomocného prostředku, kdy se jednalo o život a smrt nebo

o ztrátu některého údu, bylo považováno za porušení dne sobotního. Používání slin na oči bylo výslovně zakázáno.

8. Ke kterému poslednímu prostředku sáhli fariseové, aby mohli celou událost popřít? V. 18.

9. Co se tázali rodičů uzdraveného? Co títo dosvědčili? V. 19-21.

10. Která otázka zůstala nezodpověděna? Proč? V. 21-23.

11. Co požadovali fariseové od bývalého slepce, nechavše si jej opětně předvolati? Z čeho Pána obviňovali? Co jim muž odpověděl? V. 24. 25.

12. Jakou otázkou podráždil farisee, když na něho stále doléhali? Jaký byl toho následek? V. 26-28.

13. Jak dokázali fariseové svou nevědomost, co se týká Pána Ježíše? Jaké nezvratné odůvodnění podal uzdravený? V. 29-33.

Tento muž nebyl tak bázlivý jako jeho rodiče. Nedal se zastrašiti jejich náhledy ani zaraziti jejich tvrzeními... »My víme«, pravili fariseové, »že člověk ten hříšník jest.« »Jestli hříšník«, odvětil člověk onen, »nevím, než to vím, že byv slepý, nyní vidím.« Pak mu dávali unavující a zdlouhavé spleťtité otázky. »Cof učinil? Kterak otevřel oči tvé?« Dotyčný však odpověděl: »Již jsem vám pověděl, a neslyšeli jste? Což opět chcete slyšeti? Zdaliž i vy chcete učedníky jeho býti?« Byla to zajisté smělá ironie, tázati se těchto hrdých, domýšlivých členu vysoké rady, má-li na ně pohlížeti jako na žádostivé, upřímné badatele, kteří chtějí vyšetřovati požadavky Proroka. Jest jisté, že to byl člověk, jehož poctivost a upřímnost nedala se přinutiti k povolnosti nebo ke lži. Byl dosti tvrdošíjný. Poněvadž jejich autorita, vyhrůžky, předhůžky a všecko ostatní se minuly účinkem, odhodlali se k obviňování a zlořečení. »Ty jsi učedník jeho, ale my jsme Mojžíšovi učedníci. My víme, že k Mojžíšovi mluvil Bůh, tento pak nevíme, odkud jest.« » Toť jest jisté divná věc«, odvětil

jim, »že vy nic nevíte o člověku, který učinil takový zázrak, jaký Mojžíš ani jednomu neučinil, a my víme, že ani nikdo jiný by to nemohl učiniti, proto jest tento od Boha.« Nebyli schopni svůj hněv déle zatajovati, i vyhodili jej z místnosti i z modlitebny.

14. Jak dali najevo svou nejvyšší nenávisť k Pánu Ježíši i uzdravenému? V. 34.

15. Kam šel Pán Ježíš, když se o tom dověděl? Co učinil bývalý slepý? Co následovalo potom? V. 35-38.

16. Jaká slova vyřkl Pán Ježíš v souvislosti s touto událostí? V. 39.

17. Co se tázali někteří z fariseů? Co odpověděl Pán Ježíš? V. 40. 41.

18. Co je zvláště pozoruhodné v zaznamenané zprávě o tomto zázraku?

Způsob podání tohoto případu jest v Bibli skutečně ojedinelý; nikde se nedovídáme o tak velkých dozvucích jednoho divu. Ale ačkoli se kněží snažili tento zázrak vyvrátiti, uzdravený muž nenechal se ničím zvyklati ve svém přesvědčení a překazil tak jejich úsilí.

Čítanie Biblie: Ž. 135—Prísl. 15.

28. úloha — 15. júla 1950.

DOBRÝ PASTIER.

Úvod: Obrazná reč o dobrom pastierovi vhodne naväzuje na rozprávanie o slepom od narodenia. Tento poznal Ježiša ako pravého Pastiera, u ktorého našiel pomoc, keď ho zlí pastieri vyhнали.

1. Ako Pán Ježíš pekne naznačil svoj pomer ku svojim nasledovateľom? Ján 10, 1-3.

2. Pôjde verná ovca za cudzím? Prečo nie? V. 4-6.

3. Čo povedal o sebe, keď vysvetľoval toto podobenstvo?
Čo povedal o tých, ktorí prišli pred ním? V. 7. 8.

Pán Ježiš je nielen dverami alebo vchodom do života a istoty, ale jedinými dverami a jediným vchodom.

4. Čo je povedané o tých, ktorí vchádzajú dverami? V. 9.

5. Čo povedal Pán Ježiš o príčine svojho príchodu? V. 10.

»V ňom bol život.« On prišiel, aby hriešnici, nad ktorými bol vyneseny rozsudok smrti, mohli mať život. A život, ktorý on dáva, je večný. Až pôsobením jeho Ducha stáva sa život životom, nadobúda väčšieho významu, má vyšší cieľ. Dietky Božie majú nové záujmy. Nový život musí byť plnší, hlbší než bol ten starý, musia z meho prameniť vážnejšie myšlienky a hlbší cit — musí to byť život s plnou hojnosťou.

6. Aký názov si ešte dáva? Čím dokázal svoju veľkú lásku? V. 11.

7. Čo však robí nájomník? V. 12. 13.

8. Aký úzky pomer je medzi Kristom a jeho nasledovateľmi? V. 14. 15; Ján 17, 23.

Ako krásne je v tomto podobenstve vyjadrené Kristovo poslanie a vrúci pomer medzi ním a jeho ľudom! Pre lepšie pochopenie čujme, čo rozpráva jeden cestovateľ o živote pastierov v tamojších krajoch:

»Keď sme si sadli a poobzerali dookola, tiché stráne okolo nás ako by oživly. Pastieri vyhánali svoje stáda z mestských brán. Tisíce oviec a kôz tiesnilo sa v hustých húfch. Pastieri stáli spolu, dokiaľ všetky nevyšly. Potom sa rozišli: každý pastier išiel inou cestou, a kráčajúc, vydával zvláštne prenikavé zvuky. Húfy sa najprv rozkývaly ako by nejakým vnútorným nepokojom; potom sa postavily do radov smerom za pastiermi. Rady sa stále predlžovaly, až sa divoké húfy premenily na dlhé živé prúdy, ktoré smerovaly ku svojim

pastierom. Taký obraz mi nebol ničím novým; predsa však naštratil pre mňa nič zo svojho pôvabu. Bola to snáď jedna z najživších ilustrácií tých krásnych, apoštolom Jánom vylíčených kázní nášho Pána a Spasiteľa, aké kedy ľudské oko videlo.«

9. Aké pranie má náš dobrý Pastier? Ján 10, 16.

10. V čom sa prejavila veľká Otcova a Synova láska k stratenému ľudstvu? V. 17. 18.

»Preto ma Otec miluje, že ja kladiem svoju dušu, aby som ju zase vzal.« To znamená: Môj Otec vás miluje a mňa ešte viac miluje, pretože dávam svoj život, aby som vás vykúpil. Keď budem vašim zástupcom, keď za vás položím svoj život, keď vezmem na seba vaše viny, bude ma môj Otec tým viac milovať... Hoci ako člen ľudskej rodiny bol smrteľný, ako Boh bol zdrojom života pre celý svet. Mohol sa postaviť na odpor blížiacej sa smrti, aby sa nedostal pod jej vládu, on však dobrovoľne položil svoj život, aby zjavil život a nesmrteľnosť. On niesol hriechy sveta, niesol ich kľatbu, obetoval svoj život, aby ľudstvo nemuselo zahynúť večnou smrťou.

11. Čo spôsobili Kristove slová medzi ľudom? V. 19.

12. Za koho ho mnohí považovali? V. 20.

13. Čo však o ňom hovorili zase iní? V. 21.

Čítanie Biblie: Prisl. 16—Kaz. 12.

29. úloha — 22. júla 1950.

NÁVRAT SEDEMDESIATICH — MILOSRDNÝ SAMARITÁN — MARTA A MÁRIA.

1. Z čoho sa radovali sedemdesiati učeníci, keď sa vrátili k Pánu Ježišovi? Luk. 10, 17.

2. Aký prejav prišiel pri tejto príležitosti Pánovi na myseľ, a čo povedal? V. 18; Zj. 12, 7-9; 20, 10.

Výjavy z minulosti i prítomnosti prichádzaly Pánu Ježišovi na myseľ. Videl, ako Lucifer bol svrhnutý s neba. Pozeral do budúcnosti na výjavy svojho utrpenia, keď pred všetkými svetmi bude môcť odhaliť povahu satana-podvodníka. Počul v duchu volanie: »Dokonané je!«, ktoré zvestovalo, že vykúpenie ľudstva je navždy zaistené — že nebo je navždy poistené proti obviňovaniu, svádzaniu a podvodom satanovým. Pán Ježiš pozeral cez kríž na Golgote k tomu veľkému dňu, kedy bude satanov koniec; potom mal pokoj Boží naplniť nebesia i zem.

3. Akú moc dal Pán Ježiš svojim učeníkom, pretože vedel, že satan je premožený nepriateľ? Luk. 10, 19.

4. Z čoho sa máme radovať a z čoho nie? V. 20.

Títo sedemdesiati evanjelisti sa vrátili, iste nie naraz, a tešili sa zo svojho úspechu, že mohli dokonca aj diablov vyháňať. Snáď boli aj pyšní na to, že mohli vykonať niečo, čo sa nepodarilo ani deviatim z osobných učeníkov Pána Ježiša. Pán Ježiš sa radoval s nimi, a zaistoval im stály úspech, súčasne ich však vystríhal pred sebadôverou. Bola tu však ešte väčšia príčina k radosti: Radosť, že mená vyvolených Božích sú v nebi zlatými písmenami zapísané v knihe tých, ktorí na zemi vykonali veľké dielo pre Krista a jeho evanjelium.

5. Z čoho hlavne sa Pán Ježiš radoval? V. 21.

Duchovné veci majú sa duchovne poznávať alebo posudzovať. 1. Kor. 2, 14. Tí, ktorí dôverujú svojej vlastnej múdrosti a vedomosti, nemôžu poznať pravdu Božiu.

K úplnému a dokonalému poznaniu pravdy môžeme prísť len vtedy, keď Kristov Duch obmäkčí naše srdce. Naše srdce musí byť očistené od každej márnivosti a zbavené všetkého, čo by prekážalo tomu, aby Kristus v ňom zaujal svoje miesto.

Plán vykúpenia je tak ďalekosiahly, že ľudská filozofia nie je schopná ho vysvetliť, a zostane vždy tajomstvom, ktoré ani to najúmernejšie premýšľanie nemôže objasniť. Veda nemôže spasenie vysvetliť, ale môže sa učiť poznávať ho z vlastnej skúsenosti. Len ten človek, ktorý uzná svoju hriechnosť, môže poznať a posúdiť, aký drahocenný je Spasiteľ.

6. Čo je dané Pánu Ježišovi? V. 22.

7. Akú prednosť mali jeho učeníci? V. 23. 24.

8. Kto prišiel k Pánu Ježišovi? Za akým účelom? V. 25.

9. Akú odpoveď dal zákonník na svoju vlastnú otázku?

Čo povedal Pán Ježiš o jeho odpovedi? V. 26-28.

10. Čo sa pýtal zákonník ďalej? V. 29.

11. Ako odpovedal Pán Ježiš na túto otázku? V. 30-35.

12. Ako sa zachoval kňaz a Levita k ranenému? V. 31. 32.

13. Čo urobil Samaritán? V. 33-35.

»Dva denáre«, dvojdenná mzda, čiže toľko, aby z toho mohol niekoľko dní žiť.

14. Kto je naším bližným, podľa toho ako nás to učí tento príbeh o milosrdnom Samaritánovi? Čo je našou povinnosťou voči bližným? V. 36. 37.

Teraz nie je otázka: »Kto je mojím bližným?« ale »Komu som ja bližným?«. Evanjelium hovorí že sme bližnými tomu, komu prejavujeme lásku. Chceš vedieť, kto je tvojím bližným? Buď teda bližný všetkým, tým, že im v ich potrebách pomôžeš toľko koľko len budeš môcť.

15. Porovnaj život a pôsobenie Pána Ježiša so spôsobom konania milosrdného Samaritána!

16. V ktorej rodine našiel Spasiteľ odpočinok? V. 38.

17. Čo urobila Mária? Ako karhal Pán Ježiš Martu? V. 39-42.

POKRYTECTVÍ A SVĚTSKOST FARISEŮ.

1. U koho jedl Pán Ježíš při jisté příležitosti? Co překvapilo hostitele? Luk. 11, 37. 38.

2. Jak obvinil Pán Ježíš farisee? V. 39. 40.

3. Co si přál Pán Ježíš místo obřadného umývání nádob? V. 41.

4. Pro která tři zla vyslovil Pán Ježíš běda nad farisei? Co měli učiniti a co neopouštěti? V. 42-44.

5. Nad kterými dalšími zly vyslovil Pán své běda? V. 45-52.

6. Jak ukládali zákonníci lidu těžká břemena? V. 46.

Zákonníci byli obchodními vykladači zákona. Seděli ve světnicích a školách, a tvořili »zákonitá pravidla, nekonečné nesnáze, které byly pro lid nesnesitelné, jich se však netýkaly, poněvadž fariseové byli vyloučeni z obchodního života.«

7. Jak svědčily proti nim hroby proroků? V. 47. 48; Mat. 23, 29-31.

Stavěli hroby mrtvým prorokům, předstírajíce, že je tím uctívají jako mučedníky, a získávali si tak přízeň a pověst u lidu; ale jejich jednání dokazovalo, že měli téhož ducha, jako jejich otcové, kteří proroky usmrcovali.

8. Co bude od nich požadováno? Luk. 11, 49. 50.

9. Co způsobilo ve skutečnosti učení těchto vykladačů zákona V. 52.

10. Jaký účinek měla Kristova slova na farisee a zákonníky? V. 53. 54.

11. Co dokazovalo, že lid měl veliký zájem na Pánu Ježíši a jeho díle? Luk. 12, 1a.

12. Pred čím varoval Pán Ježiš učedníky? V. 1b.

13. Jak a kdy budou pokrytci objeveni? V. 2. 3; 1. Kor. 3, 13; 4, 5.

14. Jaká zaslíbení a napomenutí dal Pán Ježiš svým učedníkům v následujících verších? Luk. 12, 4-12.

Zapudíme-li Ducha svatého, nemůžeme slyšeti více jeho prosebný hlas. »Dnes, dnes, uslyšíte-li hlas jeho, nezatvrzujte srdce svého«, neboť hřích proti Duchu svatému jest vytrvalé vzpírání se pozvání ku pokání.

Čítanie Biblie: Iz. 20—44.

31. úloha — 5. augusta 1950.

PRÍPRAVA NA PÁNOV PRÍCHOD — UZDRAVENIE ŽENY.

1. S akou žiadosťou sa obrátil jeden zo zástupu na Pána Ježiša? Ako mu Pán Ježiš odpovedal? Akým podobenstvom chcel poukázať na nebezpečenstvo lakomstva? Luk. 12, 13-21.

Mať majetok nie je hriechom, ale Pán od nás očakáva, že svojho bohatstva nebudeme užívať sebecky len pre seba, ale že budeme pamätať tiež na potreby iných.

2. Z akých príkladov sa môžeme učiť dôverovať za každých okolností Bohu? V. 22-30.

3. Ku ktorému najvyššiemu cieľu máme spieť? Aké zaslúbenie je dané dieťkam Božím? V. 31. 32.

4. Kde si máme skladáť poklady? V akej spojitosti je bohatstvo so srdcom človeka? V. 33. 34.

5. Akým podobenstvom chcel Pán Ježiš poukázať na dôležitosť očakávania jeho príchodu? Čo je povedané o tých ktorí bdejú? V. 35-40.

6. Čo je povedané o vernom hospodárovi? Čo je zasľúbené verným? V. 41-44.

7. O ktorej triede hovorí Pán ďalej? Čo sa stane s neveriacimi? V. 45. 46.

8. Aký vzťah je medzi poznaním pravdy a sverenou zodpovednosťou? V. 47. 48.

9. Akým spôsobom rozprával Pán o svojom blízkom utrpení? V. 49-53.

10. Ako karhal Pán Ježiš ľud pre jeho neveru? V. 54-56.

11. Ktorým obrazom znázornil Pán Ježiš, že je dôležité, aby sme prijali jeho lásku a smierenie? V. 57-59.

12. Akú udalosť rozprávali okolostojaci Pánu Ježišovi? Luk. 13, 1.

13. Čo im Pán Ježiš na to odpovedal? Akú výstrahu im dal? V. 2-5.

14. Akým podobenstvom znázornil Božiu zhovievavosť? Čo sa stane s tým, kto nečiní pokánie? V. 6-9.

15. Aký zázrak sa stal v sobotu v synagoge? Ako dlho bola táto žena chorá? Ako bola zbavená svojej choroby? V. 11-13.

16. Kto mal námietky proti uzdraveniu tejto ženy a z akých dôvodov? Ako mu Pán Ježiš na to odpovedal? Kto sviazal túto ženu? V. 14-16.

17. Aký bol výsledok tejto reči? V. 17.

Tu sa stretávame s nemotornou horlivosťou vidieckeho predstaveného synagogy, ktorý je veľmi nahneváný, ale nie príliš múdry; uznáva dokonca liečivú moc Spasiteľa, ale neodvažuje sa útočiť na neho verejne a priamo. Nekarhá Krista ani uzdravenú ženu, ale ľud, ktorý bol svedkom tohoto uzdravenia; súčasne im povedal, aby prišli v iný deň týždňa so svojimi chorými, a vo svojej namyslenosti nezbadal, čo toto vyznanie dokázalo a vyžadovalo. Tento vidiecky predstavený nemal toľko lesti a podlosti, ani odvahy, ako mali farizeovia, ktorí chceli Pána Ježiša lapiť.

PODOBENSTVO O STRATENEJ OVCI, O STRATENOM GROŠI A O ŠTRATENOM SYNOVI — NESPRAVODLIVÝ SPRÁVCA.

1. Akí Iudia sa približovali k Pánu Ježišovi a s akým úmyslom? Prečo ho farizeovia a zákonníci karhali? Luk. 15, 1. 2.

2. Aké podobenstvo im Pán Ježiš dal, aby im poukázal na útrpnosť a lásku k stratenému Iudstvu? Čo spôsobí v nebesiach obrátenie jednej duše? V. 3-7.

3. Aké ďalšie podobenstvo im rozprával pre lepšie pochopenie? V. 8-10.

4. Ktorým príbehom z Iudského života pokúšal sa Pán Ježiš vysvetliť lásku Božiu k hriešnikom? V. 11-32.

5. Ako sa zachoval mladší syn k svojmu otcovi? V. 12. 13.

Podľa vtedajšieho zákona pripadly po otcovej smrti staršiemu synovi dva a mladšiemu jeden diel jeho majetku. Mladší syn si prial dostať svoj podiel ešte za otcovho života; celý majetok mal teda po otcovej smrti dostať starší syn. Mladší syn, tým že predčasne požadoval svoje dedičstvo, podceňoval lásku svojho otca a protivil sa domácomu poriadku. — V tom je duchovné poučenie pre nás, aby sme netúžili byť nezávislí na Bohu a nechceli žiť podľa svojej vôle.

6. Aký bol následok toho, že povolil svojej žiadosti V. 13-16.

Pyšná voľnosť hriechu stane sa skoro najhorším otroctvom. Zaslúbenia hriechu klamú tak, ako pekné farby na mydlovej bubline. Po plnosti hriechu nasleduje chradnutie duše. Život v hriechoch je život neužitočný. Práve tak je zmarený každý život, ktorého strediskom je vlastné Ja. Kto sa pokúša žiť bez

Boha, premrhá vzácne roky, rozumové, telesné a duševné sily, až nastane večný úpadoch.

7. Aká zmena nastala v smýšľaní strateného syna? Čo urobil? V. 17-20a.

Stratený syn »vstúpil sám do seba«; poznal svoju veľkú chybu a nazrel, že plán, ktorý s ním mal jeho otec, bol pre neho najlepší. Zaumienil si, že sa obráti. Ako asi satan s ním zápasil, keď toto vážne rozhodnutie chcel previesť! Dobré predsavzatia bývajú často dláždením cesty ku skaze.

8. Čo privádza hriešnika k pokániu? Rim. 2, 4.

9. Ako prijal otec kajúceho syna? Luk. 15, 20-24; Ján 6, 37; Žalm 103, 13.

10. Ako pozeral starší syn na prijatie svojho brata? Čo povedal svojmu otcovi? Čo odpovedal otec? V čom zhrešil starší brat? Luk. 15, 25-32.

Veľkým hriechom mladšieho syna bolo pohŕdanie otcovou láskou. Starší syn prejavoval toho istého ducha, ale iným spôsobom. Bol samospravodlivý a pracoval pre vlastný zisk. Otcovu lásku si nesprávne vykladal a voči svojmu bratovi bol zatvrdilý. Otec ho za to nepokarhal, ale jemným spôsobom mu ukázal jeho chybu.

11. Rozprávaj podobenstvo o nespravodlivom správcovi! Luk. 16, 1-8.

12. Čo pochválil Pán u tohoto správcu? V. 8.

13. Čo povedal o užívaní bohatstva? V. 9; 1. Tim. 6, 17-19.

»Robte si priateľov z nespravodlivej mamony«, povedal Spasiteľ, »aby vás, keď sa pominie a nebude už mať pre vás ceny, prijali do večných stánov.« Boh, Kristus a anjeli slúžia zarmúteným, trpiacim a hriešnym. Oddajte sa Bohu k tomuto dielu. Používajte svojich darov a schopností k tomuto účelu, a prídete do spojenia s nebeskými bytosťami. Vaše srdce bude môcť cítiť s nimi. Váš charakter sa stane im podobný.

Potom nebudete obyvateľom týchto večných stánov cudzincami. Po skončení všetkých vecí uvítajú vás títo strážcovia pri nebeských bránach.

14. V čom máme byť verní, ak chceme raz dosiahnuť večné bohatstvo? Luk. 16, 10-12.

15. Ktorú dôležitú zásadu Pán Ježiš vyslovil? V. 13.

16. Kto sa tomu vysmieval? Prečo? Ktorú ich vlastnosť zjavil Spasiteľ? V. 14. 15.

17. Čo povedal Pán Ježiš o zákone a evanjeliu? V. 16. 17.

Čtení Bible: Jer. 4—26.

33. úkol — 19. srpna 1950.

VZKRÍŠENÍ LAZARA — ÚKLADY KNĚŽÍ.

1. Jaké poselství obdržel Pán Ježiš z Betanie? Jan 11, 1-3.

2. Co pravil, když to uslyšel? Co učinil? V. 4-6.

3. Kam chtěl jít Pán? Co namítali učedníci proti tomu? V. 7. 8. 16.

4. Co odpověděl Pán Ježiš? V. 9. 10.

»Zdaliž není dvanácte hodin za den?« Těmito slovy Pán minil: Mne vede můj Otec. Dokud činím jeho vůli, jest můj život bezpečen. Mých dvanáct hodin ještě neuplynulo. Došel jsem sice k poslední části svého života, ale dokud mi ještě zbývá čas, jsem bezpečen.

5. Jakého obrazu použil Pán Ježiš, když mluvil o Lazarově smrti? Jak to učedníci vykládali? Proč se radoval Pán Ježiš, že tam nebyl? V. 11-15.

6. Co bylo v Betanii, když tam Pán Ježiš s učedníky došel? V. 17-19.

7. Jak vyjádřily obě sestry svou důvěru k Pánu Ježiši? V. 20-22. 32.

8. Co řekl Pán Ježíš Martě? Co odpověděla? Kterou velkou pravdu Pán Ježíš na to vyřkl? V. 23-26.

V Kristu jest život a sice původní, nepropučený. »Kdož má Syna, máť život.« Kristovo božství jest věřícímu zárukou věčného života. »Kdož... věří ve mne,« pravil Pán Ježíš, »neumřet na věky. Věříš-li tomu?« Pán Ježíš hleděl vstříc svému druhému příchodu. Spravedliví vstanou neporušení a živi spravedliví budou vzati do nebe, aniž okusí smrti. Zázrak, jež chtěl Pán Ježíš učiniti, totiž vzkříšiti Lazára z mrtvých, měl znázorniti vzkříšení spravedlivých. Svými slovy a skutky dokazoval, že jest původcem vzkříšení. On, jenž měl brzy na kříži zemřítí, stál tu s klíči smrti jakožto vítěz nad hrobem, a hlásal své právo a moc, že může dáti věčný život.

9. Co vyznala a kam odešla potom? V. 27. 28.

10. Kdo nasledoval Marii, když vstala a šla vstříc Pánu? Co učinila Marie, když přišla k Pánu Ježíši? Co řekla? V. 29-32.

11. Jak působil pláč lidu na Pána Ježíše? Co se tázal? Co pravil lid mezi sebou? V. 33-37.

Jiné překlady praví místo »zkormoutil se«, »zastonal« — »byl zarmoucen«, »pohnut«. Plakal nad nevěřícími, kteří stále kritisovali jeho stanovisko a jednání. V. 37. Avšak nebyly to pouze okolnosti. Tíže utrpení všech věků tísnila jeho duši. Viděl strašlivé následky přestupování zákona Božího. Viděl ustavičný boj mezi dobrem a zlem. Hleděl do budoucnosti, viděl utrpení, námahy, slzy a bídu lidstva. Jeho srdce bodala bolest lidské rodiny všech věků. Neštěstí našeho hříšného pokolení těžce spočívalo na jeho duši, a hojně slzy plynuly nad vším tím utrpením, které by tak rád byl zmírnil.

12. Co poručil Pán Ježíš, když došli k hrobu? Jakou námitku měla Marta? Jak mírně ji Pán Ježíš pokáral? V. 38-40.

13. Co učinil Pán Ježíš, když byl odvalen kámen? Co následovalo? V. 41-44.

14. Jak pôsobil tento div na prítomné? V. 45. 46.

15. Kterou nesnadnou otázkou zamestnávala se vysoká rada, svolaná okamžite po vzkříšení Lazara? V. 47. 48.

16. Kdo řekl posléze rozhodné slovo? V. 49. 50. 53.

17. Nakolik byla Kaifášova slova odůvodněna prorocky? V. 51. 52.

Když Kaifáš pravil, že jeden člověk musí za lidi zemřít, doznal, že zná proroctví, ačkoli jeho vědomost byla omezená; toto proroctví mělo dalekosáhlý význam... Na rtech Kaifášových byla tato drahocenná pravda lži. Jeho úmysl spočíval na zásadě pohanské. Pohané měli nejasné vědomí, že někdo musí zemřít za lidské pokolení, přinášeli proto lidské oběti. Proto navrhoval Kaifáš, aby Kristus zemřel za lid, který však nadále žil v hříších. Tak se Kaifáš domníval, že umlčel námitky těch, kteří by se byli odvážili říci, že na Pánu Ježíši nenalezl nic, za co by zasluhoval smrt.

Čítanie Biblie: Jer. 27—48.

34. úloha — 26. augusta 1950.

PRÍCHOD SYNA ČLOVEKA — PROSIACA VDOVA.

1. Akú otázku položili farizeovia Pánu Ježíšovi? Čo im odpovedal? Luk. 17, 20.

2. Čo o tom ešte farizeom povedal? V. 21.

3. Aké pranie malo učeníkom v budúcnosti zostať ne-splnené? 22.

Aká otupená je niekedy ľudská myseľ. Aj Kristovi učeníci, zaslepení predsudkami, nemohli dokonale poznať jeho povahu a dielo. Až po jeho smrti, po jeho zmŕtvychvstaní a nanebevstúpení a po vyliatí Ducha svätého pochopili jeho vzácne vyznamenanie, ktorého sa im dostalo; potom túžili po jeho prítomnosti.

4. Aký mal byť jeho príchod? V. 23. 34.
5. Čo sa však s ním najprv muselo stať? V. 25.
6. S čím srovnával Pán Ježiš stav pred svojím druhým príchodom? V. 26-30.

7. Ako sa mali učeníci zachovať v dobe obliehania? Na koho si mali spomenúť? V. 31. 32.

Zdá sa, že Pán Ježiš vo svojom veľkom prorockve spojuje táto udalosť so svojím druhým príchodom. Mat. 24 od 15. v.

8. Ktoré učenie o sebazapieraní tu opakuje? V. 33.
9. Aké rozlúčenie má nastať v deň Pánovho príchodu? V. 34-36.

10. Akú otázku mali učeníci? Aká bola odpoveď? V.37.
11. Prečo rozprával Pán Ježiš podobenstvo o prosiacej vdove? Luk. 18, 1.

12. Čo je povedané o tomto sudcovi? Čo prosila vdova? V. 2-4.

Tento sudca má zvláštnu povahu: je horší než pokrytec. Je bezbožný a ľudia sa nehanbia, ale bezmocná vdova hľadá u neho spravodlivosť.

13. Čo však nakoniec urobil? Prečo? V. 5.

Aby zachoval svoju povesť a aby jeho strannický úsudok nebol rozhlásený, vypočul vytrvale prosiacu ženu.

14. Prečo použil Pán toto podobenstvo? V. 6-8.

Výklad toho podobenstva je veľmi zvláštny. Oproti tomuto nespravodlivému sudcovi stavia Kristus Boha, ktorý je jeho pravým opakom. Keď už tento tvrdý, zlý sudca, ktorý sa zaoberal len samým sebou, vyhovel prosbe ženy, čím viac Boh, náš Otec, ktorý je svätý a má záľubu v modlitbách svojich dieťať, vypočuje naše prosby! Táto vdova bola sudcovi celkom cudzia, nemala od neho žiadne sľuby, mohla ho vidieť len v určenú dobu a ešte proti jeho vôli, ale vyvolení Boží, ktorým Pán dal mnoho vzácných zaslúbení, majú vždy prístup k trónu milosti Božej.

15. Aké napomenutie je nám dané o modlitbe? Efež. 6, 18.

Nie sme vyzývaní k vytrvalým modlitbám preto, že by snád Boh nebol ochotný dať nám dobré dary alebo že by sme ho k tomu museli prehovárať; on je vždy ochotný dať nám dokonca viac, než ho môžeme prosiť. Boh však chce, aby naša viera rástla a aby sme prišli do užšieho spojenia s ním. Chce, aby sme si vážili darov, ktoré nám dáva.

Daj mi nasledovné: 1. Poznanie mojich potrieb, 2. túžbu, žiadané prijať, 3. vieru, že Boh to má pre mňa pripravené, 4. vieru, že kto prosí, dostane — daj mi tieto štyri články refaze, a táto refaz bude siahaf od zeme až k nebesiam a preniesie mi nebo na zem alebo mňa povznesie k nebu.

16. Akým slávnostným zvolaním zakončil Pán Ježiš toto podobenstvo? Luk. 18, 8.

Čítanie Biblie: Jer. 49—Ez. 13.

35. úloha — 2. septembra 1950.

FARIZEUS A PUBLIKÁN — PÁN JEŽIŠ ŽEHNÁ DIETKY.

1. Komu povedal Spasiteľ podobenstvo o farizeovi a publikánovi? Luk. 18, 9.

2. Kto sa išiel modliť? V. 10.

3. Porovnaj chovanie oboch mužov pri modlitbe! V. 11. 13.

Aké nápadné a vyzývavé bolo farizeovo chovanie v porovnaní s publikánom, ktorý sa cítil nehodným stáť medzi ostatnými modlitebníkmi. Stál »zďaleka« a netrúfal si pozdvihnúť hlavu ani oči. Farizeus sa priblížil k oltáru, publikán k Bohu.

4. Ako sa modlil farizeus? V. 11. 12.

V skutočnosti to ani nebola modlitba, pretože neobsahovala žiadnu prosbu, žiadnu ozajstnú vďaku. Čím častejšie budeme prichádzať k Pánovi a čím viac poznáme čistotu jeho povahy, tým jasnejšie pochopíme veľkú hriešnosť hriechu a tým menej sa budeme povyšovať.

5. Prečo sa nemáme prirovnávať k iným? 2. Kor. 10, 12.

Kto sa riadi podľa iných, má pre svoj život veľmi nízke meradlo. A predsa, aké prirodzené je to pre človeka! Aj tí, ktorí pripúšťajú, že nie sú spravodliví, sú si celkom istí, že nenáležia k tým najhorším ľuďom, a radujú sa z toho, áno, často sa považujú aspoň za lepších, než sú druhí.

6. Čím sa farizeus pýšil? Luk. 18, 12; porovnaj s Mat. 23, 23.

7. Ako sa modlil publikán? Luk. 18 13, 13.

Premožený vedomím viny, zabudol na všetko okolo seba a cítil iba prítomnosť Božiu. Odvolával sa len na Božiu milosť a jeho jedinou túžbou bolo, aby dosiahol odpustenie a pokoj — a bol vypočutý.

8. Aký bol výsledok obidvoch modlitieb? V. 14a.

Každý dostal podľa svojho prania — farizeus vážnosť a chválu ľudí, publikán odpustenie hriechov od Boha.

9. Ktorou často opakovanou skutočnosťou zakončil Pán Ježiš toto podobenstvo? V. 14b.

10. Čo Boh najviac nenávidí? Zj 3, 17.

Nič nie je Bohu tak nemilé a ľudskej duši tak nebezpečné ako pýcha, namyslenosť. Tá je zo všetkých hriechov najbeznadejnejšia a najnevyliciteľnejšia.

11. Čo potrebujeme? Čím sa máme chváliť? Zj. 3, 18; Gal. 6, 14.

12. Koho prinášali Iudia k Pánu Ježišovi? Luk. 18, 15a.

13. Čo robili učenici? V. 15b.

14. Čo povedal Spasiteľ, keď videl nesprávne konanie učeníkov? V. 16. 17.

Jeden pastier mal veľmi pekné a zdravé ovce. Keď sa ho raz pýtali na tajomstvo jeho úspechu, povedal: »Vždy sa o svoje stádo dobre starám.« — Dietky sú tiež ako ovce, ktoré nám Pán sveril. Preto dbajme, aby sa ich výchova vyvíjala správnym smerom, aby boli dobrými občanmi a mohli byť získané pre nebo.

Čtení Bible: Ez. 14—35.

36. úkol — 9. září 1950.

BOHATÝ MLÁDENEC — DĚLNÍCI NA VINICI.

1. S jakou otázkou přišel jeden bohatý muž k Pánu Ježíši? Mat. 19, 16.

2. Co mu Pán Ježíš řekl? V. 17.

Nebylo to pokárání, ani tato slova nepopírala dobrotu Kristovu, ale měla mládence přivést k tomu, aby hledal pravé dobro a jediný jeho pramen. Mládenec použil obvyklého oslovení, jež se dávalo učiteli; Ježíš však se jej chtěl otázi, pohlíží-li na něj jako na obyčejného učitele anebo uznávali jej za božského Učitele — Jediného, který jest skutečně dobrý, za »Mistra dobrého«, který všechno ví a jehož učení jest pravé.

3. Co se dále mladý muž tázal? Jak mu Pán Ježíš odpověděl? V. 18. 19.

4. Co odpověděl na to mládenec? V. 20.

5. Co mu pravil Pán Ježíš? Čeho se mu nedostávalo? Mar. 10, 21.

Nedostávalo se mu pozemské chudoby a nebeského bohatství, srdce, které by chtělo Ježíše následovati. U něho bylo

zkouškou bohatství, u nás to může být něco jiného; ale každý má ještě hluboko ve svém srdci něco, co ještě nemusil poznati, co však musí odložit, chce-li býti věrným následovníkem Páně. Neopustí-li to, nemůže následovati Pána Ježíše.

6. Jak se zachoval mládenec v tomto rozhodujícím okamžiku svého života? Mat. 19, 22.

Vznešené postavení a bohatství měly špatný vliv na povahu mládence, takže vypudil Boha ze svého srdce. On také toto nebezpečí poznal; chtěl míti věčný život, ale bohatství a postavení bylo mu milejší. Nebyl ochoten světit se Božímu vedení, neboť zadržujeme-li něco Bohu, jest to důkazem, že mu nedůvěřujeme.

7. Jaké ponaučení čerpal Pán Ježíš z rozhodnutí mládenčova? V. 23, 24; Mar. 10, 23-25.

8. Jakými slovy dali učedníci najevo svůj údiv nad Kristovými slovy? Jak zněla jeho odpověď? Mat. 19, 25. 26.

9. Které zaslíbení dal Pán Ježíš v odpověď na otázku apoštola Petra? V. 27. 28.

10. Jaké zaslíbení jest dáno těm, kteří se pro Krista zřekli svých pozemských majetků? V. 29; Mar. 10, 29. 30.

Daná požehnání jsou stonásobná! I tomuto mládenci bylo by se dostalo stonásobného požehnání. Nyní však jest jméno jeho neznámé, vliv jeho zanikl. Během několika málo let byl mu jeho majetek římskými legiemi odňat, zatím co učenící konali na zemi velké dílo; jejich vliv neustále vzrůstal. I on mohl míti podíl na velkých vítězstvích, mohl býti naplněn nepomíjející radostí a mohl míti věčný život — život, po němž tolik toužil, který však nechtěl přijmouti.

11. Kolik z této země náleží Pánu? Žalm 24, 1.

12. Co máme činiti, obdařil-li nás Bůh hmotnými prostředky? PŘís. 3, 9; 1. Tim. 6, 17-19.

13. Jaká závažná slova vyřkl Pán Ježíš potom? Jaké podobenství vyprávěl, abychom se nedomnívali, že musíme do-

stati přesnou odměnu podle našich obětí a práce? Mat. 19, 30; 20, 1-16.

14. Jaký byl rozdíl ve smlouvání s různými dělníky? V. 2. 4. 7.

15. Jakou mzdu dostali všichni? V. 9. 10.

Dělníci nejdříve najatí svolili, že budou pracovat za určitý obnos, a tento obnos také obdrželi, více nic. Později najatí dělníci věřili slovu hospodáře: »Co bude spravedlivého, dám vám.« Ukázali, že mu důvěřují, neboť se nevyptávali, jaká bude jejich mzda. Důvěřovali jeho spravedlnosti, a nebyli odměněni podle vykonané práce, nýbrž podle štědrosti hospodáře.

16. Jak reptali dělníci a co jim hospodář odpověděl? V. 11-15.

Čítanie Biblie: Ez. 36—Dan. 9.

37. úloha — 16. septembra 1950.

SLEPÝ BARTIMEUS — PÁN JEŽIŠ U ZACHEA A V BETÁNII.

1. Akú prosbu predniesli dvaja učenici Pánu Ježišovi? Mat. 20, 20. 21; Mar. 10, 35-37.

2. Ako znela Pánova odpoveď? Mat. 20, 22. 23.

Pán Ježiš chcel povedať, že hodnosti, ktoré učenici žiadali, nemôžu z žiadnej protekcie dostať; preto tiež bola ich prosba márna. Miesta, ktoré si priali dostať, byly a sú pripravené len pre tých, ktorí si toho najviac zaslúžia; ktorí najviac vykovali, najviac trpeli.

3. Ako sa vyplnily v budúcnosti slová Pána Ježiša na Jakubovi a Jánovi? Skt. 12, 2; Zj. 1, 9.

4. Aké pocity vzbudila ich otázka v ostatných učeníkoch? Mat. 20, 24.

5. Ako sa majú chovať dietky Božie podľa Spasiteľových pravidiel? Koho dával za príklad? V. 26b-28.

Kristovi najbližšie bude stáť ten, kto tu na zemi prijal ducha najobetavejšej lásky.

6. Kto išiel práve s Ježišom, keď slepý Bartimeus sedel pri ceste a žobral? Mar. 10, 46.

7. Ako mu Iudia dohovárali, keď volal za Pánom Ježišom? V. 47. 48.

8. Čo sa však stalo? V. 49-52.

9. Kto bol Zacheus? Luk. 19, 1. 2.

Dane, ktoré boli uložené poddaným Ríma, vymáhali zámožní mužovia, ktorí radi zaplatili určitú sumu za právo, že ich mohli vyberať. Títo mužovia robili podobným spôsobom smluvy s vyberačmi daní. Pritom sa dialy mnohé nepoctivosti a vydieračstvá. Podľa všetkého sa zdá, že Zacheus vyberal dane v Jerichu a mal pod sebou vyberačov daní čiže colníkov.

10. Ako prejavil Zacheus túžbu vidieť Spasiteľa? V. 3. 4.

11. Ako sa tešil tento po spasení túžiaci muž so Spasiteľom? V. 5. 6.

12. Čo robili okolostojaci? Prečo? V. 7.

13. Čo sa dostalo tomu domu, keď tam Spasiteľ zavítal? V. 9. 10.

14. Ktorý pravý dôkaz obrátenia podal Zacheus? V. 8.

Lútosť, ktorá nepôsobí zmenu, nie je pravou lútosťou. Kristova spravodlivosť nie je plášťom, ktorý by prikrýval tajné hriechy; je životnou zásadou, ktorá pretvára povahu a ovláda chovanie. Byť svätým znamená, celkom odovzdať Bohu svoje srdce a život, riadiť sa nebeskými zásadami.

15. Kde prišiel Pán Ježiš pred Veľkou nocou? Ján 12, 1.

16. Ako prejavili Lazar a jeho sestry lásku k Pánu Ježišovi? V. 2. 3.

17. Komu to nebolo vhod? Prečo? V. 4-6.

18. Čo povedal Pán Ježiš o Máriinom skutku? V, 7. 8;
Mat. 26, 10-13.

Pán Ježiš si cení srdečnú zdvorilosť. Každú úprimnú láskavosť raz odmení. Prijímal darčeky dietok, žehnal darcov, a naznačoval ich mená do knihy života. Máriina túžba, môcť preukázať službu svojmu Pánovi, bola mu drahocennejšia než všetky masti sveta, lebo to bolo pre neho dôkazom, že v ňom ctíla Vykupiteľa sveta. Bola to Kristova láska, ktorá ju puďila. Jej duša bola naplnená niečím, čím sa vyznačovala povaha Kristova. Masť bola obrazom jej srdca. Mala toľko lásky k svojmu Pánovi, až jej tento nebeský prúd pretekal.

Od Márie môžeme sa učiť prejavovať lásku tým, ktorí našu účasť a lásku potrebujú.

Čítanie Biblie: Dan. 10—Ámos 9.

38. úloha — 23. septembra 1950.

VJAZD DO JERUZALEMA — DRUHÉ VYČISTENIE CHRÁMU.

1. Odkiaľ a kam sa teraz Spasiteľ poberal? Ján 12, 1. 12;
Mat. 21, 1.

2. Aké prípravy mali učenici pre túto cestu urobiť? Mat.
21, 1-7.

3. Ktoré proctvo sa týmto vjazdom naplnilo? V. 4. 5.

4. Kto prišiel Pána Ježiša pozdraviť? Ján 12, 12.

5. Čo robil zástup a čo volal? V. 13.

6. Čo hlavne zvyšovalo záujem o Pána Ježiša? V. 17. 18.

7. Čo žiadali niektorí z farizeov? Čo na to Pán Ježiš od-
ovedal? Luk. 19, 39. 40.

Nikdy predtým vo svojom živote nebol by Spasiteľ taký prejav dovolil. Teraz však sa chcel predstaviť ako Vykupiteľ. Chcel obrátiť pozornosť na obeť ktorá mala korunovať jeho dielo vykúpenia.

8. Čo urobil Pán Ježiš, keď uvidel mesto a chrám? V. 41-44.

Zdá sa, ako by táto chvíľa, keď ľud tak dobrovoľne a úprimne Pána oslavoval, bola tou najslávnejšou chvíľou v jeho živote; v skutočnosti však bola tou najsmutnejšou. Nadšenie len ešte zvýšilo jeho bolesť, zarmútilo jeho ducha a vrhlo ešte tmavší tieň na prichádzajúce udalosti. Chvála mu pôsobila bolesť, lebo vlastne chválili modlu svojich myšlienok, nie Krista, ktorý prišiel, aby trpel a zomrel za ľud. A keď uvidel chrám, posvätený nespočtými vzácnymi spomienkami, ako aj ľud tak, aký sa zdal byť a aký v skutočnosti nebol, — tu sa nemohol premôcť a rozplakal sa.

9. Aký dojem urobil vjazd Pána Ježiša na celé mesto? Mat. 21, 10. 11.

10. Čo si však povedali farizeovia? Ján 12, 19.

11. Čo urobil Pán Ježiš v meste? Kam išiel večer? Mar. 11, 11.

12. Čo urobil na druhý deň, keď vošiel do chrámu? Mat. 21, 12 .13; Mar. 11, 15. 16.

Keď Spasiteľ uprel svoj prenikavý pohľad na znesvätenú chrámovú predsieň, obrátili sa zraky všetkých mimovoľne na neho. Kňazi, kniežatá, farizeovia a iní ľudia s bážňou a s údivom pozerali na Syna Božieho, ktorý stál pred nimi vznešený ako nebeský Kráľ. Z ľudského prenikalo božstvo, a odievalo Krista hodnosťou a vznešenosťou, ktorú nikdy predtým neukázal. Zvláštna bázeň sa zmocnila ľudu. Tí, ktorí sa nachádzali blízko Ježiša, mimovoľne ustupovali, takže Pán Ježiš so svojimi učeníkmi zostal sám; hlboké mlčanie zdalo sa byť neznesiteľné, a keď pevne sovreté pery Pána Ježiša sa

tvorily a zaznel jeho jasný hlas, prítomní si vzdychli. Jeho lová pohly ľudmi ako mocná víchrica: »Je napísané: Môj om sa bude volať domom modlitby, ale vy ste ho urobili elešou lotrov.« Jeho hlas sa rozliehal chrámom ako zvuk úby, keď rozkázal: »Odneste tieto veci odtiaľto!«

13. V čom sa líšilo toto vyčisťovanie od prvého? Ján 2, 4-16.

14. Čo sa stalo po vyčistení chrámu? Mat. 21, 14.

15. Čo robily dievky? Kto im chcel v tom zabrániť? V. 5. 16.

16. Čo robieval Spasiteľ každý deň? O čo sa usilovali rední z ľudu? 19, 47. 48; 21, 37. 38.

Čtení Bible: Abdiáš 1—Ageus 2.

39. úkol — 30. září 1950.

VATBA KRÁLOVSKÉHO SYNA — CÍSAŘSKÁ DAŇ.

1. Kterým podobenstvím poučoval Pán Ježíš lid dále? Jak řijali hosté pozvání na svatbu? Mat. 22, 1-3.

Ještě dnes jest v Orientě zvykem, že hostitel rozešle pozvání nějaký čas předem, a když se určená doba přiblíží, zkáže hostům, že je vše připraveno. Pán Ježíš a jeho učedlí vyřizovali ľidu toto pozvání.

2. Co učinil král potom? S jakým úspěchem? V. 4-6.

Když bylo Kristovo dílo dokonáno, dostal lid staré smlouvy nové vyzvání, avšak lid tento zavrhl poselství evangelia.

3. Jak byli potrestáni ti, kteří se služebníky tak hanebně řdnali? V. 7.

Toto zajisté poukazuje na ono trestající Boží navštívění, které r. 70 po Kr. postihlo Jerusalema, poněvadž jeho obyvatelé se protivili pravdě Boží.

4. Jakým způsobem byli pak získáni svatební hosté? V. 8. 9. 10.

Třetí pozvání k slavnosti znázorňuje zvěstování evangelia pohanům.

Dobří i zlí byli pozváni. Nikdo není tak dobrý, aby Pána Ježíše nepotřeboval, a nikdo tak špatný, že by jej Pán nemohl přijmouti.

5. Koho našel král, když vstoupil do hodovní síně k hostům? Co pravil? Jak se zachoval nevděčný host? V. 11. 12.

Když král vstoupil do síně, aby shlédl hosty, zjevila se skutečná povaha jednoho každého. Každému pozvanému bylo nabídnuto svatební roucho. Nošením tohoto roucha prokazovali hosté pořadateli slavnosti úctu. Najednou se tu však objevil muž ve svých obyčejných šatech. Nechtěl se řídit královým ustanovením. Pohrdl rouchem, jež král ze svých prostředků pro všechny opatřil. Tím urazil svého hostitele. Na královu otázku: »Kteraks ty sem vešel, nemaje roucha svatebního?« nemohl ničeho odpovéděti. Nemohl najítí žádnou omluvu.

6. Co se s ním stalo? V. 13.

7. Co pověděl Pán Ježíš dále? V. 14.

8. Kterak musí býti oděni ti, kteří se chtějí zúčastniti svatby Beránkovy? Zjev. 19, 8.

9. Jakou cenu má naše vlastní spravedlnost? Jak dosáhneme spravedlnosti Boží? Iz. 64, 6; Řím. 3, 24-26; Gal. 3, 26. 27.

Jedině roucho, které nám Kristus nabízí, může nás učiniti způsobilými objeviti se v přítomnosti Boží. A toto roucho své spravedlnosti dá Spasitel každé věřící a pokání činící duši. »Radímť«, praví »abys sobě koupil ode mne... roucho bílé, abys oblečen byl, a neukazovala se hanba nahoty tvé.«

10. Jaká léčka byla Pánu nastrojena? Kým? Co se jej tázali? Mat. 22, 15-17.

Vyzvėdači oĉekávali, že Pán Ježíš tím neb oním způsobem zodpoví přímo jejich otázku. Kdyby byl řekl, že není správné dávat císaři daň, byli by jej u římské vrchnosti obžalovali a Kristus by byl býval zatčen pro buřičství. Kdyby však byl řekl, že platit daň jest správné, zamýšleli jej obžalovati u lidu, že jedná proti zákonu Božímu. Nyní viděli, že jsou přemoženi. Plány jejich se zkrížily. Jeho krátká, obsažná odpověď nepřipouštěla žádné další otázky. Přesto, že byli usvědčeni, rozhlašovali o několik dní později, že Pán Ježíš zapovídal dávat císaři daň. Luk. 23, 2.

11. Jak okamžitě dokázal své božství? Jak je nazval? V. 18.

12. Jakým způsobem zodpověděl jejich otázku? V. 19-21.

13. Co jest povinností křesťana vůči vrchnosti? Řím. 13, 1; 1. Petr. 2, 13-15.

14. Co máme dále činiti? 1. Tim. 2, 1. 2.

15. Jak působila Spasitelova odpověď na tázající se? Mat. 22, 22.

Čítanie Biblie: Zach. 1—Mat. 4.

40. úloha — 7. oktobra 1950.

VÝSTRAHY PÁNA JEŽIŠA.

1. Ako začal Pán Ježíš svoju reč? Čo prikázal svojim učeníkom? Akú pravdu vyslovil o farizeoch a zákonníkoch? Mat. 23, 1-3.

2. Čo uvažovali farizeovia na Iud? Čo sami nerobili? V. 4.

3. Po čom túžili títo Iudia pri svojich úradných výkonoch? V. 5-7.

4. Ktoré ponaučenie o čestnom názve dal Pán Ježíš svojim nasledovateľom? V. 8-10.

5. Akou zásadou sa majú riadiť tí, ktorí vyznávajú, že sú Kristovi nasledovatelia? V. 11. 12.

Kristus zaujal miesto služobníka. Veľkosť v nebi bude určená podľa toho, koľko služieb sme preukázali iným. Kristus tu uvádza večnú zásadu, ktorá musí ovládať každého z nás — zásadu pravej pokory, služby bližnému. Kto chce byť ustavične v popredí, nekráča v šlapajách pokorného Majstra. Luk. 9, 48.

6. Čo vyslovil Pán Ježiš nad farizejmi a zákonníkmi? Prečo tak hovoril? Čo robil svojim životom? V. 13.

7. Pre ktoré hriechy ich ďalej karhal? V. 14. 15.

8. Akí boli? Prečo bol tento úsudok oprávnený? V. 16-22.

9. Ako ukazovali svedomitosť v platení desiatkov? Čo však zanedbávali? Čo mali robiť? Ako znázornil ich život? V. 23, 24.

Kristus týmito slovami nezrušil naše povinnosti voči Bohu, ale poukazoval, že pre jednu vec nesmieme zanedbávať druhú, lebo Boh je Bohom poriadku a pred ním sa všetko musí doplňovať.

10. Ako dokázal pokrytectvo týchto mužov? V. 25. 26.

11. K čomu prirovnával Pán Ježiš farizeov a zákonníkov? Čo v nich videl, zatiaľ čo ľudia sa zdali byť spravodliví? V. 27. 28.

12. Ktoré zdanlivo úctivé konanie zvyšovalo ich vinu? Čo hovorili, keď ozdobovali hroby prorokov? V. 29. 30.

13. Ktoré svedectvo vydali sami o sebe? V. 31. 32.

14. Ktorými hroznými slovami zakončil Ježiš svoje beda nad ich pokrytectvom a hriechmi? V. 33.

Pán Ježiš chcel všetkým jasne ukázať, že ho nesmú vo svojich myšlienkach spojovať so zlým konaním farizeov, s ktorými nemal nič spoločného. Oni hrešili proti veľkému Svetlu. Pán Ježiš chcel ich upozorniť, že za takých okolností nemôžu mať diel v nebeskom kráľovstve.

15. Čo im predpovedal? V. 34.

16. Čo malo prísť na toto pokolenie, pretože opovrhlo Kristom a jeho poslami? V. 35. 36.

17. Ktoré žalostivé slová vyriekol Pán Ježiš, keď posledný raz opúšťal krásny chrám? V. 37-39.

Farizeovia pochádzali z najzámožnejších vrstiev, a boli na to hrdí. Hoci zachovávali s veľkou príkladnosťou niektoré ustanovenia, boli na druhej strane veľmi nedbanliví. Všeobecne to boli skazení, pokyťteckí, namyslení, ctižiadostiví ľudia.

Čítanie Biblie: Mat. 5—26.

41. úloha — 14. októbra 1950.

STAROSTLIVÁ PRÍPRAVA — PODOBENSTVO O DESIATICH PANNÁCH.

1. Kto prišiel k Pánu Ježišovi, keď bol na Olívovom vrchu? Ktorú priamu otázku položili svojmu Pánovi? Mat. 24, 3; Mar. 13, 3.

2. Ktoré dôležité veci majú sa podľa Kristových slov diať pred jeho druhým príchodom? Mat. 24, 4-14.

3. Ako sa majú veriaci zachovať? V. 15-26.

4. Ako líči Spasiteľ svoj druhý príchod? V. 27-31.

5. Čo vieme o dobe príchodu Ježiša Krista? V. 32-36.

6. K čomu prirovnal Pán Ježiš dobu pred svojím príchodom? V. 37-39.

7. Čo hovorí ďalej? V. 40. 41.

8. Aké slávnostné napomenutie dával preto Pán Ježiš nám? Prečo? V. 42-44.

Máme bdieť a čakať Pánov príchod, aby, keď príde, ne našiel nás spiacich. Na ktorú dobu sa to vzťahuje? Nie na príchod Krista v nebeských oblakoch, ale na jeho vyjdenie

zo svätýne svätých v nebeskej svätyni, keď svoje kňazské rúcho odloží a oblečie sa do sudcovského rúcha, a až zaznie hlas: »Kto škodí, nech len škodí ešte; a kto je špinavý, nech sa špiní ešte; a spravodlivý nech sa ospravedlní ešte a svätý nech sa posväťí ešte.«

9. Aké nebezpečenstvo hrozí tým, ktorí odkladajú s dôkladnou prípravou? V. 48-51.

Doba milosti uplynie; Kristov úrad prostredníka v nebesiach sa skončí. Táto doba príde rýchlo na všetkých, a tí, ktorí zanedbali poslušnosťou k pravde očistiť svoje duše, budú nájdení spiaci. Bdenie a čakanie ich zunovalo, a potom sa stali ľahostajnými k Pánovmu príchodu. Zatiaľ čo celý ich záujem upútaly zemské veci, skončilo sa dielo v nebeskej svätyni, a oni zostali nepripravení. Keby boli vedeli, že Kristova práca v nebeskej svätyni bude skoro dokonaná, iste by boli ináč konali! Ako vážne by boli bdeli! Pán to všetko dopredu vidí, preto nám zreteľne hovorí, že jeho príchod bude náhly, aby sme bdeli. Ďalej tiež hovorí, aby sme nezamedbávali svoju prípravu.

10. K čomu prirovnával Pán Ježiš nebeské kráľovstvo? Mat. 25, 1.

11. Čo je povedané o týchto pannách? V. 2.

12. Prečo bolo päť bláznivých? Čím dokázaly ostatné, že boli rozumné? V. 3. 4.

13. Čo sa stalo, keď desať panien vyšlo s lampami ženíchovi v ústrety? Ako pôsobilo čakanie na panny? V. 5.

14. Aké volanie zaznelo o polnoci? Čo urobily všetky panny? V. 6. 7.

15. Čo objavily bláznivé panny, keď im lampy doháraly? Čo žiadaly od rozumných? V. 8.

16. Akú odpoveď dostaly? V. 9.

17. Čo urobily panny, ktorých lampy zhasly? Čo sa stalo medzitým, keď odišly? Kto išiel so ženíchom na svadbu? V. 10.

18. Čo prosily ostatné, keď sa vrátili a dvere boli zatvorené? Akú odpoveď dostaly? V. 11. 12.

Jeden misionár končí popis svadby hindov, rozprávajúc, že keď vošiel ženích, boli dvere domu ihneď zatvorené, a potom ich sepyovia strážili: »Ja a tiež niekoľko iných chceli sme so strážcami vyjednávať, ale bezvýsledne. Nikdy predtým nemohol som Ježišovým slovám v podobenstve o desiatich pannách tak dobre rozumieť ako teraz — ,a zavrely sa dvere'.« Keď študujeme toto podobenstvo, musíme uvážiť, že všetky panny vzaly lampy a išly ženíchovi v ústrety. Všetky mali niečo oleja. Všetky na neho čakaly. Keď sa ženích zdržal dlhšie, než ako sa domnievaly, všetky zaspaly. O polnoci sa všetky zobudily. Až teraz nastáva rozlúčenie. Len päť z nich malo dosť oleja. a len tie, ktoré mali olej a boli pripravené, mohli vojsť prv než boli dvere zatvorené.

19. Čo povedal Pán na konci tohoto podobenstva? V. 13.

Čtení Bible: Mat. 27—Mar. 16.

. 42. úkol — 21. října 1950.

PODOBENSTVÍ O HŘIVNÁCH — SOUDNÍ VÝJEV.

1. Ke komu prirovnával Pán Ježíš kráľovství nebeské? Proč odjížděl tento muž? Koho si předtím zavolal? Za jakým účelem? Mat. 25, 14; Luk. 19, 12.

Podobenství o hřivnách vztahuje se na dobu mezi nanebevstoupením Pána Ježíše a druhým jeho příchodem. Podobenství o deseti pannách zdůrazňuje důležitost ustavičné přípravy na příchod Páně; a toto podobenství zdůrazňuje využití doby jeho nepřítomnosti. Slova: »Kupčetež, dokudž nepřijdu!« ukazují, že obě podobenství sahají až k jeho příchodu.

2. Jak rozdělil své statky? Čím se řídil? Co učinil potom? Mat. 25, 15.

»Statek svůj.« Majetek jeho, který může sestávat z úřadů, schopností a příležitostí k činění dobra je svěřen jeho následovníkům.

3. Co učinili jeho služebníci, když odcestoval? Vypravuj, jak použili peněz svého Pána! V. 16-18.

4. Co se stalo po delší době? V. 19.

5. Jakou zprávu podal ten, který obdržel pět hřiven? Co mu pravil jeho pán? V. 20. 21.

6. Co řekl ten, jenž dostal dvě hřivny? Jak pohlížel Pán na jeho práci? V. 22. 23.

7. Jakou zprávu podal ten, který obdržel jednu hřivnu? V. 24. 25.

Z jeho vlastních slov se dovídáme, že zanedbal svou práci a povinnost služebníka; ukazují také, že svému Mistrovi naprosto nerozuměl a že se mu odcizil. Nesloužil mu a neznal jej a necítil s ním. Mimo to byla jeho odpověď urážkou a lživou záminkou. Byl lenivý a neochotný pro Pána pracovat. Měl-li pracovat, pak to musilo býti pro něho samotného. Nechtěl se vydati do všech těch nesnází, sebezapření, možná i posměchu, spojených s prací svého Pána. Poznáváme v něm ty, kteří, ačkoli jsou služebníci Páně, ze sobectví a z lásky k světu nechtějí pro Krista pracovat s jednou hřivnou, kterou jim Pán svěřil, ani když jejich zodpovědnosti a to co je od nich požadováno, jsou pouze nepatrné.

8. Co řekl Pán tomuto služebníku? Čím odůvodňoval pokárání? Co měl alespoň učiniti? V. 26. 27; Luk. 19, 22. 23.

9. Co rozkázal Pán učiniti s jeho hřivnou? Proč byla tato hřivna dána tomu, který obdržel pět hřiven? Jaký rozsudek byl vyřčen nad neužitečným služebníkem? Jak se povede všem, jež stihne jeho osud? Mat. 25, 28-30.

10. Na ktorou udalosť obrátil potom Pán Ježiš pozornosť učedníkov? Kedy se posadí na trón velebnosti své? V. 31.

11. Kdo bude před ním shromážděn? Jaké rozdělení nastane? V. 32. 33.

12. Co řekne Král těm, kteří budou po jeho pravici? V. 34-36.

I mezi pohany jsou takoví, kteří měli ducha dobrotivosti; ještě prve než slyšeli o Slovu života, byli k misionářům přívětiví a prokazovali jim službu i s nasazením vlastního života. Jak se z toho raduje Bůh, jenž jest neskonalá láska!

13. Co odpovědí spravedliví? V. 37-39.

14. Uveď odpověď Páně! V. 40.

15. Která slova uslyší ti, kteří budou po jeho levici? Jak vysvětluje Pán, že mu nesloužili? S kým musí nyní sdíleti svůj osud, poněvadž promeškali Kristu sloužiti? V. 41-43.

16. Co odpovědí taktéž tyto lidé? V. 44.

17. Co odpoví Král? V. 45.

18. Jaké odměny dostane se těm, kteří budou po pravici? Jaké těm po levici? V. 46.

Čítanie Biblie: Luk. 1—20.

43. úloha — 28. oktobra 1950.

POSLEDNÁ VEČERA — UMÝVANIE NÔH.

1. O ktorom sviatku hovoril Pán Ježiš vo svojej prorockej reči na Olivovom vrchu? Čo sa malo v tento sviatok stať? Mat. 26, 1. 2.

Teraz sa Pán Ježiš pripravuje na posledný boj s kniežatom temnosti. Jeho verejný učiteľský úrad sa skončil. Jeho srdce sa túžobne obracia k učeníkom. Je s nimi sám, a oznamuje im všetko, čo vidí, že môžu znieť. Mnohé však nemôže

povedať, pretože učeníci nie sú pripravení, aby to mohli počuť. Jeho hodina už prišla, oni však sú ešte nie pripravení.

2. Kto sa shromáždil v paláci najvyššieho kňaza? Na čom sa usniesli? V. 3-5.

3. Kto im bol v ich hanebnom pláne nápomocný a akú odmenu za to dostal? V. 14-16.

4. Aké prípravy mali učeníci urobiť k blížiacim sa sviatkom? Luk. 22, 7-13.

5. Čo povedal Pán Ježiš učeníkom, keď sa všetci síšili k pripravenej večeri? V. 14-16.

6. Akú neočakávanú zvesť vyriekol Pán potom? Čo sa začali zarmútení učeníci jeden za druhým pýtať? Mat. 26, 21. 22.

7. Čo povedal Ježiš o mužovi ktorý ho mal zradiť? V. 24.

Pán Ježiš bol by Judáša rád zachránil. Táto výpoveď mala Judáša priviesť k srdečnému vyznaniu jeho zločinného zámeru. Teraz mal vhodnú príležitosť, aby svoju vinu vyznal a našiel odpustenie. Judáš však nechcel, aby mu Pán Ježiš pomohol vymaniť sa z osídíel, do ktorých upadol a svoj hriech nevyznal.

8. Čo sa tiež Judáš pokrytecky pýtal? Akú odpoveď dostal? V. 25.

9. Aký svár povstal medzi učeníkmi? Ktorými slovami ich Pán Ježiš vyviedol z klamu? Luk. 22, 24-27.

10. Ako chválil svojich učeníkov? Čo im zabezpečoval? V. 28-30.

11. Čo potom Pán Ježiš urobil? 13, 3-5.

Vo sviatok bolo zvykom, že služobník umýval hosťom nohy. Pri tejto príležitosti urobil Peter a Ján všetky prípravy k tejto službe. Džbán, misa a uterák na umývanie nôh boli pripravené, ale nebol tu prítomný ani jeden služobník, preto bolo povinnosťou učeníkov, aby túto službu vykonali. Ale každý z nich, povoľujúc ranenej a urazenej pýche, sa rozhodol, že nebude hrať úlohu služobníka. Všetci prejavili neci-

teľnú ľahostajnosť a zdalo sa, že si nie sú vôbec vedomí toho, že by tu pre nich bola nejaká služba. Svojím mlčaním naznačili, že sa nechcú pokoriť. — Opásanie bolo známkou otroka, ktorý obyčajne musel konať službu umývania nôh.

12. Čo povedal Peter, keď k nemu Pán Ježiš prišiel? Čo odpovedal Pán? V. 6. 7.

13. Ako vyjadril Peter svoje pocity? Čo odpovedal Pán Ježiš? V. 8.

14. Ako ukázal Peter ďalej, že Pánovmu konaniu nerozumieme? Ako vysvetľoval Pán Ježiš jeho význam? V. 9-11.

Čo sa týkalo Judáša, bolo Kristovo dielo lásky márne; nie však u ostatných učeníkov. Pre nich to bolo ponaučením pre celý život. Jeho príklad nežnej lásky a zhovievavosti mal vplyv na ich styk s pokúšanými a blúdiacimi. Pri ustanovení dvanástich si učeníci priali, aby Judáš náležal medzi nich a sľubovali si od jeho učeníctva veľmi mnoho... Ale metódy, ktoré chcel v Kristovom diele zaviesť, spočívaly na svetských zásadách a boli ovládané ľudskou múdrosťou.

15. Čo povedal Pán Ježiš, keď učeníkom umyl nohy? Ako im ukázal pravú službu? V. 12-17.

Pán Ježiš si prial, aby učeníci pochopili, že hoci im umyl nohy, nie je to ani v najmenšom na ujmu jeho hodnosti... On, ktorý stál tak vysoko nad nimi, dal službe pravý význam. Nikto nebol tak tak vznešený ako Kristus, a predsa bol to on, ktorý sa snížil k tej najnižšej službe.

Judáš považoval Pána Ježiša pri umývaní nôh za otroka. Významné je, že ho predal za tridsať strieborných, za cenu, ustanovenú za otroka. Za tridsať strieborných — cenu otroka — predal Pána slávy k potupe a smrti.

16. Prečo predpovedal Pán, kto ho zradí? Ktorými dôležitými výrokmí zakončil Spasiteľ svoju reč? V. 18-20.

PAMIATKA SMRTI PÁNA JEŽIŠA — PÁN TEŠÍ SVOJICH UČENÍKOV.

1. Čo robil Pán Ježiš pri večeri? Čo povedal o chlebe a víne, ktoré žehnal? Mat. 26, 26-28.

Hoci Pán Ježiš poznal Judáša od začiatku, predsa mu nohy umyl. A tomuto zradcovi dostalo sa aj tej prednosti, že mohol brať účasť aj na Svätej Večeri...

2. Čo dôležitého povedal o »plode viniča? V. 29.

Pán Ježiš poukazoval učeníkom na dobu, keď s ním budú v kráľovstve Božom. Dôležitú udalosť svojej smrti spojil s druhým príchodom. Dával im nádej, ktorá mala veriacich oživovať až do konca času. 1. Kor. 11, 26.

3. Čo urobil Judáš, keď videl, že jeho zradný úmysel je Pánu Ježišovi známy? Ján 13, 30.

Zmätený a premožený neočakávaným odhalením svojho zločinu, Judáš vstal a opustil miestnosť. Keď odchádzal, riekol mu Pán Ježiš: »Čo robíš, urob rýchle!... A keď vzal skyvu, hneď vyšiel, a bola noc.« Bola noc pre zradcu, keď sa odvrátil od Krista a vyšiel do temnosti. Ešte aj teraz mal Judáš možnosť činiť pokánie. Keď však opustil svojho Pána a učeníkov, rozhodol sám o svojom živote.

4. Čo povedal Spasiteľ, keď Judáš vyšiel von? V. 31-34.

5. Čo poznajú všetci, keď budeme mať Kristovu lásku? V. 34. 35.

Milovať sa navzájom nebolo novým prikázaním. Nikdy však predtým nevidel svet takú lásku, ako bola láska Kristova. Nové v tomto prikázaní bolo: »Aby ste sa milovali na-

vzájom; tak ako som ja vás miloval, aby ste sa aj vy tak milovali navzájom.« Ján 13, 34; Rim. 5, 5; 1. Ján 3, 18. 14.

6. Čo prekvapujúceho povedal Pán Ježiš o jedenástich? Prečo im to povedal? Mat. 26, 31; Ján 13, 19.

Keby bol Pán Ježiš mlčal, nemajúc zdanlivo vedomosť o tom, čo na neho malo prísť, bol by v mysli učeníkov zostal dojem, že ich Majster nemá žiadnu božskú známosť budúcnosti.

7. Ako dokazoval Peter vernosť k svojmu Pánovi? Čo mu však Pán povedal? Mat. 26, 33. 34.

8. Ktorými slovami vyvracal Peter i ostatní učenici túto výpoveď? Čo urobil Pán Ježiš pre Petra, ako mu sám povedal? V. 35; Luk. 23, 31. 32.

Peter sa svojimi slovami približoval stále bližšie, na pokraj priepasti. Stále však dostával výstrahy: Zaprieš, že ma poznáš! Keď Peter v súdnej sieni Pána zaprel a jeho láska a vernosť sa prebudily pod Spasiteľovým pohľadom, plným súcitu, lásky, ale aj smútku, pudilo ho to do záhrady, kde Kristus plakal a modlil sa. Keď slzy ľútosti padaly na trávnik, zmáčaný kvapkami krvi, boly jeho duši oporou Kristove slová: »... ja som prosil za teba, ... A ty, keď sa raz obrátiš, utvrdzuj svojich bratov.«

9. Ktorými slovami potešoval Pán Ježiš zarmútených učeníkov? Ján 14, 1-4.

Účel Kristovho lúčenia bol pravým opakom toho, čoho sa učenici obávali. Nelúčili sa navždy. Chcel im pripraviť miesto a potom zase prísť a vziať si ich k sebe. Zatiaľ, čo by im pripravoval príbytky, mali svoju povahu utvárať podľa obrazu Božieho.

10. Čo tvrdil Tomáš? Ako odpovedal Spasiteľ? V. 5-7.

11. Ktorú pravdu o svojom Majstrovi Filip dosiaľ nepochopil? V. 8-11.

12. Čo povedal Pán Ježiš o skutkoch veriacich? Akú zvláštnu prednosť mali mať? V. 12-14.

Pán Ježiš tým nemienil, že dielo učeníkov by bolo vznešenejšieho rázu než jeho, ale že bude rozsiahlejšie. Nemyslel tým len činenie zázrakov, ale všetko to, čo pôsobením Ducha svätého mali činiť. Kol. 1, 5. 6.

13. Čo budú robiť tí, ktorí ho milujú? V. 15. 21.

14. O čo chcel Ježiš prosiť Otca pre tých, ktorí ho milujú a jeho prikázania ostríhajú? Čo mal pre nich Tešiteľ urobiť? V. 16. 17. 26.

Duch svätý je Kristov zástupca, nie však v ľudskej podobe, ale celkom od nej nezávislý. Ako človek nemohol byť Pán Ježiš všade prítomný. Preto bolo pre učeníkov dobré, že chcel ísť k Otcovi a poslať im Ducha svätého ako svojho nástupcu. V tomto smysle bol im tiež bližšie, než keby bol zostal na zemi.

15. Prečo nemali byť sirotami? Koho môžu veriaci vždy vidieť? V. 18-20.

16. Ako sa prejavuje láska k Pánu Ježišovi? Čo je zasľúbené tým, ktorí ho milujú? Akú dôležitú otázku položil Spasiteľovi Júdas — nie ten Iškariotský? Akú odpoveď dostal? V. 21-23.

17. Čo si prial Pán Ježiš v tejto dobe? Prečo to nemohol uskutočniť? Prečo povedal svojim učeníkom, dokiaľ ešte bol s nimi, čo sa má stať? Ján 16, 12; 14, 25. 29.

18. Čo zanechal Pán Ježiš všetkým verným učeníkom? V. 27

19. Na čo znovu poukazoval? Čo mali učenáci robiť? Prečo? V. 28.

20. Prečo nemohol Pán Ježiš hovoriť s učeníkmi ešte viac? V. 30.

Pán Ježiš ani v najmenšom nesúhlasil so satanom, preto nad ním satan nemal moci a nemohol nad ním zvíťaziť.

21. Čo mal i svet poznať z toho, čo musel Spasiteľ zakúsiť? Čie prikázanie zachovával? Čo nakoniec povedal učeníkom? Čo urobili, prv než opustili sieň? V. 31.; Mat. 26, 30.

Prv než opustili sieň zaspievali chválospev. Spasiteľov hlas nevyznel v smútočnej melódii, ale v radostných zvukoch veľkonočného chválospevu (Žalm 117): »Chváľte Hospodina všetky národy! Zvelebujte ho všetci ľudia! Lebo je preveliká jeho milosť nad nami a pravda Hospodinova na veky. Hallelujah!«

Čtení Bible: Ján 16—Skt. 16.

45. úkol — 11. listopadu 1950.

VINNÝ KMEN A RATOLESTI — NAPOMENUTÍ A ZASLÍBENÍ.

1. K čemu se přirovnával Pán Ježíš? Čím jest Otec? Jan 15, 1.

Pán Ježíš byl se svými učedníky na cestě do zahrady Getsemanské a cestou jim vypravoval o svém poslání na světě. Učedníci měli s ním býti stále v duchu spojení. Aby tomu lépe rozuměli, poukázal jim na kmen vinné révy, kolem níž šli a jejíž listí se lesklo v jasné záři měsíce.

2. Co se mělo státi s každou neplodnou ratolestí? Co s plodnými? V. 2; Zjev. 3, 19.

3. Jak se stávají dítky Boží čistými? V jakém poměru musíme býti k Pánu Ježíši, chceme-li býti jeho učedníky? Co se stává s tím, kdo zůstává na vinném kmenu a co s tím, kdo nikoli? Jan 15, 3-7.

Odstraňuje neplodné větve, poněvadž ostatním jen překážejí, a kdyby tam zůstaly, nepřinesly by žádného užitku. Pokud jest naděje, že by mohly nésti ovoce, věnuje jim Otec

dvounásobnou péčí, ořezává a čistí je. (Viz Luk. 13, 6-9.) Nepřijímají-li však potravu vinného kmene, přirozeně uvadnou a on je musí odstranit. A tak je tomu i s námi. Přestaneme-li mít živé spojení s Kristem, nedostává se nám od něho životní síly a my rovněž od něho odpadneme.

4. Jak uctíváme Otce nejlépe? V. 8; Gal. 5, 22.

5. Co pravil Pán Ježíš o velikosti své lásky k nám? Kdy jedině můžeme v tomto milování zůstat? Co jim připomínal a jak je povzbuzoval? Jan 15, 9-12. 17-21.

6. Co jest největším důkazem lásky k bližnímu? Jakým způsobem staneme se Kristovými přáteli? Vysvětlí rozdíl mezi služebníkem a přítelem! V. 13-15.

7. Co si měli učedníci uvědomiti? Co pravil Pán o ovoci jejich práce? V. 16.

8. Proč byli Židé zvláště zodpovědni za své hrubé jednání k Pánu Ježíši? Koho ve skutečnosti nenáviděli? V. 22-25.

9. Kdo měl vydávati svědectví o jeho díle? V. 26. 27.

10. Proč rozmlouval Pán Ježíš se svými učedníky o budoucích událostech? Jan 16, 1.

11. Co se jim mělo v budoucnosti přihoditi? Proč? V. 2. 3.

12. Proč jim to vše řekl? Proč jim to neřekl na počátku? Co pravil o svém odchodu? Jak působila jeho slova na jednácté? V. 4-6.

13. Co bylo pro učedníky dobré? Proč? Koho jim Pán Ježíš slíbil poslati? Jaké mělo býti dílo Utěšitele? V. 7-11.

14. Komu musil Spasitel přenechatí to, co by sám byl rád učinil? Co měl Duch pravdy mluvit? Koho měl oslaviti? V. 12-14.

Dílem Ducha na věřících jest: 1. Učiti a připomínati (Jan 14, 26). 2. Uváděti ve všelikou pravdu (Jan 16, 13). 3. Vydávati svědectví (Jan 15, 26; Skt. 5, 32). 4. Dávati život (Řím. 8, 11). 5. Občerstvovati (Jan 7, 38. 39). 6. Rozdíleti dary (1. Kor. 12, 7-11). 7. Šířiti v našich srdcích lásku k Bohu (Řím. 5, 5). 8. Působiti v nás to dobré a mravní (Gal. 5, 22, 23).

9. Udíletí moc a sílu (Skt. 1, 8; Řím. 15, 19). 10. Dávati moudrost (Efez. 1, 17).

15. Jak vysvětlil Pán Ježíš výrok: »Z mého vzeml«? V. 15.

Zde vidíme velkou víru Pána Ježíše. Bez domova, bez pozemské cti a bohatství, ano, dokonce několik hodin před smrtí, jakou umírali zločinci, slíbil věřícím podíl na všech bohatstvích a slávě nebes. Poněvadž to bylo Otcovo, považoval to za své, a když jest to jeho, pak jest to i naše. Zřekl se všeho; požadoval všecko. 2. Kor. 8, 9. Opustíme-li jako on všecko, můžeme také všecko požadovati. Řím. 8, 32.

16. Jak objasnil Pán Ježíš učedníkům udání času: »malíčko«? V. 16-22.

17. Jaké zaslíbení dal Pán Ježíš těm, kteří prosí ve jménu jeho? O čem je ujistil? V. 23-27.

18. Jak mluvil? Jaká změna měla po nějaké době nastati ve způsobu jeho učení? V. 25.

19. Od koho přišel Pán na svět? Ke komu šel opět? V. 28.

20. O čem byli nyní učedníci přesvědčeni? Co jim však Pán na to řekl a jak je potěšil? V. 29-33.

Čítanie Biblie: Skt. 17—Řím. 7.

46. úloha — 18. novembra 1950.

POSLEDNÁ KRISTOVA MODLITBA S UČENÍKMI — BOJ V GETSEMANE.

1. Čo urobil Pán Ježíš potom, keď prestal poučovať jednástich? Cituj úvodné slová jeho modlitby! Ján 17, 1.

Tu hovorí Syn Boží k svojmu Otcovi a k nášmu Otcovi (Ján 20, 17). Tejto modlitbe sa nevyrovná žiadna, lebo dýcha božskou láskou k človeku. Rozmýšľajme o tejto modlitbe a

preskúmajme ju podrobne! Každá jej veta má božský význam. Chcime, aby sa Kristova modlitba vzťahovala na každého z nás. Peter, Jakub, Ján a ostatní učeníci zomreli; táto modlitba vzťahuje sa však dosiaľ na tých, ktorí sú »vo svete«, nie však »zo sveta«. Preto je pre nás: Ján 17, 20.

2. Aká moc mu bola daná? Za akým účelom? V. 2.

3. Čo je večný život? Čo konal Pán Ježiš na zemi? O čo prosil Otca? V. 3-6.

4. Čo vedeli a prijali tí, za ktorých prosil? Za koho prosil? Na čo si Pán Ježiš robil nárok? V. 7-10.

5. Ktoré tri prosby mal Kristus k Otcovi za svojich učeníkov? V. 11-19.

6. Za koho Pán ďalej prosil? V. 20.

7. Aký vplyv má mať jednota Kristových nasledovateľov na celé okolie? V. 21-23.

8. Ktorá časť Kristovej modlitby sa dosiaľ nesplnila? Koho svet nepozná, hoci mal príležitosť ho poznať? Čo má v nás byť? V. 24-26; Ján 15, 22.

Keď tá veľká obeť bola dokonaná, vstúpil Kristus k Otcovi, bránil však prijať uctievanie anjelov, skôr než by predložil Otcovi prosbu: »Otče, ktorých si mi dal, chcem, aby, kde som ja, tam aj oni so mnou boli.« Nezabudol ani na chvíľu na svoje sľuby a nezabúda ani dnes; až nadíde jeho chvíľa, príde a poberie si veriacich k sebe.

9. Kam viedol Pán Ježiš svojich učeníkov, keď sa za nich pomodlil? Ján 18, 1.

10. Koho vzal so sebou? Aké pocity sa ho zmocnily? Mat. 26, 36-38.

Smútok, ktorý ho zachvátil, bol taký premáhajúci, taký tiesnivý, že ho skláňal k zemi a naplňoval jeho telo i dušu neoceniteľnou úzkosťou.

11. Čo im povedal, skôr než odišiel sám sa modliť? Ako sa modlil? Luk. 22, 40-42.

Pán sa strachoval hrozného boja, ktorý mal podstúpiť; neľakal sa telesného utrpenia, posmechu a hany, ale strašnej farchy hriechov, ktorá mu skryla Otcovu tvár. Nebolo divu, že sa modlil, aby, ak je možné, tento horký kalich od neho odšúpil. Boh ho preto nezatratil, tak ako neodsudzuje nás, keď ho prosíme vo svojej ľudskej slabosti o vyslobodenie z nejakej ťažkej skúšky. Boh má s nami útrpnosť; pamätá, že sme prach. V tmavej Getsemanskej záhrade nemiloval svojho Syna menej než na jasnej hore premenenia.

12. Čo zistil, keď sa vrátil k učeníkom? Čo im znovu povedal? Čo urobil potom? Mat. 26, 40-42.

Len krátko predtým Peter sľúbil, že je ochotný s Pánom Ježišom ísť do žalára alebo aj zomrieť; teraz s ním nemohol ani malú hodinku bdieť.

13. Kto prišiel Pána Ježiša posilniť? Aký veľký bol jeho duševný boj? Luk. 22, 43. 44.

Boh trpel so svojím Synom, anjeli pozorovali jeho hrozný boj. V nebesiach nastalo ticho, neznela ani jedna harfa. Zástupy anjelov v nemej bolesti pozeraly na Otca, ktorý svojmu milovanému Synovi odňal lúče svetla, lásky a velebnosti, lebo ho od neho delily hriechy celého sveta.

Anjel, ktorého Boh poslal, nemohol jeho farchu zmenšiť, nemohol sňať bremeno so Spasiteľovho srdca, ale prinášal mu od Otcovho trónu posilnenie a povzbudenie.

14. V akom stave našiel učeníkov, keď sa opäť vrátil V. 45.

15. Čo urobil po tretí raz? O čo sa znovu modlil? Mat. 26, 44.

16. Čo povedal učeníkom, keď k nim prišiel po tretí raz? Mar. 14, 41.

17. Komu mali teraz ísť v ústrety? V. 42.

PÁN JEŽIŠ ZRADENÝ, ZAJATÝ A PREDVEDENÝ PRED ANNÁŠA.

1. Kto prišiel do Getsemanskej záhrady, keď Pán Ježiš a učeníci tam ešte boli? Ako vedel Judáš, kde má Pána hľadať? Ján 18, 2. 3.

2. Čo sa ich Pán Ježiš pýtal? Aká bola ich odpoveď? Čo sa stalo, keď Pán povedal: »Ja som!«? V. 4-6.

Keď odpovedal: »Ja som!«, postavil sa anjel, ktorý mu slúžil, medzi neho a zástup. Božské svetlo ožiarilo Spasiteľovu tvár. Vrahovia nemohli zničiť Božiu slávu. Ustúpili. Kňazi, najvyšší, vojaci, áno aj Judáš padli na zem ako mŕtvi.

Ale anjel odstúpil a svetlo zmizlo. Pán Ježiš mal priležitosť uniknúť; on však zostal kludný, odhodlaný. Ako oslávenec stál tu medzi surovým zástupom, ktorý teraz bezmocne ležal pri jeho nohách. Učeníci onemeli údivom a bážňou.

3. Čo sa ich Pán Ježiš znovu pýtal? Čo povedali? Čo odpovedal Pán? V. 7-9.

4. Aké znamenie zrady dal Judáš svojmu zástupu? Ako ho Pán Ježiš pokarhal? Luk. 22, 48; Mat. 26, 48. 49.

Keď si pomyslíme, že Judáš bol často svedkom Kristovej zázračnej moci a že vedel, že Kristus vie čítať v ľudských srdciach, zdá sa nám naozaj zvláštne, že sa pokúšal týmto spôsobom zradiť svojho Pána. Jeho čin svedčí o zaslepujúcej, zatvrdzujúcej moci hriechu.

5. Čo urobili na to vojaci? Mat. 26, 50.

6. Čo sa pýtali niektorí z jeho učeníkov? Čo urobil Peter, nevyčkajúc odpovede? Ako napravil Pán tento prenáhlený čin? Luk. 22, 49-51; Ján 18, 10.

7. Ako pokarhal Petra? Ako si bol istý starostlivosťou svojho Otca? Ján 18, 11; Mat. 26, 52-54.

8. Ako pokarhal tých, ktorí ho zajali? Čo povedal o tejto hodine? V. 55. 56; Luk. 22, 53.

9. Kam odviekli vojaci Pána Ježiša? Čo urobili jeho učeníci? Ján 18, 12-14; Mar. 14, 50.

Teraz bol Pán Ježiš privedený k Annášovi, bývalému najvyššiemu kňazovi, ktorý bol Valeriom Gratom sosadený a na jeho miesto bol dosadený Jozef (Kaifáš), Annášov zať. Zdá sa však, ako by Židia boli Annáša stále ešte považovali za právoplatného najvyššieho kňaza.

10. Akú otázku dostal Pán Ježiš? Ako odpovedal? Ján 18, 19-21.

11. Ako potupne zaobchodil s Pánom Ježišom jeden služobník? Čo mu na to Pán Ježiš povedal? V. 22. 23.

12. Kde poslal Annáš Spasiteľa? Kto išiel za ním? V. 24; Luk. 22, 54.

Čtení Bible: 1. Kor. 12—Gal. 2.

48. úkol — 2. prosince 1950.

PŘED KAIFÁŠEM A VYSOKOU RADOU — PETR ZAPÍRÁ PÁNA — SMRT JIDÁŠOVA.

1. Jaký byl výsledek vlyslechu Pána Ježiše? Jak svědčili svědkové? Mar. 14, 55-59.

Vysoká rada byla současně soudním dvorem židovským, neměla však právo, vynášet rozsudky smrti. A byla to právě smrt Páně, již chtěli přivoditi. Bylo proto ujednáno, aby se o něm něco řeklo, za co by jej vysoká rada mohla uznati vinným smrti; a aby mohl býti takový rozsudek vyneszen, hleděli dokázati, že dělal spiknutí proti římské vládě. Avšak

v oné strašlivé noci, kdy se rozpoutalo všecko nepřátelství lidstva, všechny moci pekla, nemohl býti přes všechny lži usvědčen z žádného zločinu ani jinak obviněn. Jediné, na co se zmohli, bylo, že chybně vykládali jeho obraznou řeč. Jakým svědectvím pro něho jest tato jediná křivá a nesouhlasící obžaloba!

2. Jak se zachoval Pán Ježíš, když jej Kaifáš vyslýchal? Jakým způsobem donutil jej Kaifáš posléze k odpovědi? Co způsobila Ježíšova odpověď? V. 60. 61; Mat. 26, 63; Mar. 14, 62-64.

3. Jakému hanebnému jednání byl pak Pán Ježíš vystaven? V. 65; Luk. 22, 63.

Ti, kteří měli Pána Ježíše střežiti, sami mu počali ubližovati, a vysoká rada to dovolila. Pán Ježíš nebyl dosud ani odsouzen, byl pouze ve vyšetřování; mimo to bylo souzení v noci zakázáno. Výslech v noci byl neplatný a spravedlivý soud by nebyl dopustil urážky a zlé nakládání s obžalovaným. Pán však všecko snášel mlčky — pro nás.

4. Co pravili vojáci a služebníci Petrovi, který stál neda- leko? Jan 18, 18; Mar. 14, 66. 67.

5. Jak odpověděl? Mar. 14, 68a.

6. Co se stalo ihned po jeho zapření? V. 68b.

7. Z čeho jej ještě dvakrát obviňovali? Jak se Petr zachoval? Co dokonce učinil? Co následovalo potom? V. 69-72.

8. Jak ukázal Pán Ježíš, že ví o Petřově hříchu? Nač se Petr ihned upamatoval? Luk. 22, 61.

9. Jak to Petra dojalo? Luk. 22, 62.

Sotvaže vyšlo zaklínání z úst Petrových, zazpíval hlasitě kohout a Pán Ježíš pohléděl smutným pohledem na Petra... Když Petr viděl tento bledý, trpící obličej a laskavé, od- pouštějící oči, bylo mu, jakoby šíp proníkl jeho srdce. Vzpo-

mněl si na slova svého Mistra a jeho hrud' se naplnila velkou bolestí a ponížením. Odešel do ticha Getsemanské zahrady a tam vyplakal svůj upřímný žal.

10. Co učinili ráno přední kněží a starší z lidu? Luk. 22, 26.

11. Které dvě otázky předložili Pánu Ježíši? Jaký byl výsledek jeho výslechu? V. 67-71.

12. Co učinil Jidáš, vida, že vysoká rada Pána Ježíše odsoudila? Co doznal? K jakému zoufalému kroku dohnala ho nectelná odpověď kněží? Mat. 27, 3-5.

Vyznání Jidášovo bylo ve skutečnosti jasnou obžalobou proti kněžím a starším, že jej podplatili.

13. Co se stalo s penězi? Které proroctví se tím naplnilo? V. 6-10.

Čítanie Biblie: Gal. 3—2. Tes. 3.

49. úloha — 9. decembra 1950.

PÁN JEŽIŠ PRED PILÁTOM A HERODESOM.

1. Kde odvieďli Pána Ježíša, keď ho vysoká rada odsúdila? Čo sa pýtal Pilát Iudu? Čo mu odpovedali? Mat. 27, 1. 2; Ján 18, 29. 30.

Vysoká rada odsúdila Pána Ježíša pre rúhanie; nemohla ho však nechať usmrtiť. Rozsudok smrti mali teraz vysloviť Rimania.

Zdá sa, že ich Pilátova otázka postrašila a zarazila. Ich doterajšie konanie bolo tajné a podľa rímskych zákonov smelo sa také prejednávanie diať len verejne; tiež prejednanie pred vysokou radou malo formu vyšetrovania zločincina, ale rímsky výsluch mohol sa konať len na základe určitého obvinenia.

**2. Akú ráznu odpoveď im dal Pilát? Aké pokorujúce do-
znanie museli urobiť? Ktoré Kristove slová sa tým naplnily?
V. 31. 32.**

Pilátova odpoveď mala Židom pripomenúť, že sú podda-
ným národom. Napriek tomu predsa zatratili Ježiša Krista —
Vykupiteľa. Pán Ježiš mal zomrieť smrťou kríža.

3. Z čoho ho potom obviňovali? Luk. 23, 2.

**4. Aký rozhovor rozvinul sa medzi Pilátom a Pánom Je-
žišom? Ján 18, 33-37.**

**5. Ako sa pokúšal Pilát vyhnúť sa moci pravdy? Čo ozná-
mil ľudu? V. 38. 39.**

Pilát nemal v tejto chvíli ani jediná myšlienku na odsú-
denie Pána Ježiša. Vedel, že Židia ho obžalovali z nenávisťi
a predsudku. Poznal svoju povinnosť; spravodlivosť žiadala,
aby Pán Ježiš bol ihneď prepustený na slobodu, ale Pilát sa
obával, žeby tým upadol do nenávisťi ľudu. Keby sa bol brá-
nil vydať Pána Ježiša do ich rúk, nastala by vzbura a toho
sa obával.

**6. Ako sa zachoval Pán Ježiš ku všetkým obžalobám?
Ako pôsobilo jeho mlčanie na Piláta? Z čoho obviňovali Židia
Pána Ježiša ďalej, keď im Pilát povedal, že na ňom nena-
chádza nijakej viny? Mat. 27, 12-14; Luk. 23, 5.**

**7. Čo sa pýtal Pilát o osobe Pána Ježiša? Kde ho potom
poslal? Prečo sa Herodes zaradoval? Luk. 23, 6-8.**

Herodes, o ktorom je tu reč, bol Herodes Antipas, syn
Herodesa Veľkého. Bol bratom Archelaua. Jeho život bol cel-
kom bezzásadný a od času, kedy nechal usmrtiť Jána Krsti-
teľa, ešte horší.

**8. Čo sa pýtal Pána Ježiša? Čo robili prední kňazi a zá-
konníci? Ako zaobchádzal Herodes s Pánom Ježišom, keď nič
nepovedal? V. 9-11.**

**9. Čo spôsobilo toto jednanie medzi Pilátom a Herodesom?
V. 12.**

Nepriateľstvo medzi Pilátom a Herodesom možno si vysvetliť na základe Luk. 13, 1. Pilát zasahoval svojou súdnou mocou do Herodesovho územia a to vzbudzovalo jeho nenávisť. Túto chybu Pilát uznal a na dôkaz toho poslal Ježiša Herodesovi a Herodes prejavil svoje smierenie tým, že Spasiteľa poslal nazpät k Pilátovi.

10. Čo urobil Pilát, keď Pán Ježiš prišiel nazpät? Čo povedal predným kňazom a úradným osobám? Čo chcel urobiť, aby ich uspokojil? V. 13-16.

11. Čo bolo zvykom na Veľkú noc? Aký ďalší pokus urobil Pilát, aby mohol Ježiša prepustiť? Akú voľbu predložil ľudu? Koho si vyvolili? Mat. 27, 15-17; Luk. 23, 18. 19.

12. Kto vystríhal Piláta? Mat. 27, 19.

13. Akým hanebným spôsobom usilovali sa Židia o Ježišovu smrť? Akú voľbu im Pilát znovu predložil? S akým výsledkom? V. 20. 21; Ján 18, 40.

14. Čo sa Pilát potom pýtal? Akú odpoveď dostal? Ako prejavil Pilát po tretí raz svoju náklonnosť k Pánu Ježišovi? Čo ľud stále žiada? Luk. 23, 22. 23; Mat. 27. 22. 23.

15. Čo urobil Pilát, chtiac od seba odvrátiť zodpovednosť? Ktorými slovami vzali Židia túto hroznú zbraň na seba? V. 24. 25.

O tridsať rokov neskôršie bol na tom istom mieste vynešený rozsudok nad tisícmi Židov. A potom stá a stá križov nieslo ich telá. Tak hrozne sa nich skoro vyplnilo ich pranie: »Jeho krv na nás a na naše deti!«

16. Ako rozhodol nakoniec Pilát o Pánu Ježišovi? V. 26; Luk. 23, 24. 25.

PILÁTOV POSLEDNÝ MÁRNY POKUS — UKRIŽOVANIE — JEŽIŠOVA SMŔŤ A POCHOVANIE.

1. Rozprávaj, ako sa vojaci Pánovi posmievali! Čo potom urobil Pilát, aby vzbudil súcit s trpiacim Spasiteľom? Prečo Pilát predsa podľahol, hoci bol presvedčený o Ježišovej nevine? Ján 19, 1-6; Mat. 27, 27-30.

Pána Ježiša vzali do súdnej budovy čiže do pretoria. Celý zástup sa shromáždil okolo neho a posmieval sa mu. Mal za sebou už 6 výsluchov: pred Annášom, Kaifášom a pred vysokou radou v noci a ráno pred Pilátom, pred Herodesom a znovu pred Pilátom. Konečne na ukľudnenie žalobcov, bol nad ním vynesený rozsudok. Napriek tomu urobil Pilát ešte jeden pokus, aby vážna zachránil, pretože sa ho obával a vedel, že je nevinný.

Pilát sa ešte raz snaží Pána Ježiša zachrániť; ešte raz hovorí: »Nenachádzam na ňom nijakej viny.« Ešte raz čaká, váha, až na koniec podlieha. »Hľa, človek!« Poukázal na Pána Ježiša a chcel vzbudiť útrpnosť s ním a pohľadom na neho ľud presvedčiť, že je nevinný. Bolo to ako by chcel povedať: Hľadte, Muž, ktorého obviňujete, je oblečený do nádherného ako by kráľovského rúcha! Bol bičovaný, posmievali sa mu, a všetko trepezlivo znášal. Hľadte, aký je kľudný, pokojný, mierny! Hľadte, ako jeho telo krváca, jeho hlava je tŕňami rozpichaná! A on zostáva tichý a trepezlivý! To je Muž, ktorého ste obžalovali; teraz stojí pred vami, aby ste videli, že je nevinný!

2. Ako ospravedlňovali vrahovia Piláta? Ako zaúčinkovalo na Piláta ich odvolanie sa na zákon? Aký rozhovor sa rozvinul potom medzi ním a Pánom Ježišom? Ján 19, 7-11.

3. Ktorým tvrdením zmariли Židia posledné Pilátove pokusy o prepustenie Ježiša? Čo im však povedal? Ako dokázali Židia svoje hrozné odpadnutie? V. 12-15.

Pilát už predtým vydal Pána Ježiša vojakom, aby ho ukrižovali. Ale ešte raz sa pokúšal pohnúť Židov, aby Ježiša prepustili. Ich srdce však nepripúšťalo žiadny súcit, áno, oni dokonca popierali vládu Božiu. Opovrhli Božím zástupcom, žiadali jeho smrť a riekli: »Jeho krv na nás a na naše deti!«

4. Čo urobili s Pánom Ježišom, keď sa mu posmievali? Koho prinútili niesť kríž, ktorý bol zoslabnutému Spasiteľovi ťažký? Čo povedal ženám, ktoré nad ním plakaly? Mat. 27, 31. 32; Luk. 23, 27-31.

»Lebo ak toto robia na zelenom strome, čo bude potom na suchom!« Zeleným stromom znázorňoval Spasiteľ samého seba, nevinného Vykupiteľa. Keď Boh svolil, aby jeho hnev prišiel na jeho milovaného Syna a aby bol tento za hriechy ľudu ukrižovaný, o čo viac musí trpieť hriešnik, ktorý zotráva vo svojich hriechoch? Všetci nekajúci a neveriaci musia zakúsiť utrpenie, ktoré sa nedá slovami vylíčiť.

5. Čo mu dali piť, keď prišli na Golgotu? Kto bol s ním ukrižovaný? V. 32. 33; Mat. 27, 33. 34.

Bohaté ženy za svoje peniaze obstarávaly tento omamný nápoj; (silné víno, miešané s myrhou), ktorý zo súcitu podávaly všetkým odsúdencom. Keď ho však ponúkli Pánu Ježišovi a on poznal, že by otupil jeho nervy a zatemnil jeho myseľ, aby necítil svoje bolesti, odmietol. Stál smrti zoči-voči a chcel jej horkosť zakúsiť pri plnom vedomí.

6. Ako sa Pán Ježiš modil za svojich nepriateľov? Luk. 23, 34.

7. Aký nápis dal Pilát na kríž? Kto mal proti tomu námietky? Čo odpovedal Pilát? Ján 19, 19-22.

8. Čo urobili vojaci s Ježišovým rúchom? Ktoré písmo sa

tak naplnilo? Ako sa mu mnohí posmievali? V. 23. 24; Mat. 27. 39-42.

9. Čo robili tiež obaja lotri? Ako pôsobilo Kristovo jednanie neskoršie na jedného z nich? Akú prosbu mal k Pánu Ježišovi? V. 44; Luk. 23, 39-43.

Pôvodný text znie: »Rozpomeň sa na mňa, Pane, keď prídeš do svojho kráľovstva!« V Kristovej odpovedi musí čitateľ sám vidieť, ku ktorej časti vety náleží slovo »dnes«, či k prvej alebo poslednej. Môže náležať len k prvej, lebo vieme, že ani lotor ani Pán Ježiš v ten deň neboli v raji. Ešte ráno v deň zmŕtvychvstania povedal Pán Márii: »Nedotýkaj sa ma, lebo som ešte nevstúpil hore k svojmu Otcovi.« (Ján 20, 17.) Je to, ako by Spasiteľ lotrovi povedal: Dnes, v deň mojej slabosti a hanby, máš toľko viery, aby si prosil, a ja mám dnes moc ti odpovedať. Prosiš, aby som sa na teba rozpomenul, keď prídem do svojho kráľovstva: Budeš teda v mojom kráľovstve, budeš so mnou v raji.

10. O ktorých troch ženách je zmienka, že stály pri kríži? Ako sa staral Pán Ježiš o svoju matku? Ján 19, 25-27.

11. Opíš posledné chvíle zo života Pána Ježiša! V. 28-30; Luk. 23, 45. 46; Mat. 27, 46-49.

Šiesta hodina, ktorú Ján uvádza (Ján 19, 14), zdá sa byť rímskym časom čiže šiestou hodinou rannou. Ján písal svoje evanjelium o mnoho neskoršie než ostatní evanjelisti. Podľa Matúša bola šiesta hodina poludnie. Slnko sa zatmelo; celá príroda sa zatriasla pri smrti svojho Stvoriteľa. Nebesia boli zahalené do smútočného rúcha, tma trvala od poludnia až do tretej hodiny popoludňajšej. Nebolo to zatmenie slnka, lebo úplné zatmenie slnka nemôže na žiadnom mieste trvať dlhšie než štyri minúty, a toto zatmenie trvalo tri hodiny. V Haleho Chronologii, sv. I, str. 70, citované z jednej starej rímskej listiny, písanej Aureliom Cassioderiom, senátorom, okolo r. 514 po Kr., čítame: »Za konzulátu cisára Tiberia Augusta V.

a Eliáša Sejena (r. 31 po Kr.), trpel náš Pán Ježiš Kristus dňa 8. kalendárneho mesiaca apríla (25. marca), a vtedy bolo také zatmenie slnka, aké predtým nikdy nebolo!»

Hale pokračuje: »S týmto rokom a s týmito dňami shoduje sa tiež koncil z Cezarey r. 196 alebo 198 po Kr., Alexandrinská kronika, Maximus Monadeus, Nicoferus Constantinus, Cedremus; a o tomto roku, hoci o inom dáte hovorí tiež Eusebius, Epifanius, Kepler, Bucher a Petavius. Zatemnenie slnka muselo byť nadprirodzené čo do rozmeru, trvania a pomeru spinu mesiaca k slnku. Bolo pozorované v Heliopolis v Egypte Dionýziom Areopagitským, ktorý bol neskoršie Pavlom v Athénach obrátený (Skt. 17, 34). Tento opisuje v liste mučeníkovi Polykarpovi svoj a svojho sprievodcu úžas nad týmto zjavom. Pripisovali to podivnému prechádzaniu mesiaca pred slnečným kruhom. Apollofanos zvolal, ako by tušil príčinu: »Toto, ó Dionýzius, sú zmeny božských udalostí!« Dionýzius odpovedal: »Buď trpí božstvo, alebo cíti s trpiacimi!« A tohoto trpiaceho označuje, podľa podania Michala Syncella, ako »neznámeho Boha, pre ktorého utrpenie celá príroda bola zatemnená a triasla sa.« Haleho Chronologia, sv. III., str. 230.

Kristov výkrik na kríži označuje najvyšší bod hroznej doby boja. Bolo to volanie zástupcu hriešnika, ktorý trpel namiesto nás a bol premožený hroznou farchou hriechov celého sveta. Zdalo sa, ako by sa Boh navždy odvrátil od svojho Syna a v poslednej hodine skúšky ho opustil. Ale prítomnosť Božia bola skrytá v tme, ktorá pokryla zem. Boh a svätí anjeli obklopovali kríž; Otec bol pri svojom Synovi, hoci skryl svoju prítomnosť pred ľudskými zrakmi. Keby jeho sláva prenikla mračná, boli by všetci diváci zničení. Boh prikryl hustou tmou muky svojho Syna. — Všetci, ktorí videli Kristovo utrpenie, boli presvedčení, že bol Bohom: Kto videl jeho tvár, nemohol na ňu zabudnúť. Kristova tvár zjavovala nevinu, čistú lásku — obraz Boží. Jeho nepriatelia však na to nedbali a keď rúhajúce sa zástupy niekoľko hodín pozeraly

na Kristovo utrpenie, zakryl ho Boh milostive akoby plášťom.

Pán Ježiš vyslovil na kríži týchto sedem viet: 1. »Otče, odpusť im, lebo nevedia, čo robia!« 2. »Ameň ti hovorím dnes, budeš so mnou v raji!« 3. »Žena, hľa, tvoj syn! Hľa, tvoja matka!« 4. »Môj Bože, môj Bože, prečo si ma opustil?« 5. »Žiznim!« 6. »Dokonané je.« 7. »Otče, do tvojich rúk kladiem svojho ducha.f

12. Čo sa stalo, keď Pán Ježiš zomrel? Aká udalosť nasledovala v deň ukrižovania? Ako pôsobily tieto podivné udalosti na stotníka a na Iud? Mat. 27, 50-54; Luk. 23, 47. 48.

Keď Pán Ježiš zomrel, otvorily sa pri zemetrasení hroby. Mŕtvi z hrobov však nevstávali. Hriech uzavrel hroby Iudí; Kristus však zomrel, aby Iudí z hriechu vykúpil; teraz teda byly hroby otvorené, ale mŕtvi nevyšli skôr, dokiaľ Kristus, prvotina, nevstal z mŕtvych.

13. Ktoré ženy sú zvlášť uvedené ako svedkyne týchto vecí? Mar 15, 40. 41.

14. S akou žiadosťou prišli k Pilátovi ešte v ten deň? Ako vyhovel tejto prosbe? Prečo nepolámali vojaci tiež Kristove kosti? Ján 19, 31-34.

Vtedy ukrižovaným lámali nohy pomocou kyja alebo kladiva. To síce nespôsobilo ešte smrť, ale hneď na to zasadili umierajúcemu ranu mečom alebo kopijou, ktorá urobila koniec jeho bolestiam. »Lámanie hnatov« prináležalo ešte k trestu.

15. Aké svedectvo vydal Ján? Ako naplnil Pán Ježiš Písmo? V. 35-37.

16. Kto prišiel k Pilátovi žiadať Kristovo telo? Čomu sa Pilát divil? Kto pomohol Jozefovi pochovať Spasiteľovo telo? Ján 19, 38-42; Mar. 15, 44-46.

Zprávy o Jozefovi, ktoré evanjelisti podávajú, sú od seba celkom nezávislé, a predsa si neodporujú, hoci v každej z nich

je uvedená iná podrobnosť. (Luk. 23, 50. 51; Mat. 27, 57; Mar. 15, 43). Zdá sa, že hoci bol Jozef členom vysokej rady, nezúčastnil sa shromaždenia, keď bol Pán Ježiš vypočúvaný. Ale v čase veľkej núdze predstupuje smelo a ako úradná autorita žiada telo Pána Ježiša a kladie ho do vlastného nového hrobu.

Nikodém prišiel po prvý raz k Pánu Ježišovi v noci, ale táto noc priniesla svetlo jeho duši. Len on, ako člen vysokej rady, mohol sa odvážiť žiadať vysokú radu, aby sa s Pánom Ježišom správne zaobchádzalo. »Či snáď náš zákon súdi človeka, prv než sa od neho dozvie, čo robil?!«, povedal; a teraz v dobe nebezpečenstva a núdze prichádza a stavia sa na stranu Ukrižovaného.

17. V ktorý deň bolo ukrižovanie? Ktorý deň sa blížil? Kto bol prítomný pri Ježišovom pohrebe? Luk. 23, 54. 55; Mat. 27, 61.

18. Čo urobili Židia, pučení nenávisťou a strachom? V. 62. 63.

Svojím jednaním prezradili, že mŕtvy Kristus im pôsobi práve toľko úzkostí ako žijúci. Hoci prekrútili jeho výroky, predsa správne tušili, čo mienil Kristus zborením chrámu a jeho vystavaním v troch dňoch. Jeho prehlásenie im pôsobilo starosti, rozhodli sa teda urobiť bezpečnostné opatrenia.

Čtení Bible: Žid. 6—1. Petr. 5.

51. úkol — 23. prosince 1950.

ZMRTVÝCHVSTÁNÍ — NÁVŠTĚVNÍCI U HROBU — PÁN JEŽÍŠ ZJEVUJE SE UČEDNÍKŮM.

1. Co se stalo na druhý den zrána? Jak působila přítomnost anděla na římskou stráž? Mat. 28, 2-4.

2. Kdo přišel první den v týdnu ke hrobu? Za jakým účelem? V. 1; Mar. 16, 1. 2.

3. Která otázka je cestou znepokojovala? Co našli, když přišli k hrobu? V. 3. 4.

4. Co učinila Marie Magdalena? Kdo se jim zjevil a co jim řekl? Jan 20, 1. 2; Luk. 24, 3-5; Mat. 28, 5.

5. Které poselství jim anděl zvěstoval? Co přikázal ženám? Jak se zachovaly? V. 6-8; Luk. 24, 6-8; Mar. 16, 7. 8.

»Ale jděte, povězte učeníkům jeho i Petrovi.« Pán nezapomíná na ubohého, kleslého, avšak kajícího Petra! Náposledy ho viděl po třetím zapření. Když vstal z mrtvých, pamatuje na svého smutného učedníka, a aby se Petr nedomníval, že se Pán po něm netáže, zaslá mu zvláštní zprávu o svém zmrtvýchvstání. A téhož milujícího, soucitného Spasitele máme ještě dnes.

6. Vypravuj, co učinil Petr a Jan, jakmile uslyšeli od Marie zprávu o zmrtvýchvstání! Co učinili u hrobu? Co učinili, když se přesvědčili, že tam Pán Ježíš není? Jan 20, 3-10.

Petr viděl roucho »obzvláště svinuté na jednom místě«. Bůh jest Bohem pořádku. Ani v hrobě nezanedbal Kristus nepořádek. Toto svinuté roucho vyvrací živé vypravování žoldnéřů, že tělo Kristovo bylo ukradeno. Zloději by jistě nebyli měli čas, uvést hrob do pořádku.

Při návštěvě u hrobu jeví se jasně povahový rozdíl obou učedníků, Petra a Jana. Petr, rychlý a netrpělivý, jde ihned do hrobu, Jan, opatrnější a rozvážný, hledí pouze do hrobu a teprve později tam vstupuje.

7. Jak se zjevil Pán Ježíš Marii? Která utěšující slova k ní promluvil? Jak přijali učedníci slova Marie, když jim vyprávěla, že Pán Ježíš vstal z mrtvých? V. 11-18; Mar 16, 10. 11.

Učedníci odešli domů, ale Marie zůstala u hrobu. Ne-

mohla se vrátiti domů. Stratila svého Pána, a nemohla ustati dříve, dokud by jej nenašla. Zůstala u hrobu a plakala. Takovým zarmouceným duším se Pán rád zjevuje. Když ještě plakala, přišel Pán se slovy útěchy k ní. Byla první, která jej po jeho zmrtvýchvstání mohla pozdraviti. Mar. 16, 9.

8. Koho potkal Pán Ježíš dále? Jaký rozkaz dal jim pro učedníky? Jak přijali učedníci jejich zprávu, že viděli Pána Ježíše? Luk. 24, 9-11; Mat. 28, 9. 10.

9. Jakou zprávu obdrželi v této době přední kněží? Na čem se vysoká rada usnesla? Kterou falešnou zprávu roznesli? V. 11-15.

10. Kam šli dva učedníci v den zmrtvýchvstání? O čem rozprávěli? Kdo se k nim připojil? Luk. 24, 13-16.

»Oči jejich držány byly« sklamanými nadějemi. Byly smutní a znepokojeni zprávami, které slyšeli o otevřeném hrobě a o zmizelém Spasiteli. — Tak jest božský Mistr vždy s námi v našich těžkostech a zkouškách; oči naše jsou však často drženy nevěrou a nevidí jej.

11. Co se jich tázal? Co odpověděli na jeho otázku? Jak otevřel jejich rozum? V. 17-27.

Kdyby jim byl Pán ukázal zraněné ruce anebo se jim nějakým nadpřirozeným způsobem zjevil, byl by je mohl snadno přesvědčiti o svém zmrtvýchvstání. On však nechtěl, aby věřili jen na základě nějakého viditelného nebo podivného oznámení, nýbrž na základě Písma svatého. Tak máme i my věřiti v něho nikoli proto, že jsme viděli divy a zázraky, nýbrž proto, že jsme založení na prostých slovech Písma.

12. Co učinil Pán Ježíš, když se přibližovali k městečku? Oč jej prosili oba učedníci? Kdy konečně Pána poznali? Co řekli po jeho odchodu? V. 28-32.

Toužíme tak po přítomnosti Kristově, že jej prosíme, aby u nás zůstal? Jak často prosíme nějakého přítele, aby k nám

přišel anebo zůstal na delší čas! Nebyl by Pán Ježíš častěji naším průvodcem ve věcech denního života, kdybychom jej snažněji prosili?

13. Kam šli potom oba učedníci? V jaké rozmluvě zastihli učedníky? Jak působilo nyní jejich vyprávění na shromážděné? V. 33-35; Mar. 16, 12, 13.

14. Kdo se jim zjevil, když ještě o tom mluvili? Jak to na ně působilo? V. 14; Luk. 24, 36, 37.

15. Jak káral jejich nevěru? Jak se pokoušel přesvědčiti je o své skutečné přítomnosti? Jaký další důkaz jim ještě dal? V. 38-43.

16. Jaké pocity zmocnily se nyní učedníků? Jan 20, 20.

17. Jaké poselství útěchy jim dal? Co jim zdědil? Jakou moc jim dal? V. 21-23.

18. Který učedník nebyl tehdy přítomen? V. 24.

19. Co řekl Tomáš, když mu učedníci vyprávěli, že viděli Ježíše? V. 25.

Čítanie Biblie: 2. Petr. 1—Zj. 22.

52. úloha — 30. decembra 1950.

PÁN JEŽIŠ SA OPĚT ZJAVUJE SVOJIM UČENÍKOM — JEHO NANEBEVSTÚPENIE.

1. Kedy sa Pán Ježíš opäť zjavil svojim učeníkom? Čo vravel Tomášovi, ktorý bol tiež prítomný? Čo tento odpovedal? Ako ho mierne pokarhal a čo povedal o požehnaní viery? Ján 20, 26-29.

2. Učinil Pán Ježíš ien menované divy? Prečo sú tieto zaznamenané? V. 30, 31.

3. Čo urobili zanedlho niektorí učeníci? Aký mali úspech? Kto im prišiel ráno na pomoc? Ján 21, 1-6.

4. Čo poznali teraz učenci? Čo hneď urobili? Čo im medzi tým Pán na brehu pripravil? V. 7-13.

5. Koľkokrát sa zjavil Pán Ježiš svojim učeníkom po svojom zmrtvýchvstaní? V. 14.

6. Čo sa pýtal Pán Ježiš Petra po obede? Čo tento odpovedal? Čo mu Pán rozkázal? Čo sa ho opýtal po druhý raz a po tretí raz? Čo povedal Peter? V. 15-17.

7. Ako Pán Ježiš Petrovi naznačil, akou smrťou zomrie? Čo chcel vedieť Peter o Jánovi? Ako mu Pán Ježiš odpovedal? Ako si učenci vykladali slová Pána Ježiša? V. 18-23.

Spasiteľ poukazuje Petrovi na jeho mučenícku smrť na kríži. A neskoršie zprávy (Origenus) dokonca potvrdzujú, že bol ukrižovaný dolu hlavou. Snáď sa to stalo na Nerónov rozkaz, aby jeho smrteľné muky boli väčšie, možno tiež na jeho skromné prianie, aby nezomrel v tej istej polohe ako jeho Pán.

8. Čo je povedané o evanjeliu, ktoré Ján písal a o jeho svedectve? V. 24.

9. Kde sa síšli učenci posledný raz s Pánom Ježišom? Čo robili niektorí z prítomných? Mat. 28, 16. 17.

Pravda, nie je mysliteľné, že by bol pochyboval jeden z jedenástich; pochybovač musel byť medzi tými, ktorí sa behom času okolo Pána nashromaždili. Možno, že to bol jeden z tých 500 bratov, o ktorých píše Pavol.

10. Ktoré ukludňujúce slová k nim hovoril? V. 18.

Iný preklad hovorí: »Daná mi je všetka autorita.« V pôvodnom texte nerozumie totiž: nynamis, moc, ale exousia, autorita, právo použiť moc. Uvedomili sme si už, koľko moci je na zemi? Vo vetre je moc; môže ho niekto ovládnuť? Moc je v prírode, v dvíhaní vln, vo vzraste bylín na poliach. V oblakoch je moc. Moc je v horúčosti, v ktorej sa roztopí aj najtvrdšie železo. Moc sa skrýva v mohutných prúdoch vôd.

Spomeňme si na milióny žiariacich telies, ktoré osvecujú nebo; na tento svet, ktorý sa točí okolo svojej osi; na slnko na svojej večnej ceste; spomeňme si na moc, ktorá tým všetkým hýbe. Nikto nemôže porozumieť, ako sa slnko raz mohlo zastaviť; keď však niekto môže pochopiť, kto ho udržuje v pohybe, ten tiež vie, ako mohlo zostať stáť. Každá moc vesmíru, každá moc nad ľuďmi, každá moc nad všetkým je v Stvoriteľových rukách. Nad vetrom nemáme moci, jeho slovo však vietor upočúvnul. Nad vlnami nemáme moci, ale na jeho rozkaz »nastalo veľké utíšenie«. Nad rôznymi chorobami nemáme moci, on však prehovoril na chorého a tento bol uzdravený. Nad zlými duchmi nemáme moci, ale on vyhánal demónov svojím slovom. Nad mŕtvymi nemáme moci, on ich zavolať z hrobového ticha a prikázal im žiť.

11. Aké znamenia majú veriacich sprevádzať? Mar. 16, 17. 18.

12. Čo mali všetci učiť? Ako mali krstíť? Ako ich Spasiteľ uistil o svojej prítomnosti? Mat. 28, 19. 20.

13. Ako im pripomínal niektoré svoje slová? Prečo im otvoril myseľ? Prečo musel Kristus trpieť a vstať z mŕtvych? Luk. 24, 44-47.

14. Čím boli jeho učeníci? Čo im sľúbil? Ako dlho mali zostať v Jeruzaleme? V. 48. 49.

15. Kam ich pri reči viedol? Čo sa stalo, keď ich žehnal? V. 50. 51.

Neviedol ich do Betánie, ale len k Betánii, na vrchol Olivového vrchu. Zach. 14, 4. 5.

16. Čo urobili učeníci? V. 52.

17. Čím sa vyznačoval ich život? V. 53.

18. Ako sa Boh priznával k ich práci? Mar. 16, 20.

Ó, kiež by sme ešte raz mali toho istého ducha sebaprenia, ako mali učeníci, ktorí dali všetko pre Pána; kiež by sme mali tú istú lásku k našim bližným a k dielu Pána Je-

žiša, ktoré nám Boh sveril, tú istú odovzdanosť Spasiteľovi a tie isté nádeje na jeho skorý príchod; kiež by sme aj my chceli prijať Ducha sv., ktorý nás chce očistiť od hriechov, učiniť schopnými k práci a posvätiť za svedkov pre nášho Majstra! Ako skoro by potom jeho posolstvo pre tento čas vniklo všade, potvrdené mocou Božou! Verme jeho slovám a keď uveríme, dostaneme večný život!

19. Čo hovorí Ján nakoniec o Kristovom pôsobení? Ján 20, 30. 31; 21, 25.

Majiteľ a vydavateľ: Náboženská obec adventistov s. d. v Bratislave. Spracoval František Muriu. Náklad 5500. Povolené výmerom PIO čís. 26699/1949-II zo dňa 22. XII. 1949. Vydané 28. XII. 1949. Tlačila kníhtlačiareň »Grafia« v Banskej Bystrici.

Po 19.— Kčs.